

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 23 Μαρτίου 2020 με την εξής σύνθεση: και Μιχαήλ Σειραδάκης, Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να συνεξετάσει λόγω συνάφειας: α) την, από 14.02.2020, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 173/14.02.2020 της προσφεύγουσας εταιρίας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», νομίμως εκπροσωπούμενης και β) την, από 14.02.2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 180/17.02.2020 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά της (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Της πρώτης παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Της δεύτερης παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Της τρίτης παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

Της τέταρτης παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο: «», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Της πέμπτης παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», νομίμως εκπροσωπούμενης

Με τις ανωτέρω Προδικαστικές Προσφυγές, οι προσφεύγουσες επιδιώκουν, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ 10861/04.02.2020 Απόφαση του Διοικητή της - κατ' αποδοχή των, από 17.01.2020, 22.01.2020 και 29.01.2020, Πρακτικών της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «Παροχή Υπηρεσιών Καθαρισμού» για τις ανάγκες των Κέντρων Υγείας και της Κεντρικής Υπηρεσίας της (CPV 90911200-8), προϋπολογισμού 766.129,03€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής (υπ' αριθμ. Διακήρυξη, Συστημικός αριθμός Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ:).

Με την πρώτη Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα με τον δ.τ. «» ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή της πρώτης προσφεύγουσας και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, με την οποία κατετάγη 1^η σε σειρά κατάταξης (προσωρινός μειοδότης).

Με την δεύτερη Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα με τον δ.τ. «» ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή της δεύτερης προσφεύγουσας («») και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, με την οποία κατετάγη 1^η σε σειρά κατάταξης (προσωρινός μειοδότης).

Με την τρίτη Παρέμβαση η παρεμβαίνουσα με τον δ.τ. «» ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή της πρώτης προσφεύγουσας («») και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή την οικονομική της προσφορά (7^η σε σειρά κατάταξης).

Με την τέταρτη κοινή Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα με τον δ.τ. «» ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν, τόσο η Προδικαστική Προσφυγή της πρώτης προσφεύγουσας, όσο και η Προδικαστική Προσφυγή της δεύτερης προσφεύγουσας και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή την οικονομική της προσφορά (4^η σε σειρά κατάταξης).

Με την πέμπτη Παρέμβαση, παρεμβαίνουσα με τον δ.τ. «» ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν, η Προδικαστική Προσφυγή της δεύτερης προσφεύγουσας («») και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή την οικονομική της προσφορά (3^η σε σειρά κατάταξης).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ποσού τριών χιλιάδων οχτακοσίων τριάντα ενός ευρώ 3.831,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής

Κανονισμός). Περαιτέρω, για την άσκηση της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. παράβολο ποσού τριών χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα ενός ευρώ 3.831,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η πρώτη προσφεύγουσα άσκησε την, από 14.02.2020, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 173/14.02.2020 με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού. Ομοίως, η δεύτερη προσφεύγουσα άσκησε την, από 14.02.2020, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 180/17/02.2020 με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού

3. Επειδή, οι ως άνω Προδικαστικές Προσφυγές στρέφονται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού προϋπολογισμού 766.129,03€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα οι προσφεύγουσες προσβάλλουν την ως άνω πράξη, καθόσον οι κατ' αυτής Προδικαστικές Προσφυγές έχουν κατατεθεί εντός

της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «Απόφαση αξιολόγησης (αποσφράγιση - δικαιολογητικά συμμετοχής- τεχνική αξιολόγηση- οικονομικά) του διαγωνισμού με αριθμό διακήρυξης για την προμήθεια Υπηρεσιών Καθαριότητας για την κάλυψη των αναγκών της (α/α ηλεκτρονικού διαγωνισμού, διακήρυξη)» αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 04.02.2020.

5. Επειδή, η πρώτη προσφεύγουσα («»), που υπέβαλε τη με αριθμό Προσφορά στον εν θέματι Διαγωνισμό, η οποία έγινε δεκτή (2^η σε σειρά κατάταξης), ζητεί όπως ακυρωθεί η προσβαλλόμενη 10861/04.02.2020 Απόφαση της αναθέτουσας αρχής, με την οποία έγιναν δεκτές οι Προσφορές των κάτωθι οικονομικών φορέων: «» (1^{ος} σε σειρά κατάταξης), «» (2^{ος} σε σειρά κατάταξης), «» (4^{ος} σε σειρά κατάταξης), «» (5^{ος} σε σειρά κατάταξης), «» (6^{ος} σε σειρά κατάταξης) και «» (7^{ος} σε σειρά κατάταξης).

Α) Επισημαίνεται ότι εκ των ανωτέρω Προσφορών, μόνο οι Προσφορές των οικονομικών φορέων: α) «» και β) «». προηγούνται σε σειρά κατάταξης ως οικονομικώς συμφερότερες από την Προσφορά της προσφεύγουσας.

Επί του θέματος αυτού, δέον ειπείν ότι η πρώτη προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, στο μέτρο που επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ως προς τις προτασσόμενες αυτής -σε σειρά μειοδοσίας- Προσφορών, επί τω τέλει, όπως αναδειχθεί η ίδια ανάδοχος της οικείας σύμβασης, έχοντας υποβάλει την αμέσως επόμενη, τρίτη κατά σειρά, αποδεκτή ως νόμιμη και συμφερότερη οικονομική προσφορά, βάσει τιμής.

Σχετικά, έχει γίνει ad hoc δεκτό από την νομολογία ότι: «...η αιτούσα η οποία κατατάχθηκε σε χαμηλότερες κατά σειρά μειοδοσίας θέσεις σε διαγωνισμό

ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, καθόσον, με αυτή προβάλλει αιτιάσεις, οι οποίες αναφέρονται στο περιεχόμενο των προσφορών των προτασόμενων αυτής, κατά σειρά κατάταξης, εταιριών, η αποδοχή των οποίων (αιτιάσεων), θεμελιώνει προσδοκία ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης σε αυτή» (βλ. ΔΕΦ Αθ 711/2013, 311, ΔΕΦ Αθ 873/2012 κλπ).

Περαιτέρω, έχει κριθεί από την Αρχή ότι: «Επειδή, στο βαθμό που η προσφεύγουσα προβαίνει σε αντίστοιχους ισχυρισμούς με τους ως άνω κατά των προσφορών ...που βρίσκονται σε κατώτερη κατάταξη μειοδοσίας από την ίδια, αυτοί προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος και συνεπώς απαραδέκτως» (βλ. υπ' αριθμ. 336/2018 Απόφαση (πρώην) 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 15, υπ' αριθμ. 118/2008 Απόφαση 5ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 75 κλπ).

Επομένως, η προσφεύγουσα θεμελιώνει, εν προκειμένω, έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση Προδικαστικής Προσφυγής, παρά την τρίτη θέση της στη σειρά μειοδοσίας, ως μία εκ των συμμετεχουσών εταιριών με αποδεκτές προσφορές στον εν θέματι Διαγωνισμό, που εύλογα προσδοκά να της ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση και ως εκ τούτου, επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης Απόφασης ως προς την αποδοχή των ανωτέρω δύο (2) συμμετεχόντων, που προηγούνται αυτής, επικαλούμενη άμεση βλάβη από την προσβαλλόμενη πράξη, η οποία, κατά τους ισχυρισμούς της, παραβιάζει τους κανόνες που αφορούν στις διαδικασίες ανάθεσης (πρβλ. ενδεικτικά ΣτΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 846- 7, υπ' αριθμ. 1256/2019 Απόφαση 8ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 6 κλπ).

Β) Για τους ανωτέρω λόγους, ακόμη και αν οι εικαζόμενες πλημμέλειες της Προσφοράς των εταιριών που κατετάγησαν στη 4η, 5η, 6η και 7η σειρά κατάταξης, υποτεθούν αληθείς και βάσιμες, όμως και πάλι δεν αρκούν για να θεμελιώσουν το έννομο συμφέρον της πρώτης προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η αποδοχή της Προσφοράς των προαναφερόμενων εταιριών με την

προσβαλλόμενη Απόφαση, με κανέναν τρόπο δεν βλάπτει την προσφεύγουσα, ενώ η τυχόν απόρριψη της Προσφοράς τους σε ουδέν ήθελε να την ωφελήσει. Επομένως αλυσιτελώς, απαραδέκτως και χωρίς έννομο συμφέρον η πρώτη προσφεύγουσα στρέφεται κατά του 4ου, 5ου, 6ου και 7^{ου} σε σειρά κατάταξης οικονομικού φορέα με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή της, διότι ακόμη και εάν γίνονταν δεκτοί οι προβαλλόμενοι λόγοι απόρριψης των Προσφορών των προαναφερόμενων οικονομικών φορέων, η προσφεύγουσα παραμένει τρίτη σε σειρά κατάταξης, δυνάμει της προσβαλλόμενης Απόφασης της αναθέτουσας αρχής, παρά μόνο εάν κριθεί με την παρούσα ότι οι Προσφορές των προτασόμενων αυτής δύο (2) οικονομικών φορέων («» «»), είναι ακυρωτές, με συνέπεια να αναδειχθεί η ίδια ανάδοχος της οικείας σύμβασης.

6. Επειδή, με βάση τα προλεχθέντα, η πρώτη προσφεύγουσα («»), θεμελιώνει άμεσο, ενεστώς και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής κατά της εταιρίας με την επωνυμία «» (προσωρινός μειοδότης).

Α) Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. 10861/04.02.2020 Απόφαση του Διοικητή της αναθέτουσας αρχής η ως άνω εταιρία αναδείχθηκε προσωρινός μειοδότης, μολονότι η Προσφορά της δεν πληροί τις διατάξεις της κείμενης εργατικής νομοθεσίας και της Διακήρυξης.

• 1^{ος} λόγος Προσφυγής (μη υπολογισμός Κυριακών και αργιών στο εργατικό κόστος)

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 10 της Προσφυγής):
«*Το επιπλέον κόστος Κυριακών - Αργιών υπολογίζεται έως εξής: (52 Κυριακές / έτος + 7 αργίες) = 59 ημέρες συνολικά. Βάση της απόφασης οικ.//...../30-01-2019 το ημερομίσθιο τακτικών αποδοχών ορίζεται σε 29,04€ και το ωρομίσθιο προκύπτει 29,04 X 6 ημέρες εργασίας/40 ώρες εβδομαδιαίως = 4,356€, που είναι το ωρομίσθιο υπολογισμού. Ο υπολογισμός σε ετήσια βάση*

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

του επιπλέον κόστους Κυριακών & Αργιών: $59 \text{ ημέρες} \times 4,356\text{€} \times 0,75\% \times 97 \text{ ώρες Κυριακών \& Αργιών που απαιτούνται εβδομαδιαίως} = 18.697,04\text{€} \times 26,96\%$ εισφορές εργοδότη = 23.737,76€ (ο υπολογισμός αφορά το πεδίο με α/α 6 στον πίνακα της οικονομικής προσφοράς).

Η ανακηρυχθείσα προσωρινή ανάδοχος έχει υπολογίσει:

$52 \text{ ημέρες} \times 4,356\text{€} \times 0,75\% \times 97 \text{ ώρες Κυριακών \& Αργιών που απαιτούνται εβδομαδιαίως} = 16.478,75\text{€} \times 26,96\%$ εισφορές εργοδότη = 20.921,40€

Από τους ανωτέρω παρατιθέμενους αναλυτικούς υπολογισμούς οι οποίοι έγιναν με αναφορά στις διατάξεις της κείμενης εργατικής νομοθεσίας και στους όρους της διακήρυξης -για τις ανάγκες καθαρισμού των κτιρίων- προκύπτει ότι η οικονομική προσφορά της ως άνω εταιρείας δεν καλύπτει την ελάχιστη νόμιμη δαπάνη για την απασχόληση των εργαζομένων κατά τις Κυριακές/αργίες.

Με τα δεδομένα αυτά η οικονομική προσφορά είναι ζημιογόνος, γιατί δεν καλύπτει νόμιμη και προβλεπόμενη στην διακήρυξη εργατική δαπάνη, κάποτε καθίσταται η νόμιμη και κατ' επέκταση απορριπτή (ΣΤΕ ΕΑ 1255/09 ΔΕφΑ0186/16)».

• 2^{ος} λόγος (μη εύλογο διοικητικό κόστος)

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 11 της Προσφυγής): «Στην προκειμένη περίπτωση η ανακηρυχθείσα ανάδοχος υπολογίζει σαν διοικητικό κόστος το ποσό των 2.340,00€ ετησίως συμπεριλαμβανομένων των κρατήσεων ΕΛΠΚ. Συνεπώς το αμιγώς διοικητικό κόστος είναι 340,00 € (2.340,00 € -2.000,00 €) για όλη την διάρκεια της ετήσιας σύμβασης. Σαν ποσοστό στο σύνολο της οικονομικής της προσφοράς αντιστοιχεί στο 0,05 % ενώ σε σχέση με τον προϋπολογισμό του προκηρυχθέντος έργου αντιστοιχεί στο 0,044 %. Το δηλωθέν ποσοστό είναι μηδαμινό και δεν επαρκεί για να καλύψει βασικά διοικητικά κόστη για λειτουργικές ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης.

Ειδικότερα, στο διοικητικό κόστος συμπεριλαμβάνονται το κόστος εποπτείας, κόστος μεταφοράς υλικών και προσωπικού, κόστος τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, κόστος επικοινωνιών, κόστος ασφαλιστηρίου συμβολαίου,

κόστος γραμματειακής υποστήριξης, κόστος έκδοσης εγγυητικών επιστολών, έξοδα δημοσίευσης της Διακήρυξης.

Η γεωγραφικά κάλυψη του έργου είναι πολύ μεγάλη και περιλαμβάνει μέχρι και νησιά και κάποιες απομακρυσμένες περιοχές. Είναι εύλογο να προβλεφθεί το κόστος διανομής/μετακίνησης υλικών, εξοπλισμού, αναλωσίμων όπως επίσης και κόστος αλληλογραφίας με το προσωπικό (υπογραφή συμβάσεων, ενδεχόμενες αποχωρήσεις κλπ), το οποίο συμπεριλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος. Το ελάχιστο κόστος διανομής/μετακίνησης (περιλαμβάνει καύσιμα, διόδια, διαμονή, ακτοπλοϊκά εισιτήρια) για τουλάχιστον μία (1) φορά ετησίως εκτιμάται κατ' ελάχιστον στα 25,00€ ανά κτίριο κατά μέσο όρο. Ήτοι, (25,00 € * 65 κτίρια), 1.625,00€ κατ' ελάχιστον. Στο συγκεκριμένο έργο, δεδομένου ότι απαιτείται από την διακήρυξη η ανανέωση σε τακτά χρονικά διαστήματα υλικών και αναλωσίμων, ευλόγως εκτιμούμε ότι θα απαιτηθούν τουλάχιστον δύο επισκέψεις ετησίως, λαμβάνοντας υπόψιν και τους περιορισμένους χώρους αποθήκευσης ανά κτίριο. (Βλέπε σελ. 46 παρ. Β. ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΑΥΜΑΝΣΗΣ - ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ: Όλα τα υλικά καθαριότητας (σφουγγαρίστρες πανιά) θα ανανεώνονται από τον ανάδοχο εργολάβο υποχρεωτικά κάθε εβδομάδα ή το αργότερο κάθε δέκα μέρες. Η ανανέωση θα γίνεται συχνότερα, αν αυτό απαιτηθεί.)

Εγγυητικές επιστολές: ήδη η εταιρεία για να λάβει μέρος στο διαγωνισμό έχει προβεί στην έκδοση εγγυητικής επιστολής συμμετοχής από την για την οποία κατ' εκτίμηση το ελάχιστο κόστος έκδοσης είναι 30,00€. Σε ότι αφορά την εγγυητική καλής εκτέλεσης και σύμφωνα με την κατατεθειμένη οικονομική προσφορά της εταιρείας και με βάση τα τιμολόγια εργασιών των τεσσάρων «συστημικών» τραπεζών (.....,,,) καθώς και της, που καλύπτουν το σύνολο σχεδόν της ελληνικής τραπεζικής αγοράς, το κόστος έκδοσης και διατήρησης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης ανέρχεται κατ' ελάχιστο, για στο ποσό των 170,33 ευρώ ανά τρίμηνο, ήτοι $681.324,00€ \times 5\% = 34.066,20$ (ποσό εγγύησης) $\times 0,5\%$ [(ενδεικτικό κόστος έκδοσης και διατήρησης εγγυητικής επιστολής, το οποίο μάλιστα υπολείπεται του τιμολογίου των τραπεζών) = 170,33 € ανά αδιάθετο

τρίμηνο]. Επομένως, εφόσον η εγγυητική επιστολή πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τον χρόνο ισχύος της σύμβασης (12 μήνες), που αντιστοιχούν σε τέσσερα (4) τρίμηνα, το κόστος έκδοσης και διατήρησής της διαμορφώνεται σε 681,32 € κατ' ελάχιστο (= 4 τρίμηνα x 170,33 €).

Εξάλλου, ακόμη και εάν προβλεφθεί ότι η εν λόγω εταιρία θα μπορούσε να προσκομίσει εγγυητικές επιστολές άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων, πάντως, οι πιο πάνω υπολογισμοί προσδιορίζουν το μέσο εύρος (ή και κατώτερο αυτού) διακύμανσης του σχετικού κόστους, με βάση το οποίο πρέπει να γίνει η αξιολόγηση του εν λόγω στοιχείου. Τέλος, έστω και υπό την εκδοχή ότι η εταιρία θα προσκόμιζε εγγυητική επιστολή του, που εκτιμούμε ότι θα αναγκαστεί να κάνει προκειμένου να αιτιολογηθεί, ακόμη και στην περίπτωση αυτή θα απαιτείτο κόστος τουλάχιστον 30,00€, χωρίς να υπολογίζεται η πρόσθετη χρηματοοικονομική επιβάρυνση από τη δέσμευση του ποσού της εγγύησης για όσο χρόνο ισχύει το σχετικό γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης.

Έξοδα δημοσίευσης προκήρυξης: Στην διακήρυξη, παρ. 1.6., Γ, σελ. 10 - Έξοδα δημοσίευσης, αναφέρεται ότι: «Η δαπάνη των δημοσιεύσεων στον Ελληνικό Τύπο βαρύνουν τον προμηθευτή...». Αυτή η δαπάνη απαιτείται να περιληφθεί στο διοικητικό κόστος της προσφοράς του κάθε συμμετέχοντα στον διαγωνισμό. Η αναθέτουσα αρχή, με σχετική διευκρίνιση όπως αυτή αναρτήθηκε στην πλατφόρμα ηλεκτρονικών διαγωνισμών με ημερομηνία 7-1-2020 αναφέρει «Η υπ' αριθμ. Διακήρυξη δημοσιεύτηκε σε 3 εφημερίδες. Μέχρι σήμερα 7-1-2020 έχει ενημερωθεί η υπηρεσία μας για το κόστος των δυο εκ των τριών τιμολογίων το οποίο ανέρχεται στα 213,28€. Η εταιρεία που δεν έχει εκδώσει ακόμα το τιμολόγιο δημοσίευσης της διακήρυξης έχει ενημερωθεί τηλεφωνικά και θα μας στείλει το τιμολόγιο το συντομότερο δυνατό για να λάβετε γνώση άμεσα.». Δεδομένου ότι μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει ενημέρωση σχετικά με το επιπλέον κόστος θεωρείται εύλογη η εκτίμησή μας ότι το κόστος αυτό θα ανέλθει τουλάχιστον στα 300,00€.

Επομένως το ποσό που προτείνει η ως άνω εταιρεία για διοικητικό κόστος δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογο κατά την έννοια του νόμου με συνέπεια η προσφορά της, και εξ αυτού του λόγου να καθίσταται απορριπτή.

Γίνεται εύκολα κατανοητό από τα ανωτέρω, ότι το ελάχιστο αποδεκτό ετήσιο διοικητικό κόστος διαμορφώνεται ως εξής:

- Το ελάχιστο κόστος διανομής / μετακίνησης $1625C \times 2 = 3.250C$
- Κόστος εγγυητικών επιστολών 681,32 €
- Έξοδα δημοσίευσης 300€

Σύνολο: 4.231,32€

Το ποσό αυτό υπολείπεται κατά πολύ του Διοικητικού κόστους που έχει δηλώσει η εταιρεία ...»

- 3^{ος} λόγος Προσφυγής (Αναλώσιμα Υλικά)

Επί του ως άνω λόγου, η προσφεύγουσα αναφέρει (αυτολεξεί) τα κάτωθι: «*Η διακήρυξη του διαγωνισμού στο ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ προσδιορίζει με σαφήνεια τις εγκαταστάσεις στις οποίες θα παρασχεθούν οι υπηρεσίες καθαρισμού και ορίζει την συχνότητα παροχής των υπηρεσιών μέσα στην ημέρα.*

Ούτω το κόστος των αναλωσίμων αυτών υλικών είναι απόλυτα συνδεδεμένο με τα ανωτέρω δεδομένα (επιφάνεια χώρων, εργασίες, καθημερινή παροχή, είδος υλικού) και άμεσα εξαρτώμενο με τη φύση και το μέγεθος της σύμβασης που θα εκτελεσθεί με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης.

Ειδικότερα η διακήρυξη αναφέρει ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ - σελ. 46:

«1.ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Τα απορρίμματα θα συλλέγονται κατά βάση δύο φορές την ημέρα δηλαδή πρωί και απόγευμα, αλλά και όποτε άλλοτε απαιτηθεί. Το προσωπικό καθαριότητας θα πρέπει να συλλέγει τα κοινά αστικού χαρακτήρα απορρίμματα σε μαύρες σακούλες που θα φέρουν ταινίες περίδεσης, και θα τα μεταφέρει στον χώρο αποκομιδής.»

Με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής για τον υπολογισμό των απαιτούμενων ποσοτήτων, δεχόμενοι ότι το κάθε κτίριο έχει τουλάχιστον έναν χώρο υγιεινής με δύο λεκάνες και άρα δύο κάδους απορριμμάτων και

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

τουλάχιστον τρεις κατά μέσο όρο επιπλέον κάδους απορριμμάτων σε χώρους ιατρείων, εξέτασης, διοικητικούς ή κοινόχρηστους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω προδιαγραφές της διακήρυξης επιβάλλεται η συλλογή των απορριμμάτων αυτών των κάδων κατ' ελάχιστο δύο φορές ημερησίως, επομένως είναι υποχρεωτική η αντικατάσταση των σάκων απορριμμάτων 2 φορές την ημέρα. Συνεπώς απαιτούνται συνολικά (5 μικρές σακούλες * 2 φορές ημερησίως * 65 κτίρια * 26 ημέρες κατά μ.ό * 12 μήνες) = 202.800 τεμάχια ετησίως.

Οι μεγάλες σακούλες απορριμμάτων διαστάσεων 50 X 55 εκ. πωλούνται σε δέματα των 2.700 τεμαχίων έκαστο. Επομένως για ένα έτος απαιτούνται (202.800 τεμάχια / 2.700 δέματα) = 75,11 δέματα. Προσκομίζουμε τιμολόγια με ημερομηνία προγενέστερη αυτής της υποβολής προσφοράς, όπου φαίνεται ότι το κόστος ενός δέματος είναι 23,40€ προ ΦΠΑ και επομένως, το συνολικό ετήσιο κόστος που προκύπτει για τους μικρούς σάκους απορριμμάτων είναι (75,11 δέματα * 23,40 €) = 1.757,57€.

Επί πλέον απαιτούνται και μεγάλες σακούλες απορριμμάτων, διαστάσεων 80 X 100 εκ., οι οποίες τοποθετούνται στα σύνθετα καρότσια καθαρισμού, στις οποίες θα συγκεντρώνονται οι μικρές σακούλες και θα μεταφέρονται στον χώρο αποκομιδής. Σύμφωνα με την σχετική οδηγία αυτό θα γίνεται δύο φορές ημερησίως. Συνεπώς απαιτούνται συνολικά (2 μεγάλες σακούλες * 2 φορές ημερησίως * 65 κτίρια * 26 ημέρες κατά μ.ό * 12 μήνες) = 81.120 τεμάχια ετησίως.

Οι μεγάλες σακούλες απορριμμάτων διαστάσεων 80 X 100 εκ. πωλούνται σε δέματα των 500 τεμαχίων έκαστο. Επομένως για ένα έτος απαιτούνται (81.120 τεμάχια / 500 δέματα) = 162,24 δέματα. Προσκομίζουμε τιμολόγια με ημερομηνία προγενέστερη αυτής της υποβολής προσφοράς όπου φαίνεται ότι το κόστος ενός δέματος είναι 27,50€ προ ΦΠΑ και επομένως, το συνολικό ετήσιο κόστος που προκύπτει για τις μικρές σακούλες απορριμμάτων είναι (162,24 δέματα * 27,50 €) = 4.461,60€.

Συνεπώς, από τ' ανωτέρω εκτεθέντα προκύπτει αβίαστα ότι το ελάχιστο κόστος για την αγορά σακούλων απορριμμάτων ανέρχεται σε 6.219,17€ (1.757,57 € + 4.461,60 €). Επισυνάπτονται σχετικά τιμολόγια αγοράς.

Παρά ταύτα η εταιρεία που κατετάγη 1η υπολογίζει ως ετήσιο κόστος υλικών καθαριότητας και αναλωσίμων το ποσό των 3.510,00€ το οποίο αντιστοιχεί σε 9,61€ ημερησίως (3.510,00€/ 365 ημέρες = 9,61€). Το εν λόγω ποσό αφορά 65 κτιριακές μονάδες υγείας με συνολικό εμβαδόν 59.460 τ.μ. με υψηλή επισκεψιμότητα και υψηλά επίπεδα προστασίας της δημόσιας υγείας.

Δηλαδή κατά την προσφέρουσα ως άνω εταιρεία για το κόστος υλικών καθαριότητας, απορρυπαντικών και λοιπών αναλωσίμων σε νοσοκομειακό χώρο αρκούν 0,00016 €/τ.μ. ημερησίως.

Ακόμη η διακήρυξη στην σελ. 47 ορίζει:

Γ. ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗΣ ΑΝΑΕΙΔΟΣ ΧΩΡΟΥ

Γ.1 ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ΧΩΡΟΙ (χώροι αναμονής, γραφεία, διάδρομοι, σκάλες, κλιμακοστάσια - ανελκυστήρες, τουαλέτες).

1. ΔΑΠΕΔΑ - δύο φορές την ημέρα (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / σκούπισμα και υγρό σφουγγάρισμα/τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% και πλύσιμο μοκετών όταν απαιτείται.

2. ΤΟΙΧΟΙ - ανά βδομάδα ή εκτάκτως / υγρό τρίψιμο / τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά και έλεγχος σοβατοπί για σκόνες και καθάρισμα εβδομαδιαίως.

3. ΕΠΙΠΛΑ - καθημερινά: ξεσκόνισμα, μηνιαίως: υγρό τρίψιμο / τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά.

4. ΦΟΡΕΙΑ - ΚΑΡΟΤΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΑΣΘΕΝΩΝ εβδομαδιαίως και όποτε άλλοτε χρειαστεί υγρό τρίψιμο με τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά.

5. ΤΖΑΜΙΑ, ΠΑΡΑΘΥΡΑ - εβδομαδιαίως / υγρό τρίψιμο / ανιονικά τασιενεργά και κρέμασμα - ξεκρέμασμα κουρτινών όταν απαιτείται (τζάμια εσωτερικού χώρου).

6. ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

α) ΔΑΠΕΔΑ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό σφουγγάρισμα / γλυοξάλη 1 % και πολυεξανίδιο 1 %

- 6) ΤΟΙΧΟΙ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) / υγρό τρίψιμο / αμφολύτες 1%
ν) ΣΙΦΩΝΙΑ- εβδομαδιαίως /οίΦη διαλύματος /χλώριο 1 δισκίο σε 100 ml νερού
δ) ΝΙΠΤΗΡΕΣ, ΛΟΥΤΗΡΕΣ- αία φορά την η αέρα και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό τρίψιλό /χλώριο 1 δισκίο σε 1 λίτρο νερού
ε) ΛΕΚΑΝΕΣ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό τρίψιλλο /χλώριο 1 δισκίο σε μισό λίτρο νερού.

Η ως άνω εταιρεία έχει δηλώσει στην τεχνική της προσφορά ότι θα χρησιμοποιήσει το υλικό που τα προμηθεύει η εταιρεία Σύμφωνα με το από 10/2/2020 email του προμηθευτή προκύπτει ότι το κόστος ανά δισκίο χλωρίου ανέρχεται στα 0,062€ + ΦΠΑ.

(Συσκευασία 150 τεμ με κόστος 9,28€ τελική τιμή μετά την έκπτωση, άρα $9,28\€/150 = 0,062\€$)

Από την εμπειρία μας από καθαριότητα αντίστοιχων μονάδων, αλλά και με βάση την κοινή πείρα και λογική, για τον υπολογισμό των απαιτούμενων ποσοτήτων παραδεχόμαστε ότι το κάθε κτίριο έχει τουλάχιστον έναν χώρο υγιεινής με δύο λεκάνες, ένα σιφώνι και έναν νιπτήρα. Από τα ανωτέρω προκύπτει ο ελάχιστος αριθμός (ποσότητα) σε δισκία χλωρίου που απαιτούνται για τον καθαρισμό των χώρων και πιο συγκεκριμένα:

1. ΣΙΦΩΝΙΑ: 1 ταμπλέτα (δισκίο) χλωρίου X 52 εβδομάδες X 65 σημεία X $0,062\€/τεμ = 209,56\€ +$

ΦΠΑ ετησίως

2. ΝΙΠΤΗΡΕΣ, ΛΟΥΤΗΡΕΣ: 1 ταμπλέτα (δισκίο) χλωρίου X 26 ημέρες μ.ο X 12 μήνες X 65 σημεία X $0,062\€ = 1.257,36\€$

3. ΛΕΚΑΝΕΣ: 2 ταμπλέτα (δισκίο) χλωρίου X 26 ημέρες μ.ο X 12 μήνες X 65 σημεία X $0,062\€ = 2.514,72\€$

Από τ' ανωτέρω εκτεθέντα προκύπτει ότι τα ποσά που η ανακηρυχθείσα ανάδοχος έχει συμπεριλάβει στην προσφορά της δεν καλύπτουν τις ελάχιστες αναγκαίες δαπάνες που απαιτείται να καταβληθούν για την αγορά αναλώσιμων. Συνεπώς, πρόκειται για μη εύλογα ποσά που καθιστούν την προσφορά απορριπτέα γιατί δεν καλύπτει τις τεχνικές απαιτήσεις της διακήρυξης. Συμπερασματικά η προσφορά της ως άνω εταιρείας είναι απορριπτέα ως

ζημιογόνος, γιατί αφενός μεν δεν καλύπτει τη νόμιμη εργατική δαπάνη και αφετέρου γιατί τα ποσά που έχει προσφέρει για διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων είναι μη εύλογα και δεν καλύπτουν τις αναγκαίες δαπάνες που απαιτούνται να καταβληθούν για την ομαλή εκτέλεση του έργου σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης. Η δε αναθέτουσα αρχή υπερέβη τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας-όπως ταύτα ανωτέρω ορίσθηκαν- γιατί δεν έλεγξε αν τα προσφερθέντα ποσά επαρκούν να καλύψουν τις αναγκαίες δαπάνες (αναλωσίμων κ.λπ.), όπως αυτές προσδιορίζονται στη διακήρυξη, λαμβάνοντας υπόψη τις τιμές της αγοράς και τα δεδομένα της κοινής πείρας και λογικής.

Β) Περαιτέρω, η πρώτη προσφεύγουσα μετ' εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά της Προσφοράς της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία «

Μοναδικός λόγος Προσφυγής (ασάφεια ως προς την προσφερόμενη τιμή)

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, από τον Πίνακα Οικονομικής Ανάλυσης που υπέβαλε η ως άνω ατομική επιχείρηση προκύπτουν τα εξής: «Κάνοντας την άθροιση της συνολικής μηνιαίας δαπάνης προκύπτει συνολικό τίμημα 62.394.78€.

Στην άθροιση της στήλης με την συνολική δαπάνη και συγκεκριμένα στο α/α 6 (Επιπλέον κόστος 4 Κυριακών περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ εργοδότη) ο ως άνω διαγωνιζόμενος έχει παραλείψει να συμπληρώσει το άθροισμα που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της μηνιαίας συνολικής δαπάνης 2.581,67€ επί 12 μήνες, έτσι ώστε να προκύψει η ετήσια συνολική δαπάνη. (2.581,67€ X 12 μήνες = 30.980,04€).

Το συνολικό ετήσιο τίμημα που προκύπτει από την άθροιση των α/α 1 έως α/α 15, στοιχείων ανέρχεται σε 717.757,32€. Όμως στο ανωτέρω ποσό δεν περιλαμβάνεται το ποσό των 30.980,04€ που αντιστοιχεί στην ετήσια συνολική δαπάνη του στοιχείου α/α 6. Δηλαδή θα έπρεπε να έχει συμπεριλάβει στην οικονομική του προσφορά επιπλέον το ποσό των 30.980,04€, οπότε και το συνολικό ετήσιο τίμημα θα διαμορφωνόταν στο ποσό (717.757,32€ + 30.980,04€ = 748.737,36€) και όχι στο ποσό των 717.757,32€, που έχει

δηλώσει ο ως άνω διαγωνιζόμενος στην οικονομική προσφορά του, αλλά και στην οικονομική προσφορά του συστήματος.

Το ποσό των 748.737,36€ προκύπτει επίσης από τον πολλαπλασιασμό της μηνιαίας συνολικής δαπάνης X 12 μήνες, δηλ. 62.394,78 € X 12 μήνες = 748.737,36 € το οποίο είναι το ορθό ποσό που θα έπρεπε να δηλωθεί στην συνολική οικονομική προσφορά. Με τα δεδομένα αυτά είναι αυτονόητο ότι η οικονομική προσφορά του ως άνω διαγωνιζόμενου δεν θα έπρεπε να καταταγεί 2η αλλά 3η, γιατί το πραγματικό της ύψος 748.737,36€ υπερβαίνει το ύψος της δικής μου προσφοράς (718.992€).

Επιπλέον από το άθροισμα των επιμέρους οικονομικών προσφορών που έχει δηλώσει ο ως άνω διαγωνιζόμενος προκύπτει: [...]

- Το πραγματικό ετήσιο σύνολο ανέρχεται στο ποσό των 748.734,00€ και όχι στο ποσό των 717.757,34€ που αναγράφεται.

- Το ύψος του ποσού υπερβαίνει το ύψος του ποσού της δικής μου προσφοράς.

- Υπάρχει ασάφεια ως προς την προσφερόμενη τιμή η οποία κατά εφαρμογή των άρθρων 91§2 Ν. 4412/16 και 2.4.4 της διακήρυξης, επιφέρει την απόρριψη της προσφοράς μη υπαγομένη στις περιπτώσεις του άρθρου 102 παρ. 4 Ν. 4412/16. Συνεπώς και για τον λόγο που ανωτέρω εκτίθεται η προσφορά της ως άνω εταιρείας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.».

7. Επειδή, η δεύτερη προσφεύγουσα («»), που υπέβαλε τη με αριθμό Προσφορά στον εν θέματι Διαγωνισμό, η οποία έγινε δεκτή (7η σε σειρά κατάταξης), ζητεί όπως ακυρωθεί η προσβαλλόμενη 10861/04.02.2020 Απόφαση της αναθέτουσας αρχής, με την οποία έγιναν δεκτές οι Προσφορές των οικονομικών φορέων που προηγούνται στη σειρά κατάταξης σε σχέση με την δική της Προσφορά.

Με βάση τα όσα ήδη αναφέρθηκαν στη σκέψη 5 της παρούσας Απόφασης, η δεύτερη προσφεύγουσα θεμελιώνει έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, στο μέτρο που με την προσβαλλόμενη Απόφαση έγιναν αποδεκτές όλες τις προτασσομένες (στην σειρά μειοδοσίας) Προσφορές, επί τω τέλει, όπως αναδειχθεί η ίδια ανάδοχος της συγκεκριμένης

σύμβασης. Συνεπώς, με την εξεταζόμενη Προδικαστική Προσφυγή μετ' εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά των κάτωθι οικονομικών φορέων:

- «» (1ος σε σειρά κατάταξης),
- «» (2ος σε σειρά κατάταξης),
- «» (3^{ος} σε σειρά κατάταξης),
- «» (4ος σε σειρά κατάταξης),
- «» (5ος σε σειρά κατάταξης).
- (6^{ος} σε σειρά κατάταξης).

Α) Πιο συγκεκριμένα, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι οικονομικές προσφορές του 1^{ου}, 2^{ου}, 3^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} σε σειρά κατάταξης οικονομικού φορέα έχουν συνταχθεί, κατά παράβαση των όρων της επίμαχης Διακήρυξης, καθώς δεν έχει υπολογισθεί σε αυτές η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%. Όπως ειδικότερα επισημαίνει, η επίμαχη επιβάρυνση, θα πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να υπολογίζεται στην οικονομική προσφορά των υποψηφίων, κατά τα ρητώς οριζόμενα στην οικεία Διακήρυξη.

Προς τεκμηρίωση δε των σχετικών ισχυρισμών της, παραπέμπει στο άρθρο 2.4.4 «Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της Διακήρυξης (σελ. 25-27), όπου ορίζεται ότι: *«Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης»*, καθώς και στο άρθρο 5 «ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ» (σελ. 36 της Διακήρυξης), όπου ορίζεται ότι: *«5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παράδοση του υλικού στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: [...] Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8 % επί του καθαρού ποσού.(υπογράμμιση συντάκτη). Σε περίπτωση πιθανών τροποποιήσεων ή αλλαγών των κρατήσεων, ισχύουν οι εκάστοτε νόμιμες*

κείμενες διατάξεις. Τέλος, ο προμηθευτής επιβαρύνεται με τα έξοδα δημοσίευσης της περίληψης της παρούσας διακήρυξης.».

Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, τυχόν μη συνυπολογισμός της παρακράτησης 8% στην οικονομική προσφορά των διαγωνιζομένων, συνεπάγεται την άνευ ετέρου απόρριψη των συγκεκριμένων προσφορών, λόγω παράβασης της προπαρατεθείσας (επί ποινή αποκλεισμού) απαίτησης της Διακήρυξης και ως εκ τούτου, η οικεία αναθέτουσα αρχή είχε, εν προκειμένω, δέσμια αρμοδιότητα να αποκλείσει τις οικονομικές προσφορές των ως άνω εταιριών, κατά των οποίων στρέφεται με την υπό κρίση Προσφυγή της.

Όπως ειδικότερα επισημαίνει η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 11 της Προσφυγής):

α) η μη συμπερίληψη του επίμαχου ποσοστού 8% στις οικονομικές προσφορές των ανταγωνιστών της, έχει ως συνέπεια, να μην μπορεί να θεωρηθεί ως εύλογο το προϋπολογιζόμενο από αυτές εργολαβικό κέρδος, β) οι επίμαχες προσφορές πρέπει να απορριφθούν και ως «υπερβολικά χαμηλές», διότι η μη συμπερίληψη της οικείας παρακράτησης, τις καθιστά εν τέλει ζημιογόνες και ακατάλληλες για την ομαλή εκτέλεση της οικείας σύμβασης.

Στη συνέχεια (βλ. σελ. 12 έως 14 της Προσφυγής), η προσφεύγουσα προβαίνει σε συγκριτική ανάλυση μεταξύ των επίμαχων προσφορών των ανωτέρω πέντε (5) ανταγωνιστών της και της δικής της Προσφοράς, στην οποία και έχει περιληφθεί το επίμαχο ποσοστό 8%.

Β) Πέραν, όμως, του ως άνω κοινού λόγου αποκλεισμού των Προσφορών των συνυποψηφίων της (ποσοστό 8%), η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υφίστανται και άλλες πλημμέλειες στις οικονομικές προσφορές που υπέβαλαν οι ανταγωνιστές της.

• Ως προς την οικονομική προσφορά της εταιρίας «» (6^η σε σειρά κατάταξης) - την οποία σημειωτέον δεν συμπεριέλαβε στις αιτιάσεις της που αφορούν στο ποσοστό 8% - ισχυρίζεται τα κάτωθι:

α) Η οικονομική προσφορά της ως άνω εταιρίας θα πρέπει να είχε απορριφθεί, διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή.

Όπως υποστηρίζει, η εν λόγω εταιρία κατέθεσε Υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς για το σύνολο των κτιρίων (συγκεντρωτικός πίνακας, βλ.

ηλεκτρονικό αρχείο: «ΟΙΚ. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ_signed») στο οποίο δηλώνει ετήσια συνολική δαπάνη 764.700,60 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των 765.048.25 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α.

β) Δεν δήλωσε τα άτομα που θα απασχοληθούν στο έργο, κατά παράβαση της Διακήρυξης και του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010

Προς απόδειξη δε του σχετικού ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα παραπέμπει στα ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed » που υποβλήθηκαν από την καθής η Προσφυγή.

γ) Τα άτομα και οι ώρες εργασίας που δήλωσε η συγκεκριμένη εταιρία για το δεν πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις της Διακήρυξης.

Όπως μάλιστα αναφέρει για το ζήτημα αυτό: «*Η Διακήρυξη υπ' αριθμό στο «Παράρτημα Ι - Αναλυτική Περιγραφή Φυσικού και Οικονομικού Αντικείμενου της Σύμβασης», σελίδα 42 ρητά αναφέρει για το, στη στήλη ΩΡΕΣ ΑΝΑ ...//.....: «Δευτέρα έως Παρασκευή 8 ώρες ανά ημέρα και Σ/Κ και Αργίες 6 ώρες ανά ημέρα». Στο ηλεκτρονικό αρχείο «ΔΟΜΕΣ_signed» και συγκεκριμένα στα «Στοιχεία του Άρθρου 68 Ν. 3863/2010» της Αποκεντρωμένης Δομής "", σελίδα 20, δηλώνει «1) Ο αριθμός των εργαζομένων-οι ημέρες και ώρες εργασίας τους: Δευτέρα έως Παρασκευή 5 ώρες ανά ημέρα και Σ/Κ και Αργίες 3 ώρες ανά ημέρα».*

Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι οι ώρες που δηλώνει για το συγκεκριμένο Κέντρο Υγείας είναι λιγότερες από εκείνες που ρητά αναφέρονται στην διακήρυξη ότι πρέπει να απασχολείται το προσωπικό στο "" και θα πρέπει να απορριφτεί η προσφορά της.

δ) Δεν δηλώθηκε διακριτά η εργοδοτική εισφορά υπέρ

Όπως ειδικότερα αναφέρει η προσφεύγουσα για το ζήτημα αυτό (βλ. σελ. 33 της Προσφυγής): «*Η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία δηλώνει στο ηλεκτρονικό*

αρχείο «ΟΙΚ. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ_signed» στην σελίδα 2 «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 68 Ν. 3863/2010, παρ. 6 Διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών & η εισφορά υπέρ και τα λοιπά έξοδα ανέρχονται στο ποσό των 2.949,98€ για 12 μήνες». Στο ποσό των 2.949,98€ για 12 μήνες που δηλώνει ως διοικητικό κόστος η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία, εκτός από τα κόστη που θεωρούνται ότι συνθέτουν το διοικητικό κόστος, έχει συμπεριλάβει και το κόστος της εισφοράς υπέρ, η οποία αποτελεί εργοδοτική εισφορά και θα έπρεπε να συμπεριληφθεί στο εργατικό κόστος. Ασχέτου εάν υπολόγισε την εισφορά υπέρ στο διοικητικό κόστος η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία δεν αναφέρει σε κανένα σημείο της οικονομικής της, το ύψος του ποσού που έχει υπολογίσει ως εισφορά, ως όφειλε, καθώς αποτελεί εργοδοτική εισφορά και στα στοιχεία του άρθρου 68 αναφέρεται σαφώς ότι πρέπει να δηλώνεται το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Επίσης όπως αναφέραμε και στην παρ. (β) δεν αναφέρονται τα άτομα που θα απασχοληθούν ανά δομή, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προκύψει το ποσό που αντιστοιχεί στο [...]»

• Ως προς την οικονομική προσφορά της εταιρίας «» (προσωρινός μειοδότης), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα κάτωθι:

α) Μη εύλογο διοικητικό κόστος

Όπως ειδικότερα αναφέρει η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 34 της Προσφυγής) ως προς το ζήτημα αυτό: «Όπως προκύπτει από την οικονομική προσφορά που κατέθεσε η εταιρία και συγκεκριμένα το ηλεκτρονικό αρχείο «2. ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ_signed» στη σελίδα 66 περιέχεται ο συγκεντρωτικός πίνακας για όλες τις υπηρεσίες όπου στο Α/Α «10 Διοικητικό Κόστος παροχής υπηρεσιών» δηλώνει ποσό 2.340,00€ ετήσια. Αντίστοιχα στο ηλεκτρονικό αρχείο «3. Στοιχεία άρθρου 68_signed» σελίδα 6 αναφέρει «(στ) ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ (.....) Η έκτακτη εισφορά υπέρ είναι 166,67 €/μήνα, η οποία έχει συμπεριληφθεί στο διοικητικό κόστος παροχής των υπηρεσιών.» Δηλαδή το κόστος για ανέρχεται ετήσια σε 2.000,04 ευρώ (166,67 € / μήνα X 12 μήνες).

Επίσης, όπως προκύπτει από το διευκρινιστικό έγγραφο που αναρτήθηκε στο σύστημα στην πλατφόρμα του διαγωνισμού «saveΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΣ» και είναι απάντηση σε διευκρινιστική ερώτηση της ίδιας της εταιρείας, προκύπτει ότι υπάρχει και το κόστος των δημοσιεύσεων, που για τις δυο από τις τρεις δημοσιεύσεις που έγιναν ανέρχεται σε 213,28€. «2. Η υπ'αριθμ Διακήρυξη δημοσιεύτηκε σε 3 εφημερίδες. Μέχρι σήμερα 7-1-2020 έχει ενημερωθεί η υπηρεσία μας για το κόστος των δυο εκ των τριών τιμολογίων το οποίο ανέρχεται στα 213,28 €. Η εταιρεία που δεν έχει εκδώσει ακόμα το τιμολόγιο δημοσίευσης της διακήρυξης έχει ενημερωθεί τηλεφωνικά και θα μας στείλει το τιμολόγιο το συντομότερο δυνατό για να λάβετε γνώση άμεσα.»

Εάν αφαιρέσουμε το ποσό που αντιστοιχεί στην εισφορά και ανέρχεται κατά δήλωση τη εταιρείας σε 2.004,00€ και το κόστος των δυο από τις τρεις δημοσιεύσεις που ανέρχεται 213,28€ προκύπτει ότι το ποσό που μένει ως διοικητικό κόστος είναι $126,68 (2.340,00 - 2000,04 \dots\dots\dots = 339,96€ - 213,28€ \text{ δυο δημοσιεύσεις από τις τρεις }) = 126,68$ διοικητικό κόστος για ένα έτος.

Από το ποσό των 126,68€ η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία θα πρέπει να καλύψει το κόστος της τρίτης δημοσίευσης καθώς και όλες εκείνες τις επιβαρύνσεις που αφορούν το διοικητικό κόστος. Εξαιρούμενων δε τα κόστη που μπορούν να επιμεριστούν σε πολλές συμβάσεις υπάρχουν κόστη που αφορούν αποκλειστικά το συγκεκριμένο έργο και υποχρεωτικά επιβαρύνουν το συγκεκριμένο έργο. Τέτοιες επιβαρύνσεις είναι το κόστος προμήθειας για εγγυητική επιστολή συμμετοχής, κόστος προμήθειας για εγγυητική καλής εκτέλεσης, διοικητική υποστήριξη του έργου, εποπτεία του έργου κ.τ.λ.».

- Ως προς την οικονομική προσφορά της ατομικής επιχείρησης «» (2^η σε σειρά κατάταξης), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η οικονομική της προσφορά θα πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή.

Όπως ειδικότερα αναφέρει η προσφεύγουσα, στο υποβληθέν ηλεκτρονικό αρχείο: «ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ.signed», όπου περιλαμβάνεται το Συγκεντρωτικό Υπόδειγμα της οικονομικής της προσφοράς, η εν λόγω επιχείρηση δήλωσε (ως συνολικό ποσό) στη στήλη «ΕΤΗΣΙΑ

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

ΔΑΠΑΝΗ (ΜΗΝΙΑΙΑ Χ12 ΜΗΝΕΣ) 717.757,32€. Αντίστοιχα στο ίδιο Υπόδειγμα, στη στήλη «ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ» δηλώνει συνολικό ποσό 62.394,78€.

Κατά την προσφεύγουσα, κατόπιν ανάλυσης των ανωτέρω στοιχείων, ήτοι πολλαπλασιάζοντας τη μηνιαία δαπάνη με τους 12 μήνες, το συνολικό ποσό ανέρχεται στα 748.737,36 ευρώ ετησίως (ήτοι 62.394,78 Χ 12 μήνες) και όχι ποσό 717.757,32 ευρώ, όπως δήλωσε στην οικονομική της προσφορά.

Μάλιστα, κατά την προσφεύγουσα, ο υπολογισμός του ετήσιου κόστους είναι εσφαλμένος και για τον λόγο στο ετήσιο ποσό δεν έχει συμπεριληφθεί το κόστος για «Επιπλέον κόστος Κυριακών 4 Κυριακών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)», πεδίο Α/Α 6, σελίδα 1 του Πίνακα στο ηλεκτρονικό αρχείο: «ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ.signed» όπου (μηνιαίως) προϋπολογίζει το σχετικό ποσό σε 2.581,67€. Στη συνέχεια παραθέτει τον κάτωθι Πίνακα:

	ΜΗΝΙΑΙΩΣ
Εργατικό κόστος	56.207,41 €
Κόστος αναλωσίμων υλικών	2.307,00 €
Διοικητικό κόστος	1.553,00 €
Αποσβέσεις μηχανημάτων	246,00 €
Κρατήσεις	1.348,08 €
Εργολαβικό κέρδος	733,29 €

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει για το ζήτημα αυτό (βλ. σελ. 35 της Προσφυγής): «Αθροίζοντας τα ανωτέρω ποσά του υποβληθέντος πίνακα, προκύπτει ότι το συνολικό μηνιαίο κόστος ανέρχεται σε 62.394,78 ευρώ και συνεπώς, η ετήσια συνολική δαπάνη ανέρχεται σε 748.737,36 ευρώ (62.394,78Χ12μήνες) και όχι σε 717.757,32 ευρώ, όπως δηλώνει η εταιρεία στην οικονομική της προσφορά [...]».

• Ως προς την οικονομική προσφορά της εταιρίας «» (4^η σε σειρά κατάταξης), η προσφεύγουσα υποστηρίζει τα κάτωθι:

α) Η οικονομική προσφορά της ως άνω εταιρίας θα πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή.

Όπως ειδικότερα αναφέρει η προσφεύγουσα, στο ηλεκτρονικό αρχείο «ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», που υπέβαλε η ως άνω εταιρία για το σύνολο των κτιρίων (συγκεντρωτικός πίνακας), δηλώνει ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των 754.721,28 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «....._signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των 732.170,88 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α.

β) Υπάρχει αντίφαση ανάμεσα στο ποσό του εργατικού κόστους, όπως δηλώθηκε στα πεδία με α/α 1 έως α/α 6 των Πινάκων οικονομικής ανάλυσης ανά Δομή και στο εργατικό κόστος που δηλώθηκε στα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010

Προς απόδειξη δε του ανωτέρω ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι: *«Στα ηλεκτρονικά αρχεία ανά δομή που καταθέτει στην οικονομική προσφορά η εταιρείασ έχει συμπεριλάβει το υπόδειγμα που απαιτείται από την διακήρυξη και ακριβώς από κάτω δηλώνει τα στοιχεία του άρθρου 68. Το εργατικό κόστος στο κάθε υπόδειγμα προκύπτει από την άθροιση των πεδίων του πίνακα «α/α 1, α/α 2, α/α 3, α/α 4, α/α 5 και α/α 6». Αντίστοιχα το εργατικό κόστος στα στοιχεία του άρθρου 68 πρόκειται από την άθροιση των πεδίων του πίνακα «δ) Ύψος προϋπολογισμού ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων ανά έτος και ε) Ύψος ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά ανά έτος.» Εάν συγκρίνουμε το ποσό του εργατικού κόστους από το υπόδειγμα του πίνακα με το ποσό του εργατικού κόστους από τα στοιχεία του άρθρου 68, προκύπτει ότι η εταιρεία δήλωσε στο υπόδειγμα του πίνακα διαφορετικό πόσο εργατικού κόστους και διαφορετικό ποσό στα στοιχεία του άρθρου 68.*

γ) Δήλωσε ότι θα απασχολήσει ένα (1) σε Δομές που εκ της Διακηρύξεως απαιτούν επταήμερη (7) εργασία την εβδομάδα, κατά παράβαση της κείμενης εργατικής νομοθεσίας

Προς απόδειξη δε του ανωτέρω ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα παραθέτει συγκεντρωτικό πίνακα, στον οποίο περιλαμβάνονται τα κτίρια και οι Δομές, καθώς και ο αριθμός των ατόμων που δήλωσε η ως άνω εταιρία ότι θα απασχολήσει (ανά περίπτωση).

• Ως προς την οικονομική προσφορά της εταιρίας «» (5η σε σειρά κατάταξης), η προσφεύγουσα υποστηρίζει τα κάτωθι:

α) Παράλειψη δήλωσης των τετραγωνικών μέτρων ανά άτομο, ως απαιτεί το άρθρο 68 του Ν. 3862/2010

Όπως ειδικότερα υποστηρίζει η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 43 της Προσφυγής) *«....η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία καταθέτει στην οικονομική της προσφορά το ηλεκτρονικό αρχείο «Στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863.2010», απ' όπου προκύπτει ότι η εταιρεία δεν δηλώνει τα τ.μ. ανά άτομο όπως απαιτείται από τα στοιχεία του άρθρου 68. Η εταιρεία επισυνάπτει τον πίνακα που περιλαμβάνεται στις σελίδες 42-44 της διακήρυξης όπου αναφέρονται τα τ.μ για κάθε δομή εκτός των τ.μ. της κεντρικής υπηρεσίας (δόθηκαν με την διευκρινιστική επιστολή με αρ πρωτ) Η επισύναψη όμως του πίνακα (σελ. 42-44) της διακήρυξης δεν μπορεί να καλύψει την απαίτηση του άρθρου 68, καθώς συμπεριλαμβάνονται συνολικά τα τετραγωνικά μέτρα ανά δομή και σε πολλές εκ των δομών θα πρέπει να απασχοληθούν περισσότερα από ένα άτομο, είτε γιατί οι ώρες εργασίας την ημέρα υπερβαίνουν τις οκτώ, είτε γιατί απαιτείται απασχόληση όλες τις ημέρες τις εβδομάδας δηλαδή επτά ημέρες την εβδομάδα [...].»*

β) Ο δηλούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο δεν ανταποκρίνεται στους όρους και τις απαιτήσεις της οικείας Διακήρυξης.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στο ηλεκτρονικό αρχείο: «Στοιχεία του άρθρου 68 του Ν.3863.2010» που υπέβαλε η ως άνω εταιρία, δήλωσε τον αριθμό των ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο («43,15 εργαζόμενοι πλήρους οκτάωρης πενθήμερης απασχόλησης»). Κατά την άποψή της, ο

δηλούμενος αριθμός ατόμων είναι αδύνατον να καλύψει τις ανάγκες της επίμαχης σύμβασης για τους κάτωθι λόγους:

«I. Τα κτήρια είναι 65 και διάσπαρτα στην περιφέρεια και

II. Αρκετά εκ των κτηρίων απαιτούν εντός του ίδιου ωραρίου να εκτελείται η καθαριότητα.

III. Αρκετά εξ αυτών απαιτούν καθαριότητα επτά ημέρες την εβδομάδα.

IV. Αρκετά εξ αυτών απαιτούν εργασία μεγαλύτερη των 8 ωρών ανά ημέρα (π.χ. Κ.Υ ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΩΡΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ (ΩΡΑΡΙΟ 7:00-19:00, Κ.Υ ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΩΡΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ (ΩΡΑΡΙΟ 7:00-19:00).

Τέλος επισημαίνουμε ότι δεν θα έπρεπε να γίνει αποδεκτός δεκαδικός αριθμός εργαζομένων. Τι σημαίνει 43,15 άτομα και σε τι άτομα, ώρες και ημέρες εργασίας αντιστοιχεί το 0,15 των ατόμων που δηλώνει η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία [...]

γ) Η οικονομική προσφορά της ως άνω εταιρίας θα πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη συνολική δαπάνη.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η εν λόγω εταιρία υπέβαλε Υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς για το σύνολο των κτιρίων (συγκεντρωτικός πίνακας, βλ. ηλεκτρονικό αρχείο «ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ»), στο οποίο δήλωσε ως συνολική δαπάνη για ένα (1) έτος το ποσό των 762.601,20€ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των 602.540,28€ χωρίς Φ.Π.Α.

Προς απόδειξη δε των ανωτέρω ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα παραθέτει συγκεντρωτικό πίνακα, στον οποίον περιλαμβάνονται τα κτίρια και Δομές, καθώς και τα στοιχεία που δήλωσε (ανά περίπτωση) η ως άνω εταιρία.

Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι οικονομικές προσφορές των προαναφερόμενων εταιριών «φέρουν σωρεία πλημμελειών και παρανομιών που αδικαιολόγητα δεν εντοπίστηκαν από την Αναθέτουσα Αρχή», ότι οι επίμαχες πλημμέλειες «δεν αίρονται σε καμία περίπτωση από τα αναγραφόμενα σε έτερα συνυποβληθέντα με τις προσφορές έγγραφα και συνεπώς η αναθέτουσα Αρχή υποχρεούται να αποκλείσει τις προσφορές, χωρίς να καλέσει τις εταιρείες σε παροχή διευκρινίσεων, καθότι δεν πρόκειται για πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα, αλλά παραβιάζουν ρητές απαιτήσεις της Διακήρυξης που έχουν τεθεί επί ποινή απόρριψης προσφοράς» καθώς και ότι «η αναθέτουσα αρχή όφειλε κατά δέσμια αρμοδιότητα να αποκλείσει τις εταιρείες αυτές λόγω παράβασης των επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεων της διακήρυξης και «Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη νόμιμη και αβάσιμη και θα πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή στο σύνολο της...».

8. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα πρώτη Παρέμβαση της εταιρίας «..... (.....)» κατατέθηκε εμπρόθεσμα (28.02.2020) στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ήτοι, εννέα (9) ημέρες μετά την κοινοποίηση της πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής στις 19.02.2020, μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ στους υπόλοιπους συμμετέχοντες, σκοπεί δε στην απόρριψη της υπό κρίση πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία η Προσφορά της κατετάγη 1^η σε σειρά κατάταξης (προσωρινός μειοδότης). Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η πρώτη Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

9. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα δεύτερη Παρέμβαση της εταιρίας «..... (.....)» κατατέθηκε εμπρόθεσμα (28.02.2020) στον

διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ήτοι, εννέα (9) ημέρες μετά την κοινοποίηση της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής στις 19.02.2020, μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ στους υπόλοιπους συμμετέχοντες, σκοπεύει δε στην απόρριψη της υπό κρίση δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής. καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία η Προσφορά της κατετάγη 1η σε σειρά κατάταξης (προσωρινός μειοδότης). Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η δεύτερη Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

10. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα τρίτη Παρέμβαση της εταιρίας «.....» κατατέθηκε εμπρόθεσμα (28.02.2020) στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ήτοι, εννέα (9) ημέρες μετά την κοινοποίηση της πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής στις 19.02.2020 μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ στους υπόλοιπους συμμετέχοντες, σκοπεύει δε στην απόρριψη της υπό κρίση πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής. Παρόλα αυτά, επειδή - ως αναλύθηκε στη σκέψη 5 της παρούσας Απόφασης - η πρώτη προσφεύγουσα άνευ εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά των οικονομικών φορέων (στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και η «.....»), η Προσφορά των οποίων έπεται σε σειρά κατάταξης σε σχέση με τη δική της Προσφορά, η ως άνω Παρέμβαση, δεν δύναται να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν από την Αρχή. Επικουρικά σημειώνεται ότι η ως άνω παρεμβαίνουσα υπέβαλε το από 18.03.2020 Υπόμνημα, σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ως ισχύει, Υπομνήματα *«επί των απόψεων και της συμπληρωματικής αιτιολογίας της αναθέτουσας αρχής κατατίθενται μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ»* μόνο από τον προσφεύγοντα.

11. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα τέταρτη Παρέμβαση της εταιρίας «» - με την οποία στρέφεται, τόσο κατά της Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρίας «», όσο και κατά της Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρίας «» - κατατέθηκε εμπρόθεσμα (27.02.2020) στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ήτοι οχτώ (8) ημέρες μετά την κοινοποίηση, τόσο της πρώτης, όσο και της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής Προδικαστικής στις 19.02.2020 μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., σκοπεί δε στην απόρριψη των ανωτέρω Προδικαστικών Προσφυγών. Σε κάθε δε περίπτωση, επειδή, ως αναλύθηκε στη σκέψη 5 της παρούσας Απόφασης, η πρώτη προσφεύγουσα («») άνευ εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά των οικονομικών φορέων (στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και η εταιρία «»), των οποίων η Προσφορά έπεται σε σειρά κατάταξης σε σχέση με τη δική της Προσφορά. Συνεπώς, για τους προαναφερόμενους λόγους, η τρίτη Παρέμβαση ασκείται απαραδέκτως σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «» (3^η σε σειρά κατάταξης) και δεν δύναται να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή. Αντιθέτως, η ως άνω Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «» (7^η σε σειρά κατάταξης) και πρέπει ως προς αυτήν να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

12. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα πέμπτη Παρέμβαση της εταιρίας «», με την οποία στρέφεται κατά της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρίας «» (7^η σε σειρά κατάταξης), κατατέθηκε εμπρόθεσμα (27.02.2020) στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.), ήτοι, οχτώ (8) ημέρες μετά την κοινοποίηση της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής στις 19.02.2020 μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ στους υπόλοιπους συμμετέχοντες, σκοπεί δε στην απόρριψη της ανωτέρω

Προδικαστικής Προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία η Προσφορά της κατετάγη 3η σε σειρά κατάταξης. Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η πέμπτη Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

13. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...]». 2. Κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους [...] 5. Η αθέτηση της υποχρέωσης της παραγράφου 2, συνιστά σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα του οικονομικού φορέα, κατά την έννοια της περίπτωσης θ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις κείμενες διατάξεις. Ειδικά, κατά τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, ως σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, νοούνται ιδίως τα προβλεπόμενα στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 (Α' 115)».

14. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρθρων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης [...] περιέχουν ιδίως: [...] ια) τα τεχνικά χαρακτηριστικά (προδιαγραφές), την ποσότητα και την περιγραφή των αγαθών, υπηρεσιών ή έργων [...] καθώς και άλλα χαρακτηριστικά, ανάλογα με το αντικείμενο της σύμβασης [...]».

15. Επειδή, στο άρθρο 71 «Γενικές αρχές» (άρθρο 56 παρ. 1 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι συμβάσεις ανατίθενται βάσει των κριτηρίων που καθορίζονται στα άρθρα 86 έως 89, εφόσον η αναθέτουσα αρχή έχει επαληθεύσει, σύμφωνα με τα άρθρα 79 έως και 81, ότι πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις : α) η προσφορά συνάδει με τις απαιτήσεις, τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια που προβλέπονται στην προκήρυξη σύμβασης [...] και στα έγγραφα της σύμβασης [...] Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποφασίζουν να μην αναθέσουν τη σύμβαση στον προσφέροντα που υπέβαλε την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά όταν έχουν διαπιστώσει ότι η προσφορά δεν τηρεί τις ισχύουσες υποχρεώσεις, όπως αυτές προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 18».

16. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «[...] Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [...]».

17. Επειδή, στο άρθρο 92 («Περιεχόμενο προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής») παρ. 5 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «5. Ειδικά κατά τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης και ανεξάρτητα από το είδος της διαδικασίας που επιλέγεται από την αναθέτουσα αρχή: α) η αναθέτουσα αρχή, ζητά από τους οικονομικούς φορείς να αναφέρουν υποχρεωτικά στα έγγραφα της σύμβασης, στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τις πληροφορίες/στοιχεία των σημείων α΄ έως στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 και β) οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην προσφορά τους να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες/στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010».

18. Επειδή, στο άρθρο 89 περ. Γ («Σύσταση «Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.)») του Ν. 3996/2011 «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (Α΄ 170), ορίζεται ότι: «Στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) συνιστάται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Παιδικών Κατασκηνώσεων» (Ε.Λ.Π.Κ.) με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόροι του λογαριασμού είναι η εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ετησίως για κάθε εργαζόμενο, η οποία εισπράττεται με τις τακτικές εισφορές του Ο.Ε.Ε., οι τόκοι των κεφαλαίων του Λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία [...] Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζονται οι διαδικασίες είσπραξης, ελέγχου, διαχείρισης, διάθεσης και δικαιολόγησης των κονδυλίων του Λογαριασμού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την υλοποίηση του σκοπού της παρούσας διάταξης. 5. Για την κάλυψη της παροχής αυτής θεσπίζεται ετήσια εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ανά εργαζόμενο [...]».

19. Επειδή, στο άρθρο 34 («Ενιαίος Λογαριασμός για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών») παρ. 6 υποπαράγραφος γ του Ν. 4144/2013

«Αντιμετώπιση της παραβατικότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση και στην αγορά εργασίας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας» (ΦΕΚ Α 88/18.4.2013) προβλέπεται ότι: «[...] γ) Η εισφορά από την περίπτωση Γ του άρθρου 89 του ν. 3996/2011 διατίθεται αποκλειστικά και καλύπτει τους θεσπισμένους με τη διάταξη αυτή σκοπούς, όπως εξειδικεύτηκαν με την 23411/2131/30.12.2011 (Β 29/2012) κοινή απόφαση του Υπουργού και Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, και σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις αυτές. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, η οποία εκδίδεται σε τριάντα ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ., καθορίζεται ο χρόνος έναρξης υλοποίησης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, σύμφωνα και με τους όρους της περίπτωσης Γ΄ του άρθρου 89 του ν. 3996/2011».

20. Επειδή, στο άρθρο 22 («Τροποποίηση άρθρου 68 του Ν. 3863/2010») του Ν. 4144/2013 «Αντιμετώπιση της παραβατικότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση και στην αγορά εργασίας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας» (Α΄ 88), ορίζεται ότι: «Η παράγραφος 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες

αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι». Περαιτέρω, στο άρθρο 34 («Ενιαίος Λογαριασμός για την εφαρμογή κοινωνικών πολιτικών») παρ. 4 του ως άνω Νόμου, ορίζεται ότι: «Πόροι του Ε.Λ.Ε.Κ.Π. είναι: α) Εισφορά 0,81 %, όπως αυτή καθορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2434/1996 (Α΄188). β) [...]. γ) Τα προβλεπόμενα, από την περίπτωση Γ΄ του άρθρου 89 του Ν. 3996/2011, όπως εξειδικεύτηκαν στην 23411/2131/30.12.2011 (Β΄29/2012) κοινή απόφαση του Υπουργού και Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, έσοδα του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.), τα οποία διατίθενται αποκλειστικά για τους θεσπισμένους με τις διατάξεις αυτές σκοπούς. δ) Κάθε έσοδο από χαριστική αιτία. [...]

21. Επειδή, στην αιτιολογική σκέψη 40 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ, ορίζεται ότι: «Ο έλεγχος της τήρησης των εν λόγω διατάξεων του περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου θα πρέπει να διενεργείται στα ενδεδειγμένα στάδια της διαδικασίας προμήθειας, δηλαδή κατά την εφαρμογή των γενικών αρχών που διέπουν την επιλογή των συμμετεχόντων και την ανάθεση των συμβάσεων, κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αποκλεισμού και κατά την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές. Η απαραίτητη επαλήθευση για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να

διεξάγεται σύμφωνα με τις συναφείς διατάξεις της παρούσας οδηγίας, ιδίως, αυτές οι οποίες διέπουν τα αποδεικτικά μέσα και τις υπεύθυνες δηλώσεις». Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 101 της ίδιας Οδηγίας, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν οικονομικούς φορείς οι οποίοι έχουν φανεί αναξιόπιστοι, επί παραδείγματι λόγω παραβάσεων περιβαλλοντικών ή κοινωνικών υποχρεώσεων [...]».

22. Επειδή, στο άρθρο 2 του Ν.Δ 3755/1957 («Περί αυξήσεως αναδρομικώς των αποδοχών των μισθωτών, τροποποίησης και συμπληρώσεως του Νόμου 3239/55 και άλλων διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας κ.λ.π.»), ως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον Ν. 435/1976, ορίζεται ότι: «1. Μισθωτοί απασχολούμενοι κατά τας Κυριακάς και τας κατωτέρω αναφερομένας εορτάς δικαιούνται, ανεξαρτήτως του κύρους της συμφωνίας περί της απασχολήσεως ταύτης και των άλλων ενδεχομένων συνεπειών, της υπό της υπ' αριθ. 8900/46 Κοινής Αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, ως αυθεντικώς ηρμηνεύθη δια της υπ' αριθ. 25825/1951 τοιαύτης, προβλεπομένης προσαυξήσεως εξ 75% κατά τα υπό των εν λόγω αποφάσεων, ως αύται ισχύουν σήμερον, οριζόμενα. 2. Ως εξαιρέσιμοι εορταί καθ' ως παρέχεται κατά τ' ανωτέρω προαύξεις νοούνται: α) η της 25ης Μαρτίου, β) η της Δευτέρας του Πάσχα, γ) η της 1ης Μαΐου, δ) η της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (15η Αυγούστου), ε) η της 28ης Οκτωβρίου και στ) η της Γεννήσεως του Χριστού (25 Δεκεμβρίου) και ζ) η της 26ης Δεκεμβρίου. Εκ τούτων κατά τας 1ην Μαΐου και 28ην Οκτωβρίου, η απασχόλησις των μισθωτών απόκειται αποκλειστικώς εις την διακριτικήν εξουσίαν του Εργοδότη. 3. Εις τους επί ημερομισθίω αμειβομένους μισθωτούς, τους μη απασχοληθέντας εκ λόγων μη οφειλουμένων εις τούτους κατά τας εν παραγράφω 2 ημέρας, καταβάλλεται δι' εκάστην τούτων ποσόν ίσον προς το ημερομίσθιόν των, άνευ ετέρας προσαυξήσεως [...]». Οι ανωτέρω ρυθμίσεις αναφέρονται, επίσης, στην υπ' αριθμ. 8900/46 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και Εργασίας «περί του καθορισμού ηυξημένης αμοιβής εις τους εργαζόμενους εν γένει κατά Κυριακάς και εορτάς» και στην υπ' αριθμ. 25825/51 Απόφαση του Υπουργού

Οικονομικών και Εργασίας «περί ερμηνείας των υπ' αριθμ. 8900/46 και 18310/46 αποφάσεων, περί προσαυξήσεως αποδοχών κατά Κυριακάς και νυκτερινάς ώρας».

23. Επειδή, στο άρθρο 2.4.4. («Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 25-27), ορίζεται ότι: «Στον φάκελο με την ένδειξη «Οικονομική Προσφορά» περιλαμβάνεται η οικονομική προσφορά του οικονομικού φορέα.

Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απορρίψεως στον φάκελο «Οικονομική Προσφορά».

Η οικονομική προσφορά, συντάσσεται συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Στην συνέχεια, το σύστημα παράγει σχετικό ηλεκτρονικό αρχείο, σε μορφή pdf, το οποίο υπογράφεται ψηφιακά και υποβάλλεται από τον προσφέροντα. [...] Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να συμπληρώσουν εκτός της ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας του συστήματος και του παραγόμενου ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου και τις πληροφορίες του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 ως ακολούθως: Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες/στοιχεία του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 σύμφωνα με το ακόλουθο υπόδειγμα (παρ. 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016).

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ (υπόδειγμα του οποίου ακολουθεί) πρέπει να κατατεθεί για κάθε αποκεντρωμένη δομή χωριστά για να γνωρίζει η αναθέτουσα αρχή το κόστος της υπηρεσίας καθαρισμού σε κάθε αποκεντρωμένη δομή χωριστά. ΔΕΚΤΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

[...]

Η τιμή για το σύνολο των υπηρεσιών δίνεται σε ευρώ.

Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου

Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης.

Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα.

Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται. Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες:

- α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα,
- β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και
- γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης που καθορίζεται και τεκμηριώνεται από την αναθέτουσα αρχή».

24. Επειδή, στο άρθρο 2.4.6. («Λόγοι απόρριψης προσφορών») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 27-28), ορίζεται ότι: «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

- α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας, β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης, γ) για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες

εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016, [...] θ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης

25. Επειδή, στο άρθρο 5.1. («Τρόπος πληρωμής») του Κεφαλαίου 5 («ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 36), ορίζεται ότι: «5.1.1. Η πληρωμή του αναδόχου θα πραγματοποιηθεί με τον πιο κάτω τρόπο: Μηνιαίος μετά την οριστική παραλαβή των υπηρεσιών. Η πληρωμή του συμβατικού τιμήματος θα γίνεται με την προσκόμιση των νομίμων παραστατικών και δικαιολογητικών που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 200 παρ. 4 του ν. 4412/2016, καθώς και κάθε άλλου δικαιολογητικού που τυχόν ήθελε ζητηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες που διενεργούν τον έλεγχο και την πληρωμή.

5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παράδοση του υλικού στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις:

α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων επιβάλλεται (άρθρο 4 Ν.4013/2011 όπως ισχύει)

β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016

γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016)

δ) 2% υπέρ των Οργανισμών Ψυχικής Υγείας που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (μετά την αφαίρεση όλων των παραπάνω κρατήσεων πλην του φόρου).

Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%.

Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8 % επί του καθαρού ποσού.

Σε περίπτωση πιθανών τροποποιήσεων ή αλλαγών των κρατήσεων, ισχύουν οι εκάστοτε νόμιμες κείμενες διατάξεις. Τέλος, ο προμηθευτής επιβαρύνεται με τα έξοδα δημοσίευσης της περίληψης της παρούσας διακήρυξης.».

26. Επειδή, στην Ενότητα «ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ» του Παρατήματος Ι («Αναλυτική Περιγραφή Φυσικού και Οικονομικού Αντικειμένου της Σύμβασης») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 46), ορίζεται ότι: «1. ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ Τα απορρίμματα θα συλλέγονται κατά βάση δύο φορές την ημέρα δηλαδή πρωί και απόγευμα, αλλά και όποτε άλλοτε απαιτηθεί. Το προσωπικό καθαριότητας θα πρέπει να συλλέγει τα κοινά αστικού χαρακτήρα απορρίμματα σε μαύρες σακούλες που θα φέρουν ταινίες περίδεσης, και θα μεταφέρει στον χώρο αποκομιδής. Τα μολυσματικού και τα μολυσματικού-τοξικού χαρακτήρα επικίνδυνα ιατρικά απόβλητα θα τοποθετούνται σε σακούλες κίτρινου και κόκκινου χρώματος αντίστοιχα , οι οποίες θα δένονται από το προσωπικό της Μονάδας. Για αυτού του είδους τα απόβλητα το προσωπικό καθαριότητας θα έχει την υποχρέωση μόνο να τα μεταφέρει στο σημείο αποθήκευσης το οποίο θα τους έχει υποδειχθεί. Το προσωπικό καθαριότητας απαγορεύεται να ανοίγει τις δεμένες σακούλες των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων, να μεταγγίζει το περιεχόμενο ή να τοποθετεί άλλου χαρακτήρα απορρίμματα σε αυτές [...]».

27. Επειδή, περαιτέρω, στην Ενότητα Γ. «ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗΣ ΑΝΑ ΕΙΔΟΣ ΧΩΡΟΥ Γ.1. ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ΧΩΡΟΙ (χώροι αναμονής, γραφεία, διάδρομοι, σκάλες, κλιμακοστάσια - ανελκυστήρες, τουαλέτες)» του ως άνω Παραρτήματος της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 47-48) ορίζεται ότι: 1. ΔΑΠΕΔΑ - δύο φορές την ημέρα (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / σκούπισμα και υγρό σφουγγάρισμα / τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% και πλύσιμο μοκετών όταν απαιτείται. 2. ΤΟΙΧΟΙ - ανά βδομάδα ή εκτάκτως / υγρό τρίψιμο / τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά και έλεγχος σοβατοπί για σκόνες και καθάρισμα εβδομαδιαίως. 3. ΕΠΙΠΛΑ - καθημερινά: ξεσκόνισμα, μηνιαίως: υγρό τρίψιμο / τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά. 4. ΦΟΡΕΙΑ - ΚΑΡΟΤΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΑΣΘΕΝΩΝ εβδομαδιαίως και όποτε άλλοτε χρειαστεί υγρό τρίψιμο με τεταρτοταγή άλατα αμμωνίου 1% ή ανιονικά τασιενεργά. 5. ΤΖΑΜΙΑ, ΠΑΡΑΘΥΡΑ - εβδομαδιαίως / υγρό τρίψιμο / ανιονικά τασιενεργά και κρέμασμα - ξεκρέμασμα κουρτινών όταν απαιτείται (τζάμια εσωτερικού χώρου). 6. ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ α) ΔΑΠΕΔΑ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό σφουγγάρισμα / γλυοξάλη 1 % και πολυεξανίδιο 1 % β) ΤΟΙΧΟΙ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) / υγρό τρίψιμο / αμφολύτες 1% γ) ΣΙΦΩΝΙΑ- εβδομαδιαίως / ρίψη διαλύματος / χλώριο 1 δισκίο σε 100 ml νερού δ) ΝΙΠΤΗΡΕΣ, ΛΟΥΤΗΡΕΣ- μία φορά την ημέρα και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό τρίψιμο / χλώριο 1 δισκίο σε 1 λίτρο νερού ε) ΛΕΚΑΝΕΣ- καθημερινά (πρωί και απόγευμα) και εκτάκτως όποτε απαιτηθεί / υγρό τρίψιμο / χλώριο 1 δισκίο σε μισό λίτρο νερού. 7. ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ - μία φορά την εβδομάδα / τρίψιμο με απορρυπαντικό και νερό / μη ιονικά τασιενεργά ή γλυοξάλη 1%. Τα κλιματιστικά μηχανήματα δεν απολυμαίνονται με απολυμαντικές ουσίες διότι υπάρχει περίπτωση να δημιουργηθούν τοξικοί ατμοί. 8. ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ Ο καθαρισμός του ανελκυστήρα, γίνεται μία φορά την ημέρα ως εξής: • Οι ανελκυστήρες για να καθαριστούν ακινητοποιούνται στον όροφο της αφετηρίας τους. • Σκουπίζεται το δάπεδο του ανελκυστήρα και τις ράγες με ηλεκτρική σκούπα. Για τον καθαρισμό των εσωτερικών επιφανειών χρησιμοποιούνται:

Κουβάς με χλιαρό νερό Σφουγγάρι και πανί (τύπου δέρματος) Ψεκαστικό καθαρισμού φιλικό προς την ανοξειδωτη επιφάνεια. • Καθαρίζεται όλη η επιφάνεια του ανελκυστήρα με προσοχή ώστε να μη γίνουν γραμμές ή σημάδια στην ανοξειδωτη επιφάνεια. Με πανί, καλά στυμμένο, καθαρίζονται τα κουμπιά του ανελκυστήρα. • Σφουγγαρίζεται το δάπεδο και σχολαστικά οι γωνίες. • Στις ράγες του ανελκυστήρα μετά το σκούπισμα, με ένα αιχμηρό αντικείμενο αφαιρούνται τα σκουπίδια που συσσωρεύτηκαν ανάμεσα τους. • Στη συνέχεια καθαρίζονται οι ράγες και ξεβγάζονται με νερό. Τις υπόλοιπες ώρες καθαρίζονται τ' αποτυπώματα από τις επιφάνειες, σκουπίζεται και σφουγγαρίζεται το δάπεδο με πολύ καλά στυμμένη σφουγγαρίστρα [...]». Περαιτέρω, στην Ενότητα Δ. («ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΔΟΧΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ») του ως άνω Παραρτήματος της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 48), ορίζεται ότι: «1. Ο ανάδοχος υποχρεούται να διαθέτει απορροφητικά πανιά διαφόρων χρωμάτων (μπλε, μπεζ, κίτρινο, ροζ) τύπου vetex. 2. Σφουγγαράκια καθαρισμού αντιστοίχων χρωμάτων και διαφορετικού τύπου (μαλακό, μέτριο, σκληρό). 3. Σφουγγαρίστρες διαφόρων τύπων και αντίστοιχα κοντάρια. 4. Σάρωθρα ξηρού καθαρισμού (σκούπες) και αντίστοιχα κοντάρια. 5. Φαράσια. 6. Καθαριστήρες περσίδων. 7. Υαλοκαθαριστήρες διαφόρων διαστάσεων με τα εξαρτήματά τους. 8. Ψεκαστήρες. 9. Γάντια οικιακού τύπου διαφόρων χρωμάτων. 10. Μικρούς κουβάδες χωρητικότητας έως 10 λίτρων. 11. Απορρυπαντικό τοίχων και δαπέδων, καθαριστικό τζαμιών, απορρυπαντικό και απολυμαντικό ειδών υγιεινής, ενώσεις χλωρίου και απορρυπαντικά δύσκολων ρύπων. Όλα τα απορρυπαντικά και απολυμαντικά θα έχουν ετικέτα στην οποία θα αναγράφεται από τον κατασκευαστή η δραστική ουσία και η περιεκτικότητά της στο διάλυμα. Δεν θα χρησιμοποιούνται απορρυπαντικά με την επωνυμία καλλυντικό δαπέδου [...]».

28. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους

διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιαστών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣΤΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00 Siac Construcrtion Ltd, σκέψεις 34 και 44· ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54).

29. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επομ.).

30. Επειδή, οι προσφέροντες πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, τόσο κατά τον χρόνο που ετοιμάζουν τις προσφορές τους, όσο και κατά τον χρόνο που αυτές αποτιμώνται από την αναθέτουσα αρχή (ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54· Αποφάσεις

της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SpA, σκέψη 37· ΔΕΕ, Απόφαση της 19.06.2003, Υπόθεση C-315/01, GAT, σκέψη 73· ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.03.2015, C-538/13, eVigilo, σκέψη 33· ΔΕΕ, Απόφαση της 06.11.2014, Υπόθεση C-42/13, Cartiera dell'Adda, σκέψη 44· ΔΕΕ Απόφαση της 24.05.2016, Υπόθεση C-396/14, MT Højgaard A/S, Züblin A/S, σκέψη 37 κλπ).

31. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91· ΔΕΕ, Αριθμός απόφασης: 715-716/2018 14 Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

32. Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, που διέπει το σύνολο της διοικητικής δράσης, κάθε Διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν δεν περιέχει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζομένους την υποχρέωση τήρησης των κειμένων διατάξεων κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους. Μεταξύ των διατάξεων αυτών, *«προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης. Αντίθετη εκδοχή, σύμφωνα με την οποία - ελλείψει σχετικής ρήτρας στη Διακήρυξη - οι διαγωνιζόμενοι θα μπορούσαν να διαμορφώνουν την*

προσφορά τους και κάτω του ελαχίστου κατά νόμον εργατικού κόστους, ο δε έλεγχος του στοιχείου αυτού δεν θα γινόταν κατά την κατάθεση των προσφορών, αλλά μετά τη σύναψη της σχετικής συμβάσεως, δεν παραβιάζει μόνο την αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσεως, αλλά δημιουργεί και συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, προσκρούοντας για τον λόγο αυτό και στις αρχές της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας [...]» (ΕΑ 58/2009, 791, 840/1172/2008).

33. Επειδή, περαιτέρω, εκφράσεις όπως «πρέπει» ή «υποχρεωτικά» ή «επί ποινή αποκλεισμού» καθιστούν σαφές πέραν αμφιβολίας ότι η παράβαση του οικείου όρου που περιλαμβάνει μία από τις ως άνω εκφράσεις ή κάποια αντίστοιχη, οδηγεί άφευκτα κατά δέσμια αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής σε απόρριψη της σχετικής Προσφοράς.

34. Επειδή, όπως έχει νομολογιακά κριθεί, στην οικονομική προσφορά πρέπει να ενσωματώνεται ένα εύλογο και όχι μηδαμινό ποσοστό του διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών, των αναλώσιμων, του εργολαβικού κέρδους και των νόμιμων κρατήσεων, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η εκτέλεση της σχετικής σύμβασης (Αποφάσεις ΕΑ 675/2002, 272/2008, 1257, 1262, 1297 και 1299/2009, 970/2010, 328/2013, 108/2014 κλπ). Επειδή, η υποβολή «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς» δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να πλήξει την επί ίσοις όροις συμμετοχή των ενδιαφερομένων στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφού με τη μεθόδευση αυτή οι λοιποί υποψήφιοι αποκλείονται κατά το στάδιο αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και η διαδικασία αποβαίνει υπέρ του διαγωνιζομένου εκείνου, που προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί αδικαιολόγητα χαμηλού, σε σχέση με τα κρατούντα στην αγορά, τιμήματος.

35. Επειδή, κατά την ήδη διαμορφωθείσα νομολογία της Αρχής, έχει κριθεί ότι: «[...] η διάταξη του άρθρου 88 παρ. 3 του Ν. 4412/2016, ιδρύει διακριτική εκτιμητική και αξιολογική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής, όπως,

συνεκτιμώντας το σύνολο των στοιχείων που βρίσκονται στη διάθεσή της και της προσκομίζει ο προσφέρων, τελικώς κρίνει το δικαιολογημένο της χαμηλής Προσφοράς του. Η παραπάνω αξιολόγηση, προφανώς πρέπει να λαμβάνει χώρα με βάση αποκλειστικά τα ανά περίπτωση προκύπτοντα στοιχεία, ενώ οι όποιες γενικές κρίσεις περί της οικείας αγοράς και είδους προϊόντος, υπηρεσίας ή έργου, στοιχεία περί του συνήθους ποσοστού έκπτωσης στην οικεία αγορά και στοιχεία περί πρότερων αντιστοίχων συμβάσεων της ίδιας της αναθέτουσας αρχής με τον ίδιο προσφέροντα, του ίδιου του προσφέροντος με άλλες αναθέτουσες αρχές ή άλλων αναθετουσών αρχών με άλλους προσφέροντες, δύνανται μεν να ληφθούν υπόψη, πλην όμως, πάντοτε σε συνάρτηση με τα περιπτωσιολογικά στοιχεία της συγκεκριμένης υπόθεσης. Η ανωτέρω διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής δεν είναι ανέλεγκτη, αλλά υπάγεται στον έλεγχο της Α.Ε.Π.Π. ως προς την εκ μέρους της τήρηση των όρων διεξαγωγής και των ληπτέων υπόψη στοιχείων, που η οικεία διάταξη, ως και η γενική αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθιερώνουν για τη σχετική αξιολογική διαδικασία και την τυχόν υπέρβαση των άκρων ορίων της (ΔΕΦΑΘ Ασφ. 312/2015, ΕλΣυν Τμ. VI 2090, 584/2011, 1382, 2653, 3016/2012, 950/2014, 2998/2014, 157/2016 κλπ). Περαιτέρω, σε κάθε περίπτωση, η Απόφαση της αναθέτουσας αρχής περί αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, δια της οποίας ενσωματώνεται και σκέλος περί της αποδοχής ή απόρριψης «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς», κατόπιν των υποχρεωτικών εξηγήσεων του προσφέροντος, θα πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη σε σχέση, τόσο με όσα ο προσφέρων επικαλέστηκε και προσκόμισε με τις εξηγήσεις του [...] όσο και με όσα έπρεπε να αποδειχθούν και δεν αποδείχθηκαν [...] Εξάλλου, ο τυχόν δικαιολογημένος χαρακτήρας μιας ιδιαίτερα χαμηλής Προσφοράς θα αποβεί προς όφελος της αναθέτουσας με την ανάληψη της οικείας σύμβασης σε χαμηλό τίμημα [...]» (βλ. υπ' αριθμ. 27/2018 Απόφαση (πρώην) 6ου Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π, σκέψη 6, υπ' αριθμ. 715_716/2018 Απόφαση (πρώην) 4ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 28 κλπ). Περαιτέρω, το ΔΕΕ επεσήμανε με σαφήνεια ότι εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή πρώτον, να εντοπίσει τις ύποπτες προσφορές, δεύτερον, να παράσχει στις ενδιαφερόμενες

επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αποδείξουν τη σοβαρότητα των Προσφορών τους, ζητώντας τους τις διευκρινίσεις που η αναθέτουσα αρχή κρίνει σκόπιμες, τρίτον, να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια των εξηγήσεων που παρείχαν οι ενδιαφερόμενοι και, τέταρτον, να αποφασίσει σχετικά με το εάν θα δεχθεί ή αν θα απορρίψει τις προαναφερθείσες Προσφορές (βλ. συνεκδικασθείσες Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Lombardini και Mantovani (2001) Συλλογή I-9233, σκέψη 55, Υπόθεση C-292/07, Επιτροπή κατά Βελγίου).

36. Επειδή, από τις οικείες διατάξεις, συνάγεται ότι η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής Προσφοράς δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να πλήξει την επί ίσοις όροις συμμετοχή των ενδιαφερομένων στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφού με τη μεθόδευση αυτή οι λοιποί υποψήφιοι αποκλείονται κατά το στάδιο αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και η διαδικασία αποβαίνει υπέρ του διαγωνιζομένου εκείνου που προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί αδικαιολόγητα χαμηλού, σε σχέση με τα κρατούντα στην αγορά, τιμήματος. Περαιτέρω, η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής Προσφοράς - ως τέτοιας προφανώς νοουμένης και της οικονομικής προσφοράς, που αν και φαίνεται ότι καλύπτει το κόστος παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών, δεν καταλείπει εύλογο εργολαβικό κέρδος, δηλαδή, χρηματικό όφελος τέτοιας έκτασης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή στη διαδικασία του διαγωνισμού - διακινδυνεύει και το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που ο ανάδοχος ενδέχεται, κατά λογική ακολουθία, να επιχειρήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης να καλύψει τη ζημία που υφίσταται, εξαιτίας του αδικαιολόγητα χαμηλού τιμήματος, σε βάρος της ποιότητας ή και της ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. σχετικά S. Arrowsmith, *The Law of Public and Utilities Procurement*, (2005,) σελ. 532534; P Trepte, *Regulating Procurement. Understanding the Ends and Means of Public Procurement Regulation*, (Oxford University Press, 2004,) σελ.165-166 and 197; και P Trepte, *Public Procurement in the EU: A Practitioner's Guide*, 2η έκδοση, (Oxford, Oxford University Press, 2007, σελ.474, και AR Engel, *Managing Risky*

Bids, Handbook of Procurement (Cambridge, Cambridge University Press, 2006, σελ.322, 326).

37. Επειδή, η οικονομική προσφορά διαγωνιζόμενου σε διαδικασίες ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για υπηρεσίες φύλαξης/καθαριότητας, δεν μπορεί, κατά την κοινή αντίληψη, να συντίθεται μόνο από το κόστος της μισθοδοσίας του προσωπικού που θα ασχοληθεί στην παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, αλλά θα πρέπει να περιλαμβάνει και το λειτουργικό (διοικητικό) κόστος, καθώς επίσης και να καταλείπει και κάποιο περιθώριο κέρδους, ώστε να μην θέτει σε κίνδυνο την εκτέλεση της σχετικής συμβάσεως (Αποφάσεις ΕΑ 675/2002, 272/2008, 1257, 1262, 1297 και 1299/2009, 970/2010 κλπ).

38. Επειδή, οι εταιρίες παροχής υπηρεσιών φύλαξης/καθαριότητας, θα πρέπει, κατά την ρητώς εκπεφρασμένη με τις διατάξεις του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 βούληση του νομοθέτη, να υπολογίζουν κατά τη σύνταξη της Προσφοράς τους εύλογο (και κατά συνεκδοχή ελέγξιμο από τις αναθέτουσες αρχές, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και τις παρεχόμενες από τις προσφέρουσες εταιρείες εξηγήσεις), ποσοστό διοικητικού κόστους και εργολαβικού κέρδους (ΣΤΕ 198/2013, ΔΕφ Θεσσαλ. 344/2012, ΕΛΣυν VI Τμ. 150/2014). Το κόστος αμοιβής των εργαζομένων επιβάλλεται να μην υπολείπεται του οριζόμενου στην οικεία Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ενώ το ποσοστό του διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών των προσφερόντων, πρέπει να μην είναι μηδαμινό, η δε Προσφορά θα πρέπει επιπλέον να ενσωματώνει και ένα εύλογο και όχι μηδαμινό ποσοστό αναλώσιμων, εργολαβικού κέρδους καθώς και τις νόμιμες κρατήσεις (ΔΕφΘεσ 339/2013). Σημειώνεται επίσης ότι, στο πλαίσιο της παρούσας δημοσιονομικής συγκυρίας, οι αναθέτουσες αρχές -και αντιστοίχως η Αρχή- θα πρέπει να συνεκτιμούν ότι το εργοδοτικό όφελος δεν είναι πάντα δυνατόν να αποτιμηθεί χρηματικά μέσα στα στενά όρια μιας οικονομικής προσφοράς (ΔΕφΑθ 873/2012). Ωστόσο, οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να

προσκομίζουν εμπειριστατωμένα στοιχεία, τα οποία να ερείδονται σε συγκεκριμένα δεδομένα, ώστε να εξαχθεί μια ασφαλής αξιολογική κρίση.

39. Επειδή, το ελάχιστο εργατικό κόστος, προσδιορίζεται από τις συνολικές νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων, τις αναλογούσες εργοδοτικές εισφορές, την αναλογία που αντιστοιχεί στα δώρα εορτών (Πάσχα, Χριστουγέννων), στην κανονική άδεια, στο επίδομα αδείας και στο κόστος αντικατάστασης εργαζομένων λόγω κανονικής αδείας, το διοικητικό κόστος παροχής των υπηρεσιών, τα αναλώσιμα, το εργολαβικό κέρδος και τις κρατήσεις υπέρ τρίτων.

40. Επειδή, κατά πάγια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, οικονομική προσφορά, που υπολείπεται του κατώτερου ορίου εργατικού κόστους, όπως αυτό προσδιορίζεται με τη Διακήρυξη, είναι απαράδεκτη και απορριπτέα, ως μη σύμφωνη με τους όρους της Διακήρυξης και προφανώς, ζημιογόνος, έστω και αν δεν υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού κόστους, που προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις συναφείς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΔιοικΕφΘεσ. 81/2015, ΕΣ (Μείζονος) 3976/2014, ΔιοικΕφΘεσ. 254/2012, 311/2012 κ.α.).

41. Επειδή, ο διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας δύναται να επικαλεστεί για τη δικαιολόγηση της οικονομικής προσφοράς του, τη διάθεση αποθεμάτων αναλωσίμων ή υπολοίπων από γενικές και μεγάλου όγκου παραγγελίες αναλωσίμων, των οποίων το κόστος έχει τυχόν ήδη αποσβεσθεί στο πλαίσιο άλλων δραστηριοτήτων ή έχει ενσωματωθεί στην κοστολόγηση άλλων συμβάσεων (δημοσίων ή ιδιωτικών) ή έχει, σε κάθε περίπτωση, αποπληρωθεί ήδη προ της επίδικης προσφοράς του, με αποτέλεσμα να έχει επιβαρυνθεί με αυτό χωρίς, όμως, να τα έχει χρησιμοποιήσει και να παραμένουν αναξιοποίητα (ΕλΣυν VI Τμ. 240/2007). Επειδή, όμως, *«[...] είναι άοριστοι και αναιτιολόγητοι οι ισχυρισμοί περί ύπαρξης stock υλικών, χωρίς την κατάθεση αποδεικτικών (τιμολογίων αγοράς, αποδείξεων κλπ), που να*

τεκμηριώνουν την προσφερόμενη χαμηλή τιμή, ως προς το κόστος των αναλωσίμων [...]» (ΔΕΦΑΘ 765/2013) και επειδή, περαιτέρω, δεν «[...] μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά ειδική αιτιολογία για την απόρριψη των ανωτέρω ισχυρισμών, η παραπομπή σε αποσπάσματα κρίσεων δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες αφορούν διαφορετικούς διαδίκους σε διαφορετικούς διαγωνισμούς και στηρίζονται σε διαφορετικά πραγματικά δεδομένα [...]» (ΔΕΦΑΘ 1737/2014).

42. Επειδή, η υποχρέωση συμπερίληψης στην προσφερόμενη τιμή των κρατήσεων υπέρ τρίτων, καθώς και κάθε άλλης επιβάρυνσης, μεταξύ των οποίων, περιλαμβάνεται και το ποσοστό 8% προκαταβολής φόρου εισοδήματος του Ν. 4172/2013 (βλ. ad hoc ΑΕΠΠ 135/2019), ως έχει παγίως κριθεί από την νομολογία: *«αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης»* (ΣΤΕ 563/2008, σκ.4, ΕΑ ΣΤΕ 446/2009, 840/2008, 482/2006, πρβλ. ΣΤΕ 3938/1999, Ε.Α. ΣΤΕ 800, 256/2004, ΔΕΦΑΘ 126/2019, 265/2016).

43. Επειδή, αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και την ερμηνεία της, η διαπίστωση ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, η διαπίστωση της συνδρομής και η εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Η αιτιολογία είναι σαφής, όταν καταγράφονται με διαυγή

τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με τη χρήση των κατάλληλων διατυπώσεων επί τη βάση των κανόνων της νεοελληνικής γλώσσας σε επίπεδο γραμματικής και συντακτικού (λεκτική λειτουργία). Στη διοικητική πράξη πρέπει να γίνεται μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της (ορισμένος χαρακτήρα της αιτιολογίας, ΣΤΕ 3692/2001, 4223/2000). Δεν πρέπει να περιορίζεται στην επανάληψη στερεότυπων εκφράσεων που προέρχονται από τον νόμο που διέπει την υπόθεση (ΣΤΕ 2584/2001), ούτε να στηρίζεται σε αντιφατικά στοιχεία (ΣΤΕ 941/1989, ΟΛ 3158/1976). Η αιτιολογία είναι ειδική όταν δεν είναι γενική και αόριστη, όταν, δηλαδή, όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη. Πρόσθετα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ειδικότητας σε σχέση με τη σαφήνεια εντοπίζονται, όταν ανακύπτει η ανάγκη να διατυπώσει το διοικητικό όργανο πρόσθετες σκέψεις. Επομένως, στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους, καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας. Μόνο στην περίπτωση διαπίστωσης έλλειψης των ως άνω στοιχείων, η προσβαλλόμενη Απόφαση θα ήταν αναιτιολόγητη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Πράξη, δε, που δεν έχει εξετάσει ουσιώδη ισχυρισμό που υποβλήθηκε, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη (ΣΤΕ 2418/1976, 1061/1981).

44. Επειδή, εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζομένου, γεννάται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών αυτών ισχυρισμών διαλαμβάνοντας ειδικά αιτιολογημένη κρίση σχετικά με το εάν η επίμαχη οικονομική προσφορά είναι ή όχι ασυνήθιστα χαμηλή (βλ. ΣΤΕ 4249/2010,

3546/2009, ΕπΑνΣΤΕ 295/2011, 1260, 41/2010, 815, 747, 127/2009, 1079, 1069/2009, 866, 187, 45/2008, ΔΕΦΑΘ (ακυρωτικό) 1528/2014, και Ε.Σ. VI Τμ. 70/2012, 3202, 2235, 2234, 2232, 2090, 584/2011, 3678, 3355, 3134/2009 και μεταξύ άλλων Απόφαση ΑΕΠΠ 726/2018 σκέψη 47).

45. Επειδή, λόγω της φύσης της Προσφυγής, που εντάσσεται στο πλέγμα των ενδικοφανών προσφυγών, καθίσταται δυνατή και η κατ' ουσίαν επανεξέταση της υπόθεσης, δηλαδή η νέα έρευνα και η διαφορετική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών (ΣΤΕ 2971/1989), αν και η Α.Ε.Π.Π διαθέτει μόνο ακυρωτική εξουσία σε αντίθεση με τον κανόνα των Προδικαστικών Προσφυγών όπου το αρμόδιο όργανο προς το οποίο ασκείται μπορεί να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την πράξη ή να την τροποποιήσει για λόγους ουσίας (βλ. Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, Τόμος 1, 15η Έκδοση, 2017, σελ 229) .

46. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα («») ισχυρίζεται σε σχέση με τον 1ο λόγο της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής της προσφεύγουσας «», τα κάτωθι:

«Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι σύμφωνα με τους υπολογισμούς που περιλαμβάνονται στο περιεχόμενο της προδικαστικής προσφυγής, η προσφορά της εταιρείας μας δεν συμμορφώνεται με τις κείμενες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και ειδικότερα δεν καλύπτει την ελάχιστη νόμιμη δαπάνη για την απασχόληση των εργαζομένων κατά τις Κυριακές/αργίες. Ο ως άνω ισχυρισμός παρίσταται ουσία αβάσιμος, ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση αλλά και διότι ο υπολογισμός των Κυριακών και των αργιών δεν εξειδικεύεται στην επίμαχη σύμβαση. Ειδικότερα, από τις διατάξεις του κανονιστικού κειμένου του διαγωνισμού δεν προκύπτει ο χρόνος έναρξης της σύμβασης. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός των αργιών, ήτοι αν αυτές συμπίπτουν με Κυριακή, κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης. Στην τελευταία περίπτωση, η εργασία κατά την ημέρα Κυριακή, η οποία τυγχάνει και αργία αμείβεται με μια μόνο προσαύξηση. Πλέον δε τούτου, η προσφεύγουσα

προσμετρά εσφαλμένως ως ημέρα αργίας και την 28η Οκτωβρίου, η οποία ωστόσο δεν τυγχάνει εξαιρετέα για τον ιδιωτικό τομέα. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας τυγχάνουν γενικοί και αυθαίρετοι, χωρίς να εξειδικεύονται στην παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, με αποτέλεσμα να παρίστανται νόμω και ουσία αβάσιμοι και για τον λόγο αυτόν αιτούμαστε της απόρριψής τους».

Ως προς τον 2^ο λόγο Προσφυγής (μη εύλογο διοικητικό κόστος), η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι: «[...] Από το περιεχόμενο της προσφοράς της εταιρείας μας διαπιστώνεται ότι ο υπολογισμός του διοικητικού κόστους στο ποσό των 2.340,00 ευρώ συντίθεται από το ποσό των 2.000,00 ευρώ που αφορά στον , από τα έξοδα δημοσιεύσεων που βαρύνουν τον ανάδοχο, τα οποία στην παρούσα σύμβαση ανέρχονται στο ποσό των 282,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά $(282 \times 24/100) = 349,68$ ευρώ, τα έξοδα για την έκδοση της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης κλπ. Σχετικά με το κόστος που αντιστοιχεί στο ασφαλιστήριο σημειώνουμε ότι η εταιρεία μας διαθέτει σύμβαση ασφαλιστικής κάλυψης, η οποία προϋπάρχει και καλύπτει κατά πολύ τα ζητούμενα της διακήρυξης. Όπως προβλέπεται στη διακήρυξη, η εταιρεία μας διαθέτει ήδη (και θα εξακολουθήσει να καλύπτεται με) ασφαλιστήριο αστικής ευθύνης έναντι τρίτων (συμπεριλαμβανομένου επαγγελματικού κινδύνου), με ποσό ασφαλιστικής κάλυψης 3.000.000,00 ευρώ, δηλαδή πόσο πολύ μεγαλύτερο από το ζητούμενο στο πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Το κόστος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου αποτελεί πάγια δαπάνη της εταιρείας μας, που αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των αναγκών λειτουργίας της και στην απόδειξη εν γένει της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, η οποία (δαπάνη) πραγματοποιείται σταθερά κατ' έτος, ανεξαρτήτως του εάν η εταιρεία ανακηρυχτεί ανάδοχος της παρούσας σύμβασης. Συνεπώς η έκδοση και διατήρηση ασφαλιστηρίου συμβολαίου για την κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων δεν αποτελεί δαπάνη που βαρύνει το διοικητικό κόστος της επίμαχης σύμβασης.

Επισημαίνεται επιπλέον, ότι τα έξοδα για την έκδοση εγγυητικής επιστολής συμμετοχής δεν περιλαμβάνονται στο διοικητικό κόστος, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, καθώς η έκδοση της εγγυητικής συμμετοχής

προηγείται της σύναψης της σύμβασης, με αποτέλεσμα να μην περιλαμβάνεται στα έξοδα που συνθέτουν το διοικητικό κόστος. Συνεπώς, το κόστος για τις υπόλοιπες διοικητικές υποχρεώσεις που προκύπτουν από την σύναψη της σύμβασης υπερκαλύπτεται από το ποσό που υπολείπεται κατόπιν της αφαίρεσης των δυο ως άνω ποσών, (έξοδα δημοσίευσης και - 2.282,00 ευρώ) και του υπολογισμού του διοικητικού κόστους από την εταιρεία μας (2.340,00 ευρώ), με αποτέλεσμα την πληρότητα και νομιμότητα της προσφοράς μας. Προς επίρρωση του ανωτέρω επιχειρήματος, οι ως άνω υπολογισμοί του διοικητικού κόστους έχουν κριθεί αποδεκτοί, αλλά και αντανακλούν την πραγματικότητα, όπως διαπιστώνεται από την εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων με το ίδιο αντικείμενο, της ίδιας αναθέτουσας αρχής. Ενόψει των ανωτέρω, οι αντίθετοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας τυγχάνουν νόμω και ουσία αβάσιμοι και ως εκ τούτου απορριπτέοι. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός περί εξαιρετικά χαμηλού υπολογισμού του κόστους των αναλωσίμων παρίσταται προδήλως αόριστος, χωρίς να ερείδεται σε οποιοδήποτε στοιχείο επί το οποίου να θεμελιώνονται οι προβαλλόμενες αιτιάσεις. Εκ της ως άνω αοριστίας, αφενός δεν καταλείπεται η δυνατότητα προβολής αμυντικών ισχυρισμών από την εταιρεία μας και αφετέρου, καθίσταται αδύνατη η εξέταση της ουσιαστικής βασιμότητας του ισχυρισμού από την ΑΕΠΠ, καθώς η κρίση επί του εν λόγω ισχυρισμού δύναται να στηρίζεται σε αποδείξεις που προσκομίζουν και επικαλούνται η προσφεύγουσα και οι παρεμβαίνοντες. Επιπλέον, το περιεχόμενο των υπολογισμών της προσφεύγουσας στηρίζεται σε συμφωνίες που έχει συνάψει η ίδια με προμηθευτές της, χωρίς τούτο να συνιστά πλήρη απόδειξη των ισχυρισμών της, δοθέντος ότι η εταιρεία μας έχει εξασφαλίσει την αγορά των αναλωσίμων και των εν γένει υλικών σε χαμηλότερες τιμές, σε σχέση με τις αναφερόμενες στο περιεχόμενο της προδικαστικής προσφυγής. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, οι ως άνω ισχυρισμοί παρίστανται αβάσιμοι και υπό την έποψη ότι, ως ανωτέρω προελέχθη, ο υπολογισμός του διοικητικού κόστους, κατ' επέκταση και το κόστος αναλωσίμων έχει κριθεί αποδεκτός, αλλά και ότι αποτυπώνει την πραγματικότητα, όπως διαπιστώνεται από την εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων της ίδιας αναθέτουσας αρχής. Ενόψει των ανωτέρω,

οι αντίθετοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας τυγχάνουν νόμω και ουσία αβάσιμοι και ως εκ τούτου απορριπτέοι».

47. Επειδή, στην ασκηθείσα δεύτερη Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα («»), ισχυρίζεται σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της δεύτερης προσφεύγουσας «» τα κάτωθι: *«Εν προκειμένω, κατά το στάδιο της υποβολής των προσφορών και ειδικότερα πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής τους, δυνάμει του υπ' αριθ. πρωτ. εγγράφου, η Αναθέτουσα Αρχή χορήγησε διευκρίνιση σύμφωνα με την οποία «η παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% δεν είναι κράτηση υπέρ τρίτων». Η πράξη περί παροχής διευκρινίσεων αποτελεί πράξη εκτελεστή, υποκείμενη σε προσφυγή και εφ' όσον δεν αμφισβητηθεί η νομιμότητά της, οι παρεχόμενες με αυτήν διευκρινίσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακηρύξεως, στους οποίους αναφέρονται (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015, 92/2014, 254/2012, 45/2008, ΔΕφΑθ (αναστ.) 451/2014, 437/2013). Η προσφεύγουσα δεν έχει προσβάλει το ως άνω υπ' αριθ. πρωτ. έγγραφο παροχής διευκρινίσεως, το οποίο αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του διαγωνισμού και κατέστη προσβάσιμο σε όλους τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό. Εκ της παράλειψης προσβολής της εκτελεστής πράξης, η διευκρίνιση ενσωματώθηκε στο κανονιστικό κείμενο του διαγωνισμού και αποτέλεσε αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η παρακράτηση του εν λόγω φόρου δεν θεωρείται ως κράτηση υπέρ τρίτου, για την πληρότητα της οικονομικής προσφοράς δεν απαιτείται να συνυπολογισθεί η παρακράτηση φόρου 8%, με αποτέλεσμα η προσφορά μας να καθίσταται καθ' όλα σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης. Ως εκ τούτου αιτούμαστε της απόρριψης του υπό κρίση λόγου προσφυγής ως νόμω και ουσία αβάσιμου».*

B) Έλλειψη εννόμου συμφέροντος

Περαιτέρω, η ως άνω παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι προσφεύγουσα εταιρία «» δεν θεμελιώνει έννομο συμφέρον προς άσκηση της υπό κρίση

Προδικαστικής Προσφυγής, αφή στιγμής κατετάγη 7η σε σειρά κατάταξης στον επίμαχο Διαγωνισμό. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει για το ζήτημα αυτό (βλ. σελ. 11-13 της Παρέμβασης): «Για την καθίδρυση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος έχει γίνει *ad hoc* δεκτό από την νομολογία ότι ο συμμετέχων οικονομικός φορέας, ο οποίος κατατάχθηκε σε χαμηλότερες κατά σειρά μειοδοσίας θέσεις σε διαγωνισμό «με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, καθόσον, με αυτή προβάλλει αιτιάσεις, οι οποίες αναφέρονται στο περιεχόμενο των οικονομικών προσφορών των προτασόμενων αυτής, κατά σειρά κατάταξης, εταιρειών, η αποδοχή των οποίων (αιτιάσεων), θεμελιώνει προσδοκία ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης σε αυτή» (ΔΕφΑθ 711/2013, ΔΕφΑθ 873/2012), επικαλούμενος άμεση βλάβη από την παραβίαση, κατά τους ισχυρισμούς του, των κανόνων που αφορούν στις διαδικασίες ανάθεσης (πρβλ. ενδεικτικά ΣτΕ 956/95, ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της

Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ. 846- 7) (βλ. ΑΕΕΠ 1044/2018). Από την απλή επισκόπηση της κρινόμενης προδικαστικής προσφυγής διαπιστώνεται ότι ο οικονομικός φορέας με την επωνυμία παραλείπει να προβάλλει αιτιάσεις για την νομιμότητα της προσφοράς της εταιρείας, η οποία αξιολογήθηκε και κατατάχθηκε υψηλότερα από την οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας. Ενόψει των ανωτέρω, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή καθίσταται απαράδεκτη, λόγω της έλλειψης εννόμου συμφέροντος και για το λόγο αυτό αιτούμαστε της απόρριψής της.».

Γ) Τέλος, προς αντίκρουση των αιτιάσεων της «» περί δήλωσης μη εύλογου διοικητικού κόστους με την Προσφορά της, η ως άνω παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι: «...Από το περιεχόμενο της προσφοράς της εταιρείας μας διαπιστώνεται ότι ο υπολογισμός του διοικητικού κόστους στο ποσό των 2.340,00 ευρώ συντίθεται από το ποσό των 2.000,00 ευρώ που αφορά στον, από τα έξοδα δημοσιεύσεων που βαρύνουν τον ανάδοχο, τα οποία στην παρούσα σύμβαση ανέρχονται στο ποσό των 282,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά $282 \times 1,24 = 349,68$ ευρώ, τα έξοδα για την έκδοση της εγγυητικής

επιστολής καλής εκτέλεσης κλπ. Σχετικά με το κόστος που αντιστοιχεί στο ασφαλιστήριο σημειώνουμε ότι η εταιρεία μας διαθέτει σύμβαση ασφαλιστικής κάλυψης, η οποία προϋπάρχει και καλύπτει κατά πολύ τα ζητούμενα της διακήρυξης. Όπως προβλέπεται στη διακήρυξη, η εταιρεία μας διαθέτει ήδη (και θα εξακολουθήσει να καλύπτεται με) ασφαλιστήριο αστικής ευθύνης έναντι τρίτων (συμπεριλαμβανομένου επαγγελματικού κινδύνου), με ποσό ασφαλιστικής κάλυψης 3.000.000,00 ευρώ, δηλαδή πόσο πολύ μεγαλύτερο από το ζητούμενο στο πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Το κόστος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου αποτελεί πάγια δαπάνη της εταιρείας μας, που αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των αναγκών λειτουργίας της και στην απόδειξη εν γένει της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, η οποία (δαπάνη) πραγματοποιείται σταθερά κατ' έτος, ανεξαρτήτως του εάν η εταιρεία ανακηρυχτεί ανάδοχος της παρούσας σύμβασης.

Εν όψει των ανωτέρω, η παρεμβαίνουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι: α) «η έκδοση και διατήρηση ασφαλιστηρίου συμβολαίου για την κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων δεν αποτελεί δαπάνη που βαρύνει το διοικητικό κόστος της επίμαχης σύμβασης» και β) «η έκδοση της εγγυητικής συμμετοχής προηγείται της σύναψης της σύμβασης, με αποτέλεσμα να μην περιλαμβάνεται στα έξοδα που συνθέτουν το διοικητικό κόστος».

48. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η τέταρτη παρεμβαίνουσα (.....»), ισχυρίζεται σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «» τα κάτωθι:

- Ως προς τον 1^ο λόγο Προσφυγής (ασάφεια στην προσφερόμενη συνολική ετήσια δαπάνη), η παρεμβαίνουσα δεν αναφέρει κάτι σχετικό.
- Ως προς τον 2^ο λόγο Προσφυγής (αντίφαση ανάμεσα στο εργατικό κόστος που δηλώθηκε στο Υπόδειγμα οικονομικής ανάλυσης ανά Δομή και στο εργατικό κόστος που δηλώθηκε στα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010), η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι: «...στην ανάλυση του ετήσιου κόστους για κάθε μία αποκεντρωμένη δομή, εκ σφάλματος του υπολογιστικού φύλλου (excel), δεν προστέθηκε το επιπλέον κόστος για Κυριακές και αργίες από το

συνολικό κόστος χωρίς ΦΠΑ, παρόλα αυτά αναγράφεται με σαφήνεια και αποτυπώνεται ορθά και το μηνιαίο κόστος για κάθε μία αποκεντρωμένη δομή, αλλά η προσφερόμενη τιμή στο σύνολό της. Ο ισχυρισμός του απλού λάθους του λογιστικού φύλλου αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο ΦΠΑ που παρουσιάζεται σε κάθε ετήσια ανάλυση είναι αυτός που αντιστοιχεί στο πραγματικό συνολικό κόστος, όπου συμπεριλαμβάνεται και το επιπλέον κόστος Κυριακών και αργιών, ενώ το ίδιο συμβαίνει και στο τελικό ετήσιο κόστος με ΦΠΑ. Δεδομένου πως, ΜΟΝΟ το ετήσιο και το μηνιαίο τίμημα για το ΣΥΝΟΛΟ του υπό ανάθεση έργου που παρουσιάζονται στον πρώτο πίνακα, αποτελούν την οικονομική προσφορά της εταιρείας μας, ενώ οι επιπλέον πίνακες είναι επιπρόσθετη ανάλυση, δεν προκύπτει καμία απολύτως ασάφεια της οικονομικής μας προσφοράς. Τα δε ποσά που υπολογίστηκαν από την εταιρεία και παρουσιάζονται στην στήλη 3 του πίνακα της σελίδας 39 της προσφυγής της, έχουν συμπεριλάβει λανθασμένα δύο φορές τις εργοδοτικές εισφορές και εξ αυτού του λόγου ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ δεν ταυτίζονται με τα σωστά ποσά της στήλης 2 του ίδιου πίνακα. Σε κάθε περίπτωση, εάν η αναθέτουσα αρχή θεωρούσε και εκείνη ότι στην οικονομική μας προσφορά υπήρχαν ασάφειες, είχε την δυνατότητα να προχωρήσει στην χρήση της δυνατότητας που παρέχεται μέσω του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, για συμπλήρωση – αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών [...] ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΠΡΑΞΕ αφού από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι με το προφανές λάθος του υπολογιστικού φύλλου (excel) προβήκαμε σε ψευδή, ανακριβή ή αναληθή δήλωση κρίσιμων για τη νομιμότητα της προσφοράς μας στοιχείων ή ότι επιχειρήσαμε αθέμιτα να αποκρύψουμε από την αναθέτουσα αρχή, πληροφορίες που εάν περιέρχονταν σε γνώση της, θα καθιστούσαν απορριπτέα την προσφορά μας. Επομένως ο λόγος αυτός ασκείται παρελκυστικά και τυγχάνει απορριπτέος.».

- Ως προς τον τρίτο λόγο Προσφυγής (απασχόληση ενός (1) ατόμου σε Δομές που εκ της Διακηρύξεως απαιτούν επταήμερη (7) εργασία την εβδομάδα), η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι: «Ο αριθμός των ατόμων που παρουσιάζεται στην προσφορά μας είναι τα άτομα ανά βάρδια. Στην οικονομική ανάλυση

παρουσιάζεται η αντιστοιχία αυτών των ατόμων σε άτομα πλήρους απασχόλησης ενώ έχει προβλεφθεί ποσό για το συνολικά 100 ατόμων φυσικής παρουσίας που θα απασχοληθούν συνολικά στο έργο. Καθίσταται σαφές ότι στην προσφορά μας δεν προβλέπεται ούτε προκύπτει η απασχόληση ενός και του αυτού εργαζομένου όλες τις ημέρες, ούτε από οποιοδήποτε στοιχείο αυτής προκύπτει ότι θα διαθέσουμε το αυτό φυσικό πρόσωπο που θα εργάζεται συνεχώς όλες τις ημέρες του έτους, αλλά προκύπτει ότι έχουμε προσφέρει το ισοδύναμο των ανθρωποωρών απασχόλησης ενός εργαζομένου και όχι του ίδιου εργαζομένου (ΑΕΠΠ 1341/2019 σκ. 62, σελ. 69). Συμπερασματικά και αυτός ο λόγος προσφυγής είναι αβάσιμος, επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενος και απορριπτέος».

49. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της η πέμπτη παρεμβαίνουσα («.....») σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «.....» ισχυρίζεται καταρχάς ότι θεμελιώνει έννομο συμφέρον προς άσκηση Παρεμβάσεως. Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8%, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι: «....Περαιτέρω από την διευκρινιστική απάντηση της αναθέτουσας αρχής στο τεθέν ερώτημα προκύπτει αβίαστα ότι η παρακράτηση φόρου 8% δεν αποτελεί κράτηση υπέρ τρίτων. Με τα δεδομένα αυτά και κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, εφόσον οι διαγωνιζόμενοι όφειλαν να συντάξουν τις οικονομικές προσφορές με βάση τον προσαρμοσμένο πίνακα, και αφού στο πεδίο 13 του εν λόγω πίνακα, που αναφέρεται στις νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας τιμολογίου δεν περιλαμβάνεται η επίμαχη κράτηση 8% είναι αυτονόητο ότι οι διαγωνιζόμενοι δεν είχαν την δυνατότητα, ούτε την υποχρέωση να συμπεριλάβουν στην προσφερόμενη τιμή, την φορολογική αυτή υποχρέωση.

Κάθε άλλη ερμηνευτική εκδοχή είναι αντίθετη όχι μόνο προς το ανωτέρω υπόδειγμα της διακήρυξης και την διευκρινιστική απάντηση της αναθέτουσας αρχής αλλά και προς την αρχή της διαφάνειας που διέπει την διαγωνιστική διαδικασία και επιτάσσει ότι όλοι οι όροι της διακήρυξης πρέπει να τίθενται με σαφήνεια και να μη δημιουργούνται αμφισημίες, οι οποίες είναι ικανές να

παραπλανήσουν τους διαγωνιζόμενους κατά την διαμόρφωση των προσφορών τους. Αναφορικά με την υπ' αριθ./2019 απόφαση στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα πρέπει να επισημανθεί ότι η απόφαση αυτή έκρινε επί διαφορετικών περιστατικών σε σχέση με την επίδικη περίπτωση [...]

Εφόσον η οικονομική προσφορά μου, δεν αφήνεται του πίνακα - υποδείγματος της διακήρυξης και λαμβανομένου υπ' όψη ότι έχει συμπληρωθεί το πεδίο με τις προβλεπόμενες στην διακήρυξη νόμιμες, υπέρ τρίτων, κρατήσεις, στις οποίες, κατά την αναθέτουσα αρχή, δεν υπάγεται και η επίμαχη παρακράτηση, είναι προφανές ότι η προσφορά μου δεν αποκλίνει από τον σχετικό όρο της διακήρυξης, ούτε παρουσιάζει την πλημμέλεια που ισχυρίζεται η προσφεύγουσα και ως εκ τούτου η προσφυγή της κατά το μέρος που βάλει κατά της προσφοράς μου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη».

50. Επειδή, στο με αρ. πρωτ./07.01.2020 έγγραφο παροχής διευκρινίσεων της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «Απάντηση σε ερώτημα της εταιρείας» (Σχετ: Το από 31-12-2019 ερώτημα της εταιρείαςπου κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό διαγωνισμό με αριθμό για την παροχή υπηρεσιών καθαρισμού κτιρίων), αναφέρονται -μεταξύ άλλων- ως προς τη σύνταξη οικονομικής προσφοράς των υποψηφίων και ιδίως ως προς το επίμαχο θέμα της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8%, τα εξής: «Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού σας πληροφορούμε ότι: «[...] 3. Η παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% δεν είναι κράτηση υπέρ τρίτων. (ερώτημα 3). 4. Η οικονομική ανάλυση της σελίδας 25 & 26 της Διακήρυξης είναι υπόδειγμα. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 (παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). (ερώτημα 4-5-6). 5. Το υπόδειγμα πίνακα οικονομικής ανάλυσης της σελ 25 – 26 αναμένουμε να κατατεθεί και για τη συνολική οικονομική προσφορά.(ερώτημα 7) [...]».

51. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. έγγραφο παροχής διευκρινίσεων της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «Απάντηση σε ερώτημα της εταιρείας» (Σχετ: Το από 3-1-2020 ερώτημα της εταιρείαςπου κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό διαγωνισμό με αριθμό 82064 για την παροχή υπηρεσιών καθαρισμού κτιρίων), αναφέρεται - μεταξύ άλλων - ότι: «[...] 2. Η υπ' αριθμ Διακήρυξη δημοσιεύτηκε σε 3 εφημερίδες. Μέχρι σήμερα 7-1-2020 έχει ενημερωθεί η υπηρεσία μας για το κόστος των δυο εκ των τριών τιμολογίων το οποίο ανέρχεται στα 213,28€. Η εταιρεία που δεν έχει εκδώσει ακόμα το τιμολόγιο δημοσίευσης της διακήρυξης έχει ενημερωθεί τηλεφωνικά και θα μας στείλει το τιμολόγιο το συντομότερο δυνατό για να λάβετε γνώση άμεσα.

[...] 5. Ο πίνακας οικονομικής ανάλυσης της σελίδας 25 & 26 της Διακήρυξης είναι υπόδειγμα και επομένως, δύναται να μεταβληθεί. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 (παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). (ερώτημα 5-6- 9β). 6. Δεν είναι προβλέψιμη η ημερομηνία έναρξης της σύμβασης που θα προκύψει από την αξιολόγηση της διακήρυξης 77/2019. (ερώτημα 7)...».

52. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. έγγραφο παροχής διευκρινίσεων της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «Απάντηση σε ερώτημα της εταιρείας» (Σχετ: Το από 3-1-2020 ερώτημα της εταιρείας που κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό διαγωνισμό με αριθμό για την παροχή υπηρεσιών καθαρισμού κτιρίων), αναφέρεται - μεταξύ άλλων - ότι: «1. Τα τετραγωνικά μέτρα της Κεντρικής Υπηρεσίας στον Πίνακα της σελίδας 5 της διακήρυξης είναι περίπου 1.235 τμ. (ερώτημα 1α) 2. Οι αποκεντρωμένες δομές που παρουσιάζονται στον πίνακα της επιστολής σας δεν λειτουργούν στις επίσημες αργίες (ερώτημα 1β). 3 [...] 4. Η οικονομική ανάλυση της σελίδας 25 & 26 της Διακήρυξης είναι υπόδειγμα. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους

προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010.(παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). Το υπόδειγμα πίνακα οικονομικής ανάλυσης της σελ. 25 – 26 αναμένουμε να κατατεθεί και για τη συνολική οικονομική προσφορά. Τέλος σας ενημερώνουμε ότι με τον όρο «Αποκεντρωμένη Δομή» εννοούμε κάθε σημείο στο οποίο θα παρέχεται η υπηρεσία της καθαριότητας. (ερώτημα 3)».

Επισημαίνεται ότι στο, από 03.01.2020, αίτημα παροχής διευκρινίσεων που απηύθυνε εταιρία η «» προς την αναθέτουσα αρχή τέθηκαν και άλλα θέματα προς διευκρίνιση επί των οποίων, όμως, δεν δόθηκε σχετική απάντηση. Ειδικότερα, στο ως άνω αίτημα παροχής διευκρινίσεων τέθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής ερωτήματα: «Παρακαλούμε, όπως μας διευκρινίσετε: [...] Β. Στην γραμμή α/α 6 του πίνακα «Επιπλέον κόστος 4 Κυριακών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)». Απαιτείται να δώσουμε το κόστος για 4 Κυριακές το μήνα. Εάν υπολογίσουμε κόστος για 4 Κυριακές το μήνα σημαίνει ότι για το έτος θα υπολογίσουμε 48 Κυριακές (4 Κυριακές x 12 μήνες) και άρα το εργατικό κόστος θα υπολείπεται του νομίμου, καθώς οι Κυριακές του έτους είναι 52 (365 ημέρες / 7 ημέρες την εβδομάδα = 52,14 εβδομάδες το μήνα, άρα αφού οι Κυριακές είναι 52). Πόσες Κυριακές ετήσια θα υπολογίσουμε; Γ) Το επιπλέον κόστος (προσαύξηση λόγω εργασίας σε εξαιρεσιμη ημέρα) για τις επίσημες αργίες του έτους σε ποια γραμμή του πίνακα θα υπολογιστεί;».

53. Επειδή, στο με αρ. πρωτ./24.02.2020 έγγραφο Απόψεων που εστάλη στην Αρχή σε σχέση με τις υπό κρίση Προδικαστικές Προσφυγές, η οικεία αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει καταρχάς ότι οι προσφεύγουσες στερούνται εννόμου συμφέροντος προς άσκηση των εν λόγω Προσφυγών.

Α) Έννομο συμφέρον

Ειδικά ως προς το ζήτημα αυτό, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι: «...Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, κρίνονται ως αβάσιμοι οι λόγοι προσφυγής των προσφευγουσών περί αποκλεισμού της αναδειχθείσας προσωρινής αναδόχου, δεν στοιχειοθετείται έννομο συμφέρον αυτών, σχετικά με το αίτημά τους για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ως προς την αποδοχή και αξιολόγηση

της προσφοράς έτερου διαγωνιζόμενου οικονομικού φορέα που προηγείται στη σειρά κατάταξης της ίδιας (βλ. ΑΕΠΠ 605/2018). Και τούτο, διότι εφόσον κρίθηκε ως νόμιμη η προσφορά της αναδειχθείσας προσωρινής αναδόχου «», παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λόγων που προβάλλουν οι προσφεύγουσες περί της αξιολόγησης της προσφοράς έτερου διαγωνιζόμενου οικονομικού φορέα που προηγείται στη σειρά κατάταξης της ίδιας (ΔΕΦΑΘ 892/2010), καθώς, η καθεμία από αυτές δεν έχει άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου (βλ. ΑΕΠΠ 1063/2018). Και αυτό, γιατί στον τελικό πίνακα κατάταξης η εταιρία με την επωνυμία «» αναδείχθηκε 3η μειοδότη, η εταιρία «» αναδείχθηκε 4η, ενώ η εταιρία με την επωνυμία «» αναδείχθηκε 7η μειοδότη. Πολλώ δε μάλλον, ως προς την τελευταία εταιρία, η προσφορά της είχε απόκλιση από αυτή της πρώτης και προσωρινής μειοδότης ύψους σχεδόν 100.000 ευρώ, γεγονός που καθιστά εξ ορισμού μη συμφέρουσα την επιλογή της από τον αναθέτοντα φορέα της 5ης Υγειονομικής -».

Β) Φύση παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8% - σχετικές διευκρινίσεις με το άρθρο 2.1.3. της Διακήρυξης

Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8%, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι, ούτε από το άρθρο 2.4.4., αλλά ούτε από κάποια άλλη διάταξη της εν λόγω Διακήρυξης, προκύπτει ότι οι υποψήφιοι υποχρεούνται να υπολογίσουν και να συμπεριλάβουν στην οικονομική τους προσφορά το ανωτέρω ποσοστό. Μάλιστα, για το ζήτημα αυτό αναφέρει ότι: «... Ούτε αυτή η υποχρέωση μπορεί να θεωρηθεί ότι προκύπτει από ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΝΑΚΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ [σελ. 25 διακήρυξης], καθώς και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρ. 2.4.4 «Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της αριθ. Διακήρυξης, καθώς κάτι τέτοιο δεν μπορεί με σαφήνεια να εξαχθεί από την αναφορά στο πεδίο 13 του πίνακα «13. Νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας τιμολογίου [...]» ότι με αυτόν τον τίτλο νοείται και η υποχρέωση αναφοράς της εν λόγω παρακράτησης.

Κατά την άποψη της αναθέτουσας αρχής, η Επιτροπή Διενέργειας Διαγωνισμού ορθώς έκρινε στην προκείμενη περίπτωση, ότι οι οικονομικές προσφορές έχουν συνταχθεί σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και ότι οι υποψήφιοι ανάδοχοι έχουν λάβει υπόψη τους την παρ. 5.1 «Τρόπος Πληρωμής» της Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% για υπηρεσίες επί του καθαρού ποσού, θα πραγματοποιείται κατά την εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ. 2 του Ν. 4172/2013, ως ισχύει.

Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει (βλ. σελ. 6 των Απόψεων) για την επίμαχη παρακράτηση 8%: *«Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποπίπτουν σε καταφανή αντίφαση, καθότι εξ ορισμού η παρακράτηση φόρου δεν επιφέρει καμία είδους επιβάρυνση της σύμβασης, χωρίς να υπάρχει κάποια νοηματική ή άλλη αιτιακή διασύνδεση μεταξύ αυτών των δύο εννοιών. Ειδικότερα, η εν λόγω παρακράτηση φόρου αποτελεί φορολογική υποχρέωση και ανάγεται στη σφαίρα των φορολογικών υποχρεώσεων του αναδόχου, η οποία δεν θα πρέπει να θεωρηθεί υπέρ τρίτων κράτηση ή επιβάρυνση υπό την έννοια του σχετικού όρου της διακήρυξης, αφού αυτή αποτελεί επί της ουσίας προκαταβολή φόρου, που δεν συνυπολογίζεται στο λειτουργικό κόστος του αναδόχου και κυρίως δεν επηρεάζει τον υπολογισμό του εργολαβικού ανταλλάγματος. Επιπλέον, στην της Δ/σης Φορολογίας Εισοδήματος (Δ12) του, γίνεται αναφορά για το θέμα. Ειδικότερα, αναφέρεται ότι «...ο παρακρατούμενος φόρος εισοδήματος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών, ήτοι στην αξία που απομένει μετά την αφαίρεση του ΦΠΑ και των τυχόν κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου, του Μ.Τ.Π.Υ. και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες βαρύνουν το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την αμοιβή, εφόσον η επιβολή τους προβλέπεται με νόμο και είναι υποχρεωτική η καταβολή αυτών». Εκ της διατύπωσης του ανωτέρω εδαφίου συνάγεται εμμέσως, πλην σαφώς, ότι η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί νόμιμη κράτηση υπέρ δημοσίου ή τρίτων, καθώς υπολογίζεται διακριτά και εκ των υστέρων στο καθαρό ποσό της αξίας των υπηρεσιών μετά την αφαίρεση των κρατήσεων υπέρ δημοσίου ή τρίτων. Ο φόρος εισοδήματος δεν αποτελεί δαπάνη (κόστος) για την επιχείρηση και δεν αφαιρείται για να*

προσδιοριστεί το φορολογητέο εισόδημα (σχετικά άρθρο 23 ζ' Ν. 4172/2013). Ο φόρος εισοδήματος υπολογίζεται και καταβάλλεται με την υποβολή της ετήσιας δήλωσης φόρου εισοδήματος. Το ποσό του φόρου προκύπτει με τον πολλαπλασιασμό των ετήσιων κερδών με τον συντελεστή φόρου εισοδήματος. Από αυτό το ποσό αφαιρείται ο φόρος εισοδήματος που έχει παρακρατηθεί και το υπόλοιπο εάν είναι χρεωστικό πληρώνεται με τη δήλωση, εάν είναι πιστωτικό επιστρέφεται στην επιχείρηση (σχετικά άρθρο 68 παρ. 3 Ν. 4172/2013) [...]

Συνάμα στον όρο 5.1.2 της διακήρυξης προβλέπεται η παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού, η οποία θα πραγματοποιείται με κάθε καταβολή από την αναθέτουσα αρχή. Για την εν λόγω προϋπόθεση έχει χορηγηθεί η από 07 Ιανουαρίου 2020 διευκρίνιση της Υπηρεσίας μας, σύμφωνα με την οποία η συγκεκριμένη παρακράτηση δεν θεωρείται κράτηση υπέρ τρίτων και συνεπώς, δεν πρέπει να συμπεριληφθεί στην οικονομική προσφορά από τους διαγωνιζόμενους. Η παροχή της διευκρίνισης έγινε σύμφωνα με τον όρο 2.1.3. της διακήρυξης και αναρτήθηκε στην πλατφόρμα του διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ, καθιστάμενη προσβάσιμη σε όλους τους διαγωνιζόμενους. Συνεπώς, οι προσφέροντες δεν είχαν υποχρέωση να συμπεριλάβουν στην οικονομική προσφορά την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. [...] Έκπληξη, πάντως, αποτελεί το γεγονός ότι η προσφεύγουσα «» επικαλείται την υπ' αρ. 135/2019 απόφαση της Ανεξάρτητης Αρχής Προδικαστικών Προσφυγών περί αποδοχής προσφυγής για το λόγο του μη υπολογισμού της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8%, με τη διαφορά όμως στην συγκεκριμένη εκείνη περίπτωση που εξέτασε η αρχή, υπήρχε ειδική και ρητή πρόβλεψη και όρο της διακήρυξης ο υπολογισμός αυτός [...]».

Γ) Επί των αιτιάσεων της προσφεύγουσας εταιρίας «» που αφορούν στην Προσφορά του προσωρινού μειοδότη (μη ορθός υπολογισμός των Κυριακών – αργιών - μη εύλογο διοικητικό κόστος και μη εύλογο κόστος αναλωσίμων), η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι: «Από τις διατάξεις της διακήρυξης δεν προβλέπεται ο ακριβής χρόνος έναρξης της σύμβασης, καθώς αναφέρεται μόνο η συνολική διάρκεια της, ανερχόμενη σε 365 ημέρες. Με αυτό

το δεδομένο δεν είναι δυνατός ο ακριβής υπολογισμός των συνολικών αργιών που θα συμπέσουν με εργάσιμες ημέρες κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης. Δεν γίνεται δηλαδή, εκ των προτέρων γνωστό, εάν κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, οι νόμιμες αργίες είναι καθημερινές ημέρες ή συμπίπτουν με τις ημέρες Σάββατο ή Κυριακή. Επιπλέον, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, η 28η Οκτωβρίου δεν είναι επίσημη αργία για τον ιδιωτικό τομέα. Συνεπώς, οι υπολογισμοί της προσφεύγουσας για το εργατικό κόστος είναι γενικοί και δεν πραγματοποιούνται με βάση τις πραγματικές προϋποθέσεις που συνδέονται με την παρούσα διακήρυξη, ενώ διαπιστώνονται και εσφαλμένοι, συμπεριλαμβάνοντας εσφαλμένα στη βάση υπολογισμού του εργατικού κόστους και την 28η Οκτωβρίου ως ημέρα αργίας.

Ακολούθως, ο προσωρινός ανάδοχος έχει υπολογίσει το διοικητικό κόστος στο ποσό των 2.340,00 ευρώ, το οποίο αιτιολογείται πλήρως στο περιεχόμενο της προσφοράς του. Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, σύμφωνα με την προσφορά του προσωρινού αναδόχου, τα έξοδα δημοσίευσης ανέρχονται στο ποσό των 282,00 ευρώ, το κόστος του σε 2.000,00 ευρώ, ενώ το υπολειπόμενο ποσό είναι εύλογο για τα υπόλοιπα έξοδα που συνθέτουν το διοικητικό κόστος (έκδοση εγγυητικών καλής εκτέλεσης κλπ.). Εξάλλου, οι υπολογισμοί του διοικητικού κόστους από την προσφεύγουσα είναι εσφαλμένοι και αυθαίρετοι, δεδομένου ότι περιλαμβάνεται σε αυτούς και το κόστος για την έκδοση εγγυητικής συμμετοχής, που δεν σχετίζεται με την εκτέλεση της σύμβασης και ως εκ τούτου, δεν αποτελεί στοιχείο του διοικητικού κόστους, πλέον ότι η βάση υπολογισμού των εξόδων διανομής και μετακίνησης στηρίζεται σε εκτιμήσεις της προσφεύγουσας, οι οποίες δεν αποδεικνύονται από έγγραφα. Αντίστοιχα, οι υπολογισμοί του κόστους αναλωσίμων είναι απολύτως αυθαίρετοι, αφενός διότι στηρίζονται σε τιμές που έχει λάβει η ίδια για την αγορά τους, χωρίς να διαπιστώνεται εάν οι διαγωνιζόμενοι δεν μπορούν να προμηθευτούν τα συγκεκριμένα αναλώσιμα σε χαμηλότερες τιμές από αυτές που αναφέρονται από την προσφεύγουσα και αφετέρου διότι ο αριθμός των δισκίων χλωρίου που απαιτούνται για τον καθαρισμό των χώρων που αναφέρονται στη διακήρυξη

ανάγεται στην επικαλούμενη εμπειρία της προσφεύγουσας, χωρίς να αποδεικνύεται από οποιοδήποτε έγγραφο η ορθότητα των υπολογισμών της.

Σε κάθε περίπτωση, τα ποσά που περιέχονται στην προσφορά του προσωρινού αναδόχου και αφορούν στο διοικητικό κόστος και το κόστος αναλωσίμων είναι αποδεκτά, λαμβάνοντας υπόψη και προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες. Συνεπώς, η Απόφαση του Διοικητή της Υπηρεσίας μας είναι σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης και για το λόγο αυτό ζητούμε την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής της ως άνω εταιρείας».

54. Επειδή, από την εξέταση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης Υπόθεσης, σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «», με την οποία στρέφεται κατά της Προσφοράς της εταιρίας «» και της ατομικής επιχείρησης «.....», λεκτέα είναι τα εξής:

A) «.....»

• 1ος λόγος Προσφυγής (μη υπολογισμός Κυριακών και αργιών στο εργατικό κόστος)

Η καθής η Προσφυγή υπολόγισε στο εργατικό κόστος 52 Κυριακές, αλλά όχι τις επίσημες αργίες (σύνολο: 7), γιατί - όπως υποστηρίζει στην ασκηθείσα Παρέμβασή της - δεν προκύπτει από την επίμαχη Διακήρυξη ο χρόνος έναρξης της προς ανάθεση σύμβασης και συνεπώς, δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός των αργιών και πιο συγκεκριμένα, το εάν οι αργίες συμπίπτουν με καθημερινή ή με ημέρα Κυριακή κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης.

Σύμφωνα με την κείμενη εργατική νομοθεσία (Ν.Δ. 3755/57 & το Ν.Δ. 147/73), οι μισθωτοί που απασχολούνται κατά τις Κυριακές και τις επίσημες αργίες - εορτές δικαιούνται, σύμφωνα με τις Αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών και Εργασίας (8900/46, 2585/51), ως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, προσαύξηση 75%. Υπενθυμίζεται ότι η απασχόληση των μισθωτών κατά τις ημέρες των αργιών -εορτών απόκειται αποκλειστικώς στη διακριτική ευχέρεια του εργοδότη. Περαιτέρω, οι θεσμοθετημένες αργίες είναι, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, οι εξής: α) η 25η Μαρτίου β) Η Δευτέρα του Πάσχα γ) η 1η

Μαΐου, δ) η 15^η Αυγούστου (Κοιμήσεως της Θεοτόκου), ε) η 28η Οκτωβρίου και στ) η 25η Δεκεμβρίου (Χριστούγεννα).

Περαιτέρω, στο άρθρο 42 «Καθορισμός της 26ης Δεκεμβρίου ως ημέρας υποχρεωτικής αργίας») του Ν. 4554/2018 με τίτλο: «Ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις - Αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας - Ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων - Επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α 130/18.07.2018), ορίζεται ότι: «1. Στην παρ. 1 του άρθρου 4 του β.δ. 748/1966 (Α' 179) προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής: «ε) Η 26η Δεκεμβρίου.». 2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν.δ. 3755/1957 (Α' 182) προστίθεται η φράση «και ζ) η της 26ης Δεκεμβρίου». 3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται η αριθμ. 59635/1063/13.12.2017 απόφαση της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Β' 4487).».

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 2 του Β.Δ. 748/1966, ως προαιρετικές αργίες, θεωρούνται η 28η Οκτωβρίου και η 1η Μαΐου. Ειδικά όσον αφορά στην 1η Μαΐου, βάσει του άρθρου 1 του Α.Ν. 380/1968, με Απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η 1η Μαΐου μπορεί να κηρύσσεται ως ημέρα υποχρεωτικής αργίας. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Ν. 74/1975, εάν η 1η Μαΐου συμπίπτει με ημέρα της Μεγάλης Εβδομάδας ή με την Κυριακή του Πάσχα μπορεί να μετατίθεται σε άλλη ημέρα με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας.

Οι μισθωτοί που εργάζονται με ημερομίσθιο σε ημέρα προαιρετικής αργίας, θα λάβουν το συνηθισμένο (κανονικό) ημερομίσθιο που τους καταβάλλεται και επί πλέον την προσαύξηση του 75%, η οποία υπολογίζεται επί του νόμιμου ημερομισθίου (εκείνου που προβλέπεται από την οικεία συλλογική σύμβαση). Εάν, όμως, η επιχείρηση δεν λειτουργήσει, θα λάβουν απλώς το ημερομίσθιό τους, χωρίς άλλη προσαύξηση, διότι η μη απασχόλησή τους δεν οφείλεται σε δική τους υπαιτιότητα, αλλά στον εργοδότη τους.

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι στο δηλούμενο από τους υποψηφίους εργατικό κόστος θα πρέπει να συνυπολογισθούν, εν προκειμένω (52 Κυριακές/έτος + 7 αργίες) = 59 ημέρες συνολικά. Περαιτέρω, στη με αρ. πρωτ.

4241/127/30-01-2019 Υπουργική Απόφαση με θέμα: «Καθορισμός κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας» (ΦΕΚ Β΄ 173/30.01.2019), ως κατώτατο ημερομίσθιο για τους εργατοτεχνίτες ορίσθηκε το ποσό των 29,04€ και ως εκ τούτου, το ωρομίσθιο ανέρχεται σε 4,456€ ($29,04 \times 6$ ημέρες εργασίας /40 ώρες εβδομαδιαίως = 4,356€).

Εν όψει των ανωτέρω δεδομένων, το επιπλέον κόστος των Κυριακών και των αργιών, υπολογίζεται (σε ετήσια βάση), ως εξής: 59 ημέρες \times 4,356€ \times 0,75% \times 97 ώρες Κυριακών και αργιών που απαιτούνται εβδομαδιαίως = 18.697,04 € \times 26,96% (εισφορές εργοδότη) = 23.737,76€ (ο υπολογισμός αφορά στο πεδίο με α/α 6 στον Πίνακα της οικονομικής προσφοράς).

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, ο προσωρινός μειοδότης έχει υπολογίσει στο εργατικό κόστος: 52 ημέρες \times 4,356€ \times 0,75% \times 97 ώρες Κυριακών και αργιών που απαιτούνται εβδομαδιαίως = 16.478,75€ \times 26,96% εισφορές εργοδότη = 20.921,40€

Από τα ανωτέρω στοιχεία, τις διατάξεις της κείμενης εργατικής νομοθεσίας και της επίμαχης Διακήρυξης, προκύπτει ότι η οικονομική προσφορά της ως άνω εταιρίας δεν καλύπτει την ελάχιστη νόμιμη δαπάνη για την απασχόληση των εργαζομένων κατά τις Κυριακές/αργίες, την οποία και θα έπρεπε να προϋπολογίσει, δεδομένου ότι η σύμβαση θα είναι διάρκειας 365 ημερών. Ο δε ισχυρισμός της αναθέτουσας αρχής, ότι δεν ήταν εκ των προτέρων δυνατόν να υπολογισθούν τα επίμαχα ποσά, διότι δεν είναι γνωστός ο χρόνος έναρξης της συγκεκριμένης σύμβασης, απορρίπτεται ως απαράδεκτος, γιατί εάν ίσχυε τούτο, τότε σε παρόμοιες διαδικασίες ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, θα υποβάλλονταν (διαχρονικά και σε σταθερή βάση), οικονομικές προσφορές που υπολείπονται του νόμιμου εργατικού κόστους.

Για τους ίδιους λόγους, απορρίπτεται ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας σύμφωνα με τον οποίον, δεν είναι δυνατόν, εν προκειμένω, ο ακριβής υπολογισμός των Κυριακών και των αργιών, αφού ο χρόνος έναρξης της προς ανάθεση σύμβασης δεν προκύπτει από τις διατάξεις της επίμαχης Διακήρυξης. Μάλιστα, μολονότι η παρεμβαίνουσα θεωρεί γενικά αδύνατο τον υπολογισμό

των αργιών στο πλαίσιο διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, διατείνεται ότι η 28η Οκτωβρίου δεν τυγχάνει εξαιρετέα ημέρα για τον ιδιωτικό τομέα, ως, όμως, ήδη αναφέρθηκε, η απασχόληση των μισθωτών κατά τις ημέρες των προαιρετικών αργιών, απόκειται στη διακριτική ευχέρεια του εργοδότη και η καταβολή της αμοιβής του εργατοτεχνίτη διακρίνεται σε προσαυξημένη, εάν τελικά εργασθεί και σε κανονική (μη προσαυξημένη), εάν τελικά δεν λειτουργήσει η επιχείρηση.

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό, ότι μολονότι ζητήθηκαν διευκρινίσεις ως προς τα επίμαχα ζητήματα (προσαύξηση λόγω εργασίας σε εξαιρεσίμη ημέρα για τις επίσημες αργίες του έτους) από την συμμετέχουσα εταιρία «» (βλ. σκέψη 52 της παρούσας Απόφασης), εντούτοις, η οικεία αναθέτουσα αρχή ουδεμία διευκρινιστική απάντηση χορήγησε επ' αυτών.

Με βάση τα προλεχθέντα, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «» κρίνεται βάσιμος και για τον λόγο αυτόν, πρέπει να γίνει δεκτός, απορριπτομένων των περί αντιθέτου ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας αρχής.

- 2ος λόγος και 3ος λόγος (μη εύλογο διοικητικό κόστος και αναλώσιμα υλικά)
 - Διοικητικό κόστος

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το δηλωθέν εκ μέρους του εταιρίας «» διοικητικό κόστος (2.340,00€) είναι στην πράξη μηδανινό, εάν αφαιρεθούν οι ανελαστικές δαπάνες που εμπεριέχονται σε αυτό και συνεπώς, δεν επαρκεί για να καλύψει τις βασικές λειτουργικές ανάγκες εκτέλεσης της προς ανάθεση σύμβασης. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι, εάν αφαιρεθεί το ποσό της εισφοράς υπέρ (2.004,00€), το αμιγές διοικητικό κόστος ανέρχεται στο ποσό των 340,00€.

- Η προσφεύγουσα αναλύει τα επιμέρους κόστη που πρέπει κατά κανόνα, αλλά κυρίως στο πλαίσιο της επίμαχης σύμβασης να περιλαμβάνονται στο διοικητικό κόστος, ως εξής:

α) «...στο διοικητικό κόστος συμπεριλαμβάνονται το κόστος εποπτείας, κόστος μεταφοράς υλικών και προσωπικού, κόστος τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, κόστος επικοινωνιών, κόστος ασφαλιστηρίου συμβολαίου, κόστος

γραμματειακής υποστήριξης, κόστος έκδοσης εγγυητικών επιστολών, έξοδα δημοσίευσης της Διακήρυξης. Η γεωγραφικά κάλυψη του έργου είναι πολύ μεγάλη και περιλαμβάνει μέχρι και νησιά και κάποιες απομακρυσμένες περιοχές. Είναι εύλογο να προβλεφθεί το κόστος διανομής/μετακίνησης υλικών, εξοπλισμού, αναλωσίμων όπως επίσης και κόστος αλληλογραφίας με το προσωπικό (υπογραφή συμβάσεων, ενδεχόμενες αποχωρήσεις κλπ), το οποίο συμπεριλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος. Το ελάχιστο κόστος διανομής/μετακίνησης (περιλαμβάνει καύσιμα, διόδια, διαμονή, ακτοπλοϊκά εισιτήρια) για τουλάχιστον μία (1) φορά ετησίως, εκτιμάται κατ' ελάχιστον στα 25,00€ ανά κτίριο κατά μέσο όρο. Ήτοι, (25,00€ X 65 κτίρια), 1.625,00€ κατ' ελάχιστον. Στο συγκεκριμένο έργο, δεδομένου ότι απαιτείται από την διακήρυξη η ανανέωση σε τακτά χρονικά διαστήματα υλικών και αναλωσίμων, ευλόγως εκτιμούμε ότι θα απαιτηθούν τουλάχιστον δύο επισκέψεις ετησίως, λαμβάνοντας υπόψιν και τους περιορισμένους χώρους αποθήκευσης ανά κτίριο [...]».

β) Όσον αφορά στο ποσό των εγγυητικών επιστολών που πρέπει να περιλαμβάνονται στο διοικητικό κόστος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής η Προσφυγή έχει ήδη υποβάλλει εγγυητική επιστολή συμμετοχής της και ότι με βάση τα τιμολόγια εργασιών των τεσσάρων «συστημικών» τραπεζών (.....,,,), καθώς και της, που καλύπτουν το σύνολο σχεδόν της ελληνικής τραπεζικής αγοράς, το κόστος έκδοσης και διατήρησης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης ανέρχεται κατ' ελάχιστο στο ποσό των 170,33 ευρώ ανά τρίμηνο (681.324,00€ x 5% = 34.066,20 (ποσό εγγύησης) X 0,5% [(ενδεικτικό κόστος έκδοσης και διατήρησης εγγυητικής επιστολής, το οποίο μάλιστα υπολείπεται του τιμολογίου των τραπεζών) = 170,33€ ανά αδιαίρετο τρίμηνο], το οποίο για του 12 μήνες, που αντιστοιχούν σε τέσσερα (4) τρίμηνα, ανέρχεται στο ποσό των 681,32€ κατ' ελάχιστο (170,33€ X 4 τρίμηνα). Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει η προσφεύγουσα: «έστω και υπό την εκδοχή ότι η εταιρία θα προσκόμιζε εγγυητική επιστολή του [...] θα απαιτείτο κόστος τουλάχιστον 30,00€, χωρίς να υπολογίζεται η πρόσθετη

χρηματοοικονομική επιβάρυνση από τη δέσμευση του ποσού της εγγύησης για όσο χρόνο ισχύει το σχετικό γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης [...]».

γ) Ως προς το ζήτημα των ανελαστικών εξόδων δημοσίευσης της επίμαχης Προκήρυξης, η προσφεύγουσα επισημαίνει τα εξής: α) Στην παράγραφο Γ «Έξοδα δημοσίευσης» του άρθρου 1.6. («Δημοσιότητα») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 10), ορίζεται ότι: *«Η δαπάνη των δημοσιεύσεων στον Ελληνικό Τύπο βαρύνουν τον προμηθευτή»* και β) Στην με αρ. πρωτ./07.01.2020 διευκρίνιση της αναθέτουσας αρχής, που αναρτήθηκε στις 07.01.2020 στο ΕΣΗΔΗΣ, αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι: *«Η υπ' αριθμ. Διακήρυξη δημοσιεύτηκε σε 3 εφημερίδες. Μέχρι σήμερα 7-1-2020 έχει ενημερωθεί η υπηρεσία μας για το κόστος των δυο εκ των τριών τιμολογίων το οποίο ανέρχεται στα 213,28€. Η εταιρεία που δεν έχει εκδώσει ακόμα το τιμολόγιο δημοσίευσης της διακήρυξης έχει ενημερωθεί τηλεφωνικά και θα μας στείλει το τιμολόγιο το συντομότερο δυνατό για να λάβετε γνώση άμεσα.»*.

Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτουν τα εξής:

Στην Προσφορά της η καθής η Προσφυγή (βλ. ηλεκτρονικό αρχείο: «Στοιχεία άρθρου 68.signed») δήλωσε σε σχέση με το εξεταζόμενο ζήτημα, τα εξής: *«... στ) ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ (.....) Η έκτακτη εισφορά υπέρ είναι 166,67 €/μήνα, η οποία έχει συμπεριληφθεί στο διοικητικό κόστος παροχής των υπηρεσιών. ζ) Στην προσφορά μας έχει υπολογιστεί εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών, αναλωσίμων, μηχανολογικού εξοπλισμού, εργολαβικού κέρδους καθώς και των νόμιμων υπέρ του Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων, τα οποία έχουν καθοριστεί με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, τις τιμές της ελληνικής αγοράς, τις τρέχουσες συνθήκες και τη θέση της εταιρείας μας στον κλάδο, καθώς και την πολιτική της εταιρείας ως προς την κερδοφορία»*. Περαιτέρω, στο ηλεκτρονικό αρχείο: «ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ - Σύνολο» δηλώθηκε ως διοικητικό κόστος το ποσό των 2.340,00€ (195,00€/μήνα X 12 = 2.340,00€).

Λαμβανομένου, όμως, υπόψη ότι η δαπάνη δημοσίευσης της Προκήρυξης πρέπει να περιλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος που δηλώνει με την Προσφορά

του έκαστος υποψήφιος (βλ. άρθρο 1.6. της Διακήρυξης) και ότι το συνολικό κόστος και για τις τρεις (3) δημοσιεύσεις θα ανέλθει, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, τουλάχιστον στο ποσό των 300,00€ - αφού, βάσει της προαναφερόμενης επίσημης απάντησης της αναθέτουσας αρχής τα έξοδα των δύο (2) δημοσιεύσεων ανήλθαν στο ποσό των 213,28€ - το δηλωθέν από την εταιρία «» διοικητικό κόστος δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογο, κατά την έννοια του νόμου.

Και τούτο, διότι εάν αφαιρεθεί από το δηλωθέν διοικητικό κόστος, το κόστος των κρατήσεων υπέρ και το κόστος των δύο (2) δημοσιεύσεων, όπως αυτό πιστοποιείται από την ίδια την αναθέτουσα αρχή [2.340,00 € - 2004,00€ (εισφορά υπέρ, που αναλύεται σε 166,67€/μήνα X 12 μήνες) - 213,28€ (ποσό 2 δημοσιεύσεων) = 126,68€], το εναπομείναν ποσό διοικητικού κόστους ανέρχεται στο ποσό των 126,68€ για ένα έτος.

Περαιτέρω, εάν από το ανωτέρω ποσό των 126,68€, αφαιρεθεί το κόστος της δημοσίευσης της Προκήρυξης στην τρίτη ελληνική εφημερίδα, τα κόστη των εγγυητικών επιστολών (ως αυτά διαμορφώνονται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, στην τραπεζική αγορά) και τα κόστη διανομής/μεταφοράς στις Περιφερειακές Δομές κλπ, το διοικητικό κόστος που δήλωσε η καθής η Προσφυγή υπολείπεται σημαντικά του διοικητικού κόστους που θα έπρεπε να δηλωθεί στο πλαίσιο του εν θέματι Διαγωνισμού.

Εν κατακλείδι, στο υπό εξέταση ποσό διοικητικού κόστους δεν περιελήφθησαν, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, το ελάχιστο κόστος διανομής/μετακίνησης (3.250,00€) στις περιφερειακές Δομές, το κόστος των εγγυητικών επιστολών (681,32€) και τα έξοδα της τρίτης δημοσίευσης στον ελληνικό τύπο (τουλάχιστον 100,00€), όπως αυτά υπολογίσθηκαν κατά προσέγγιση μεν από την προσφεύγουσα εταιρία, στη βάση, όμως, πραγματικών και αντικειμενικώς ελέγξιμων/επαληθεύσιμων στοιχείων που αφορούν στον επίμαχο Διαγωνισμό [όπως είναι π.χ οι επίσημες διευκρινίσεις για τα έξοδα των δημοσιεύσεων, οι διατάξεις του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης για την ανάγκη μετακίνησης του αναδόχου σε περιφερειακές Δομές (νησιά, απομακρυσμένες περιοχές) και κτίρια κλπ].

Σημειώνεται στο σημείο αυτό, ότι το μόνο δε κόστος που επικαλείται η καθής η Προσφυγή στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, για να τεκμηριώσει ότι το δηλωθέν κόστος είναι εύλογο, είναι αυτό του ασφαλιστηρίου συμβολαίου για την κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων, για το οποίο αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι αποτελεί πάγια δαπάνη, που αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των αναγκών λειτουργίας της και στην απόδειξη εν γένει της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, η οποία (δαπάνη) πραγματοποιείται σταθερά κατ' έτος, ανεξαρτήτως του εάν θα ανακηρυχτεί ανάδοχος ή όχι και ότι σε κάθε περίπτωση δεν βαρύνει το διοικητικό κόστος της επίμαχης σύμβασης.

Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η οικεία αναθέτουσα αρχή ουδέν συγκεκριμένο ισχυρισμό προέβαλε, αλλά το κυριότερο, ουδέν σχετικό έγγραφο επικαλέστηκε, προκειμένου να τεκμηριώσει ότι η καθής η Προσφυγή διαθέτει την αναγκαία υποδομή (σε οργανωτικό ή σε τεχνικό επίπεδο), τον κατάλληλο εξοπλισμό, καθώς και το απαιτούμενο εκπαιδευμένο προσωπικό για την υποστήριξη και την προσήκουσα εκτέλεση των ζητούμενων υπηρεσιών, με συνέπεια να ελαχιστοποιούνται τα διοικητικά κόστη. Επίσης, δεν επικαλέστηκε έγγραφα, από τα οποία να αποδεικνύεται ότι τα λοιπά κόστη που περιλαμβάνονται στο διοικητικό κόστος, π.χ τα κόστη ιατρού και τεχνικού ασφαλείας και εποπτείας του έργου κλπ, θα είναι μηδενικά

Για τους ανωτέρω λόγους, απορρίπτονται ως αόριστοι και συνεπώς, ως απαράδεκτοι οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τους οποίους: *«Σε κάθε περίπτωση, τα ποσά που περιέχονται στην προσφορά του προσωρινού αναδόχου και αφορούν στο διοικητικό κόστος και το κόστος αναλωσίμων είναι αποδεκτά, λαμβάνοντας υπόψη και προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες [...]».*

- Αναλώσιμα Υλικά

.Η προσφεύγουσα παραπέμπει στην (υπο)ενότητα «ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ – 1 .ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ» του Παραρτήματος Ι (σελ. 46 της Διακήρυξης), όπου ορίζεται ότι: *«Τα απορρίμματα θα συλλέγονται κατά βάση δύο φορές την ημέρα, δηλαδή πρωί και απόγευμα, αλλά και όποτε άλλοτε απαιτηθεί»* και στην (υπο)ενότητα Γ. «ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗΣ

ΑΝΑΕΙΔΟΣ ΧΩΡΟΥ» του ως άνω Παρατήματος (σελ. 47 της Διακήρυξης), όπου περιγράφεται η συχνότητα με την οποία θα πρέπει να καθαρίζονται οι χώροι αναμονής, τα γραφεία, οι διάδρομοι, οι σκάλες, τα κλιμακοστάσια - ανελκυστήρες, οι τουαλέτες κλπ, προκειμένου να αποδείξει ότι το πραγματικό (ελάχιστο) ετήσιο κόστος για την αγορά σακουλών απορριμμάτων ανέρχεται στο ποσό των 6.219,17€ (1.757,57€ + 4.461,60€ = 6.219,17€ (βλ. αναλυτικότερα, σκέψη 6 της παρούσας Απόφασης).

Συνεπώς, η προσφεύγουσα στηριζόμενη στις ανωτέρω διατάξεις της Διακήρυξης, στα προσκομισθέντα ενώπιον της Αρχής οικονομικά στοιχεία (τιμολόγια αγοράς) και στο, από 10.2.2020, μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του προμηθευτή («») της καθής η Προσφυγή για το κόστος ανά δισκίο χλωρίου (.....), υποστηρίζει ότι το ετήσιο κόστος υλικών καθαριότητας και αναλωσίμων που δήλωσε η καθής η Προσφυγή (3.510,00€), που αντιστοιχεί σε 9,61€ ημερησίως (3.510,00€/365 ημέρες = 9,61 €), δεν ανταποκρίνεται στις τεχνικές προδιαγραφές της προς ανάθεση σύμβασης, που αφορά σε εξήντα πέντε (65) κτιριακές μονάδες υγείας με συνολικό εμβαδόν 59.460 τ.μ. με υψηλή επισκεψιμότητα και συνεπώς, σε υψηλά επίπεδα προστασίας της δημόσιας υγείας.

Εντούτοις, η αναθέτουσα αρχή ουδέν συγκεκριμένο ισχυρισμό προβάλλει σε σχέση τον τεχνικό της εξοπλισμό της καθής η Προσφυγή (π.χ ότι έχει ήδη αγοραστεί και αποσβεστεί), προσκομίζοντας προς απόδειξη τούτου λίστα παγίων ή για το ότι έχει καταφέρει να εξασφαλίσει εκπτώσεις στις αγορές των αναλωσίμων που της επιτρέπουν ευελιξία στη σύνταξη της οικονομικής της προσφοράς (π.χ προσκομίζοντας σχετικές επιστολές προμηθευτών κλπ), ώστε να αποδειχθεί ότι το κόστος των αναλωσίμων για τη συγκεκριμένη σύμβαση μπορεί να είναι μικρό, αλλά όχι μηδενικό.

Επίσης, απορρίπτονται ως αόριστοι και συνεπώς, ως απαράδεκτοι οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τους οποίους οι υπολογισμοί της προσφεύγουσας περί του κόστους αναλωσίμων «είναι απολύτως αυθαίρετοι, αφενός, διότι στηρίζονται σε τιμές που έχει λάβει η ίδια για την αγορά τους, χωρίς να διαπιστώνεται εάν οι διαγωνιζόμενοι δεν μπορούν να

προμηθευτούν τα συγκεκριμένα αναλώσιμα σε χαμηλότερες τιμές από αυτές που αναφέρονται από την προσφεύγουσα και αφετέρου, διότι ο αριθμός των δισκίων χλωρίου που απαιτούνται για τον καθαρισμό των χώρων που αναφέρονται στη διακήρυξη, ανάγεται στην επικαλούμενη εμπειρία της προσφεύγουσας, χωρίς να αποδεικνύεται από οποιοδήποτε έγγραφο η ορθότητα των υπολογισμών της», αφού δεν μπόρεσε ούτε η ίδια να αποδείξει με τα κατάλληλα έγγραφα, ότι η καθής η Προσφυγή έχει τη δυνατότητα να προμηθευτεί τα ζητούμενα αναλώσιμα σε χαμηλότερες τιμές.

• Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω αναφερόμενα, η οικεία αναθέτουσα αρχή δεν αιτιολόγησε νομίμως και σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΚΔΔιαδ την προσβαλλόμενη Απόφασή της, καθόσον για την κρίση επί αρνητικού διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων, κατόπιν υποβολής ουσιαστών και συγκεκριμένων αιτιάσεων έτερου συμμετέχοντος, δεν αρκεί να παρατίθεται γενική και αόριστη αιτιολογία, όπως εν προκειμένω, αλλά σαφής, ειδική και πλήρης με την οποία θα απαντούσε στους σχετικούς ισχυρισμούς κατόπιν ουσιαστικής εκτίμησής τους, προκειμένου να καταστεί δυνατός ο έλεγχος της άσκησης των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας (βλ. σκέψη 44 της παρούσας). Εξάλλου, η Α.Ε.Π.Π, δεν δύναται στο πλαίσιο άσκησης του ουσιαστικού της ελέγχου, να ελέγξει τα άκρα όρια της διακριτικής ευχέρειας αναθέτουσας αρχής, δοθέντος ότι κατά τα προλεχθέντα, δεν υφίσταται νόμιμη αιτιολογία της προσβαλλόμενης Απόφασης - ως διαμορφώθηκε με τις υποβληθείσες Απόψεις της - επί της υπό κρίση πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής, ως προς την κρίση της για το διοικητικό κόστος και τα αναλώσιμα, ούτε, όμως, μπορεί να καλέσει την καθής η Προσφυγή σε διευκρινίσεις και να κρίνει, υποκαθιστώντας την αναθέτουσα αρχή (βλ. σκέψη 45 της παρούσας), εάν μολονότι τα ποσά του διοικητικού κόστους/αναλωσίμων δεν είναι εύλογα, δύναται ενδεχομένως να εκτελέσει την συγκεκριμένη σύμβαση.

Καταληκτικά, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της διενεργούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, η προσβαλλόμενη Απόφαση της αναθέτουσας αρχής πρέπει να ακυρωθεί λόγω πλημμελούς αιτιολογίας σε σχέση με τα επίμαχα ζητήματα (διοικητικό κόστος, αναλώσιμα) και συνεπώς, ο δεύτερος και

ο τρίτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, κρίνονται βάσιμοι και πρέπει να γίνουν δεκτοί.

Β) «

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, από τον «Πίνακα Οικονομικής Ανάλυσης – ΣΥΝΟΛΙΚΟ» που υπέβαλε η ως άνω ατομική επιχείρηση (ο οποίος σημειωτέον διαρθώνεται στα εξής πεδία: ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ - ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΤΟΜΩΝ (*1) - ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΤΑ ΑΤΟΜΟ - ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ - ΕΤΗΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ (ΜΗΝΙΑΙΑ Χ 12 ΜΗΝΕΣ), προκύπτει ότι η «Μηνιαία δαπάνη συνολική» ανέρχεται στο ποσό των 62.394.78€ και η «Ετήσια δαπάνη (Μηνιαία επί 12 μήνες)» ανέρχεται στο ποσό των 717.757,32€.

Εντούτοις, στη στήλη α/α 6 («Επιπλέον κόστος 4 Κυριακών περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ εργοδότη») ο ως άνω διαγωνιζόμενος παρέλειψε να συμπληρώσει το άθροισμα που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της Μηνιαίας συνολικής δαπάνης επί 12 μήνες (2.581,67€ χ 12 μήνες = 30.980,04€) στην τελευταία στήλη του Πίνακα (πεδίο: Ετήσια δαπάνη). Ενόψει αυτής της παράλειψης, ως συνολική Ετήσια δαπάνη (που προκύπτει από το άθροισμα των με α/α 1 έως α/α 15, στοιχείων του Πίνακα), αναγράφεται το ποσό των 717.757,32€, στο οποίο, όμως, δεν περιλαμβάνεται το ανωτέρω ποσό των 30.980,04€, που αντιστοιχεί στην Μηνιαία συνολική δαπάνη του στοιχείου με α/α 6 επί 12 μήνες.

Κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, σε περίπτωση που είχε συμπεριληφθεί στην επίμαχη Προσφορά το ποσό των 30.980,04€, τότε η Ετήσια δαπάνη θα διαμορφωνόταν στο ποσό των 748.373,36€ (717.757,32€ + 30.980,04€ = 748.737,36€) και όχι στο ποσό των 717.757,32€, που δήλωσε ο ως άνω διαγωνιζόμενος στην οικονομική προσφορά του, αλλά και στην οικονομική προσφορά του συστήματος.

Από την επισκόπηση, τόσο του υποβληθέντος «Πίνακα Οικονομικής Προσφοράς – ΣΥΝΟΛΙΚΟ» (βλ. ηλεκτρονικό αρχείο: «ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ.signed»), όσο και της υποβληθείσας οικονομικής προσφοράς (βλ. ηλεκτρονικό αρχείο: «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.signed»), επιβεβαιώνονται οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, αφού πράγματι

στην οικονομική προσφορά του Συστήματος αναγράφεται το μειωμένο ποσό των 717.757,32€, ενώ στον συγκεντρωτικό Πίνακα υφίστανται οι επίμαχες παραλείψεις, που επηρέασαν σημαντικά το ποσό της Ετήσιας δαπάνης (εμφανίζεται ως μικρότερο του πραγματικού), καθιστώντας έτσι την εξεταζόμενη Προσφορά ασαφή/πλημμελή και ως εκ τούτου, ακυρωτέα.

Ως, άλλωστε, έχει κριθεί: «[...] η ασυμφωνία του συνολικού προσφερόμενου τιμήματος στην Οικονομική Προσφορά οικονομικού φορέα με το άθροισμα των καταχωρήσεων στα επιμέρους πεδία και η μη αναγραφή κάθε κόστους που περιλαμβάνεται στην Προσφορά κατά τρόπο αναλυτικό, αλλά η συμπερίληψή του μόνο στο συνολικό αποτέλεσμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ασάφεια ή σσονος σημασίας ή ατέλεια ή επουσιώδης παράλειψη, που να μπορεί να συμπληρωθεί ή διευκρινιστεί κατά την έννοια των ερμηνευόμενων διατάξεων [...]» (βλ. ΕΑ ΣτΕ 219/2017).

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η οικονομική προσφορά της καθής η Προσφυγή, δεν θα έπρεπε, κατά την προσφεύγουσα, να καταταγεί 2η σε σειρά κατάταξης, αλλά 3η, γιατί το πραγματικό της ύψος 748.737,36€ υπερβαίνει το ύψος της δικής της Προσφοράς (718.992€), αλλά κυρίως, γιατί υφίσταται ασάφεια ως προς την προσφερόμενη Ετήσια δαπάνη, που, κατά εφαρμογή του άρθρου 91 παρ. 1 στοιχ. β) του Ν. 4412/16 και του άρθρου 2.4.4. της επίμαχης Διακήρυξης, επιφέρει την απόρριψη της προσφοράς και δεν είναι δεκτική διευκρινίσεων, αφού, σύμφωνα με τα ρητώς οριζόμενα στο άρθρο 102 παρ. 4 του Ν. 4412/2016, τυχόν διευκρίνισή της, θα προσέδιδε αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στον συγκεκριμένο προσφέροντα, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Με βάση τα προλεχθέντα, μη νομίμως έγινε δεκτή η Προσφορά της καθής η Προσφυγή, με αποτέλεσμα να καταταγεί 2^η σε σειρά κατάταξης, αφού, ως βασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η οικεία αναθέτουσα αρχή είχε, σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 1 στοιχ. β) του Ν. 4412/2016, υποχρέωση, με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, να την απορρίψει, αφού «περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα», που

«δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση». Εν όψει των ανωτέρω, ο μοναδικός λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην ατομική επιχείρηση «» κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

55. Επειδή, από την εξέταση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης Υπόθεσης, σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «», με την οποία στρέφεται κατά της Προσφοράς πέντε (5) ανταγωνιστών της (1^{ου}, 2^{ου}, 3^{ου}, 4^{ου} και 5^{ου} σε σειρά κατάταξης), για τον λόγο ότι οι συγκεκριμένοι οικονομικοί φορείς δεν υπολόγισαν στην οικονομική τους προσφορά την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%, λεκτέα είναι τα κάτωθι:

Α) Γενικώς, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να συμπεριλαμβάνουν στην προσφερόμενη τιμή τόσο τις υπέρ τρίτων κρατήσεις όσο και κάθε άλλου είδους επιβάρυνση, όπως είναι το ποσοστό 8% παρακράτησης φόρου εισοδήματος του Ν. 4172/2013. Και τούτο διότι, η υποχρέωση αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης (ΣτΕ 563/2008, σκ.4, ΕΑ ΣτΕ 446/2009, 840/2008, 482/2006, πρβλ. ΣτΕ 3938/1999, Ε.Α. ΣτΕ 800, 256/2004, ΔΕφΑθ 126/2019 , 265/2016) [...]).

Επίσης, το επίμαχο ζήτημα έχει απασχολήσει την Αρχή και έχουν εκδοθεί οι (ενδεικτικά) οι κάτωθι Αποφάσεις: υπ' αριθμ. 135/2019 Απόφαση του 5ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 16, υπ' αριθμ. 1101/2019 Απόφαση του 5ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 39, υπ' αριθμ. 1193_1194/2019 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 39, υπ' αριθμ. 692_693/2019 Απόφαση του 3ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 41, υπ' αριθμ. 9/2020 Απόφαση του 8ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 36 κλπ).

Ειδικότερα, στην υπ' αριθμ. 9/2020 Απόφαση του 8ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π. (σκέψη 36) κρίθηκε ότι: «*Συνεπώς, κατά το ρητό και σαφές γράμμα του νόμου και της διακήρυξης απαιτείται να συμπεριληφθεί στην τιμή της προσφοράς κάθε επιβάρυνση του εργολαβικού ανταλλάγματος υπέρ του Δημοσίου η οποία απαιτείται για την παροχή της υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης και μάλιστα αδιακρίτως αν η εν λόγω επιβάρυνση είναι οριστική ή προσωρινή υπέρ του Δημοσίου αρκεί πάντως να συντρέχει κατά την παροχή της υπηρεσίας. Ήτοι η επίμαχη παρακράτηση φόρου 8% είναι παρούσα και βέβαιη κατά τον χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης, αδιαφόρως αν μελλοντικά συμψηφιστεί ή επιστραφεί εν όλω ή εν μέρει στον ανάδοχο, ή και αν ακόμη μελλοντικά όχι μόνο δεν επιστραφεί αλλά ενδεχομένως προσ απαιτηθεί από τον ανάδοχο η καταβολή και επί πλέον ποσού φόρου εισοδήματος. Κατά τα λοιπά οι παραπάνω ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι και ως αόριστοι, καθώς δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο ότι η παρακρατούμενη κατά την εκτέλεση της προμήθειας και αποδιδόμενη στο Δημόσιο νόμιμη προκαταβολή φόρου εισοδήματος 8% θα της επιστραφεί πάντως, ή αν αντίθετα απαιτηθεί και η πληρωμή επί πλέον ποσού προς εξόφληση του βεβαιωθέντος φόρου εισοδήματός του [...]*».

Από το σύνολο των προαναφερθέντων συνάγεται ότι: α) Ο χρόνος καταβολής και η δυνατότητα συμψηφισμού της επίμαχης επιβάρυνσης, όπως ορίζονται στις διατάξεις του φορολογικού δικαίου, ουδόλως αναιρούν τα ανωτέρω κριθέντα, ούτε αίρουν το γεγονός ότι οι οικονομικοί φορείς βαρύνονται με το επίμαχο ποσοστό, αφού, άλλωστε, κατά πάγια νομολογία, η κατακύρωση συνιστά -υπό προϋποθέσεις- σύμβαση και η οικονομική προσφορά, τη βάση του εκάστοτε τιμολογίου. β) Η επίμαχη παρακράτηση φόρου 8% «*είναι παρούσα και βέβαιη κατά τον χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης, αδιαφόρως αν μελλοντικά συμψηφιστεί ή επιστραφεί εν όλω ή εν μέρει στον ανάδοχο, ή και αν ακόμη μελλοντικά, όχι μόνο δεν επιστραφεί αλλά ενδεχομένως προσ απαιτηθεί από τον ανάδοχο η καταβολή και επί πλέον ποσού φόρου εισοδήματος*». γ) Η φύση της επίμαχης παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8%, ως φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, δεν αναιρεί την υποχρέωση του συμμετέχοντος στον διαγωνισμό να

συμπεριλάβει τη συγκεκριμένη επιβάρυνση στην οικονομική προσφορά του, διακριτώς ή μη, όπως συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 95 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και 64 παρ. 2 του Ν. 4172/2013. δ) Η τυχόν μη συμπερίληψη της επίμαχης παρακράτησης (8%), στην οικονομική προσφορά των υποψηφίων, έρχεται σε αντίθεση με τις θεμελιώδεις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, διότι οδηγεί σε μη συγκρίσιμες (μεταξύ τους) προσφορές, ενώ η επίμαχη παράλειψη δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να συμπληρωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 5 του Ν. 4412/2016, γιατί τούτο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη μεταβολή ήδη υποβληθείσας προσφοράς.

Β) Σε κάθε, όμως, περίπτωση τα ανωτέρω κριθέντα επί του επίμαχου ποσοστού 8% θα πρέπει να συνάδουν με τα ρητώς οριζόμενα στην εκάστοτε Διακήρυξη, που αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο της διενεργούμενης κάθε φορά διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης.

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, η συμμετέχουσα εταιρία «» υπέβαλε το από 03.01.2029 αίτημα προς την αναθέτουσα αρχή με το οποίο ζήτησε, μεταξύ άλλων διευκρινίσεις για το επίμαχο ζήτημα («6. Στη σελ. 36 της διακήρυξης, άρθρο 5.1. Τρόπος πληρωμής, παρ. 5.1.2. αναγράφονται οι κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων που βαρύνουν τον ανάδοχο. Παρακαλούμε όπως μας διευκρινίσετε εάν στην οικονομική προσφορά και ειδικότερα στη γραμμή 13 του πίνακα της σελ. 26, πρέπει να υπολογιστεί και να αποτυπωθεί και η παρακράτηση του φόρου εισοδήματος (σύνολο κρατήσεων και φόρου: 9,979459488%) ή μόνον οι κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων (συνολικές κρατήσεις: 2,1515864%).».

Στο με αρ. πρωτ. έγγραφο παροχής διευκρινίσεων της αναθέτουσας αρχής, που εκδόθηκε προς απάντηση στα ερωτήματα της ως άνω εταιρίας, διευκρινίσθηκε -σε σχέση με το υπό εξέταση ζήτημα- ότι: «[...] 3. Η παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% δεν είναι κράτηση υπέρ τρίτων. (ερώτημα 3)» (βλ. σκέψη 50 της παρούσας Απόφασης).

Γενικότερα, οι αναθέτουσες αρχές δύνανται με τη μέθοδο της παροχής διευκρινίσεων στους οικονομικούς φορείς να τροποποιούν ουσιώδεις και δη, επί

ποινή αποκλεισμού όρους της Διακήρυξης (π.χ τεχνικές προδιαγραφές), υπό τον όρο όμως, ότι το πράττουν εντός της τασσόμενης εκ του νόμου προθεσμίας και υπό ευρεία δημοσιότητα (βλ. υπ' αριθμ. 188/2019 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 39). Μάλιστα, το γεγονός ότι οι επίμαχες διευκρινίσεις δόθηκαν εγκαίρως (βλ. άρθρο 2.1.3. της Διακήρυξης) και επισήμως μέσω του διαδικτυακού τόπου του εν θέματι Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ), συνεπάγεται ότι αυτές εντάχθηκαν στους όρους της υπ' αριθμ. Διακήρυξης, ήτοι, στο κανονιστικό πλαίσιο του εν θέματι Διαγωνισμού και ως εκ τούτου, η μη συμπερίληψη της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8% στις οικονομικές προσφορές των εταιριών, κατά των οποίων στρέφεται η «» δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει λόγο απόρριψης της Προσφοράς τους.

Τούτο δε ισχύει ανεξαρτήτως των όσων έχουν κριθεί με τις προπαρατεθείσες Αποφάσεις των Δικαστηρίων ή της Αρχής, στις οποίες η Διακήρυξη όριζε άλλως σε σχέση με το επίμαχο ποσοστό, ενώ σε περίπτωση που η εταιρία «.....» ή οποιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας επιθυμούσε να στραφεί κατά του ως άνω όρου, όφειλε να τον προσβάλλει δια Προδικαστικής Προσφυγής εντός της τασσόμενης από τον νόμο προθεσμίας, συνθήκη, όμως, που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Αντιθέτως, στην προκείμενη περίπτωση, όλοι οι οικονομικοί φορείς αποδέχθηκαν ανεπιφύλακτα τον επίμαχο όρο, ενώ ουδεμία Προδικαστική Προσφυγή ασκήθηκε επί τη βάσει της αμφισβήτησης της νομιμότητάς του.

Με βάση τα προλεχθέντα, οι αιτιάσεις της δεύτερης προσφεύγουσας που αφορούν στη μη συμπερίληψη του επίμαχου ποσοστού 8% στις οικονομικές προσφορές των προαναφερόμενων πέντε (5) ανταγωνιστών της κρίνονται, εν προκειμένω, αβάσιμες και για τον λόγο αυτόν πρέπει να απορριφθούν.

56. Επειδή, πέραν του ως άνω κοινού λόγου απόρριψης των Προσφορών των ανταγωνιστών της (ποσοστό 8%), η δεύτερη προσφεύγουσα στρέφεται κατά αυτών (πλην της εταιρίας «») και για άλλες πλημμέλειες της Προσφοράς τους. Αναλυτικότερα:

A)» (5η σε σειρά κατάταξης).

- Μη δήλωση των τετραγωνικών μέτρων ανά άτομο σε χωριστό κεφάλαιο της Προσφοράς, ως απαιτεί η Διακήρυξη και το άρθρο 68 του Ν. 3862/2010 (1ος λόγος Προσφυγής)

Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου: «Στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863.2010», προκύπτει - ως βασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα - ότι η εν λόγω εταιρεία δεν δήλωσε τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όπως απαιτεί το άρθρο 68 του Ν. 3863/2010, ως ισχύει.

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2.4.4. της επίμαχης Διακήρυξης *«Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να συμπληρώσουν εκτός της ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας του συστήματος και του παραγόμενου ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου και τις πληροφορίες του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 ως ακολούθως: Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες/στοιχεία του άρθρου 68 του Ν 3863/2010, σύμφωνα με το ακόλουθο υπόδειγμα (παρ. 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016) [...]»*.

Στο δε άρθρο 22 («Τροποποίηση άρθρου 68 του Ν. 3863/2010») του Ν. 4144/2013, ορίζεται ρητά ότι η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) κλπ, η οποία αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Μάλιστα, στο ίδιο άρθρο επισημαίνεται ότι οι εταιρίες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή

αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία.

Τέλος, σημειώνεται ότι, βάσει της αρχής της τυπικότητας και της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης που διέπει τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων, η υποβολή ξεχωριστού εγγράφου ή κεφαλαίου για τα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010, δεν αναπληρώνει την επί ποινή αποκλεισμού υποχρέωση, όπως το ξεχωριστό αυτό έγγραφο είναι πλήρως συμπληρωμένο με το σύνολο των υποχρεωτικών στοιχείων του επίμαχου άρθρου [εν προκειμένω, υπεβλήθη μεν ξεχωριστό αρχείο για τα στοιχεία του άρθρου 68, αλλά χωρίς τη συμπλήρωση του επίμαχου στοιχείου (τετραγωνικά μέτρα)].

Εν όψει των ανωτέρω, μη νομίμως η αναθέτουσα αρχή αποδέχθηκε την οικονομική προσφορά της εν λόγω εταιρίας, αφού, κατά τα ανωτέρω, είχε δέσμια αρμοδιότητα όπως την απορρίψει, λόγω μη πλήρωσης απαραίτητου όρου της εν θέματι Διακήρυξης και συνεπώς, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

- Ο δηλούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο δεν ανταποκρίνεται στους όρους και τις απαιτήσεις της Διακήρυξης (2^{ος} λόγος Προσφυγής)

Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου «Στοιχεία του άρθρου 68 του Ν.3863/2010» που υπέβαλε η ως άνω εταιρία προκύπτει - όπως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα - ότι ο αριθμός των ατόμων που θα απασχοληθούν στο προς ανάθεση έργο είναι: «43,15 εργαζόμενοι πλήρους οκτάωρης πενθήμερης απασχόλησης». Λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού κτιρίων (εξήντα πέντε (65) κτιριακές μονάδες υγείας με συνολικό εμβαδόν 59.460 τ.μ.), όπως προκύπτει από το Παράρτημα Ι της επίμαχης Διακήρυξης, ο κατά τα ανωτέρω δηλούμενος αριθμός ατόμων δεν μπορεί, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, να καλύψει τις ανάγκες της επίμαχης σύμβασης.

Όπως ειδικότερα αναφέρει η «», τα κτίρια είναι διάσπαρτα στην περιφέρεια και, ενώ σε αρκετά από αυτά απαιτείται

καθαρισμός εντός του ίδιου ωραρίου ή επτά (7) ημέρες την εβδομάδα. Ως δε χαρακτηριστικά παραδείγματα, αναφέρει το Κ.Υ, όπου απαιτείται η εκτέλεση εργασιών καθαρισμού από Δευτέρα - Παρασκευή, 10 ώρες την ημέρα (Ωράριο 7:00-19:00) και το Κ.Υ, για το οποίο απαιτείται η εκτέλεση εργασιών καθαρισμού από Δευτέρα - Παρασκευή 12 ώρες την ημέρα (Ωράριο 7:00-19:00).

Από την επισκόπηση της επίμαχης Προσφοράς, ιδίως δε σε σύγκριση με τις λοιπές Προσφορές, στις οποίες δηλώθηκαν (αντίστοιχα): 100 εργαζόμενοι (βλ. Προσφορά,), 105 εργαζόμενοι (βλ. Προσφορά) ή «100 εργαζόμενοι σε φυσική παρουσία ή 43,15 εργαζόμενοι σε πλήρη οκτάωρη απασχόληση» (βλ. Προσφορά,), δεν προκύπτει ότι ο δηλούμενος από την καθής η Προσφυγή αριθμός ατόμων («43,15 εργαζόμενοι σε πλήρη οκτάωρη απασχόληση»), δεν επαρκεί στο πλαίσιο των τιθέμενων τεχνικών προδιαγραφών (μεγάλος αριθμός κτιρίων, επιφανειών, πολλές ώρες απασχόλησης σε κάποιες Δομές κλπ), για την ομαλή εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου, όπως εσφαλμένα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα και συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «,», κρίνεται αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

• Ασάφεια της προσφερόμενης ετήσιας δαπάνης (3^{ος} λόγος Προσφυγής)

Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου: «ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ», προκύπτει ότι η συνολική ετήσια δαπάνη που δήλωσε η εν λόγω εταιρία, ανέρχεται στο ποσό των 762.601,20€ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των 602.540,28€ χωρίς Φ.Π.Α.

Ως προς το ζήτημα της συμφωνίας που πρέπει να υπάρχει στα δηλωθέντα ποσά μιας οικονομικής προσφοράς έχει κριθεί ότι: «[...] η ασυμφωνία του συνολικού προσφερόμενου τιμήματος στην Οικονομική Προσφορά οικονομικού φορέα με το άθροισμα των καταχωρήσεων στα επιμέρους πεδία και η μη

αναγραφή κάθε κόστους που περιλαμβάνεται στην Προσφορά κατά τρόπο αναλυτικό, αλλά η συμπερίληψή του μόνο στο συνολικό αποτέλεσμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ασάφεια ή σσωνος σημασίας ή ατέλεια ή επουσιώδης παράλειψη, που να μπορεί να συμπληρωθεί ή διευκρινιστεί κατά την έννοια των ερμηνευόμενων διατάξεων [...]» (βλ. ΕΑ ΣτΕ 219/2017).

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, μη νομίμως έγινε δεκτή η οικονομική προσφορά της καθής η Προσφυγή, αφού η ασυμφωνία που υφίσταται, εν προκειμένω, ανάμεσα στο ποσό της ετήσιας συνολικής δαπάνης που αναγράφεται στον υποβληθέντα συγκεντρωτικό Πίνακα οικονομικής ανάλυσης και στο αντίστοιχο ποσό, που προκύπτει αθροιστικά από τους επιμέρους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης ανά Δομή και κτίριο, συνιστά ουσιώδη πλημμέλεια που επηρεάζει σημαντικά το κύρος της συγκεκριμένης Προσφοράς, με συνέπεια να μην είναι δεκτική περαιτέρω διευκρινίσεων/συμπληρώσεων. Με βάση τα προλεχθέντα, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

B)» (4η σε σειρά κατάταξης)

• Ασάφεια της προσφερόμενης ετήσιας δαπάνης (1ος λόγος Προσφυγής)

Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου: «ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», προκύπτει ότι, η ετήσια συνολική δαπάνη που δήλωσε η ως άνω εταιρία, ανέρχεται στο ποσό των 754.721,28 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - το ποσό των 732.170,88 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α.

Προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων, ως προς το ζήτημα αυτό ισχύουν *mutatis mutandis* όσα προαναφέρθηκαν στην παρούσα σκέψη για την εταιρία «» και ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

- Αντίφαση ανάμεσα στο δηλωθέν στο Υπόδειγμα ανά δομή εργατικό κόστος και στο εργατικό κόστος που δηλώθηκε στα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 (2^{ος} λόγος Προσφυγής)

Κατά την προσφεύγουσα: *«Στα ηλεκτρονικά αρχεία ανά δομή που καταθέτει στην οικονομική προσφορά η εταιρείας έχει συμπεριλάβει το υπόδειγμα που απαιτείται από την διακήρυξη και ακριβώς από κάτω δηλώνει τα στοιχεία του άρθρου 68. Το εργατικό κόστος στο κάθε υπόδειγμα προκύπτει από την άθροιση των πεδίων του πίνακα «α/α 1, α/α 2, α/α 3, α/α 4, α/α 5 και α/α 6».*

Αντίστοιχα, το εργατικό κόστος στα στοιχεία του άρθρου 68 πρόκειται από την άθροιση των πεδίων του πίνακα «δ) Ύψος προϋπολογισμού ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων ανά έτος και ε) Ύψος ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά ανά έτος». Εάν συγκρίνουμε το ποσό του εργατικού κόστους από το Υπόδειγμα του Πίνακα με το ποσό του εργατικού κόστους από τα στοιχεία του άρθρου 68, προκύπτει ότι η εταιρεία δήλωσε στο υπόδειγμα του Πίνακα διαφορετικό πόσο εργατικού κόστους και διαφορετικό ποσό στα στοιχεία του άρθρου 68 [...].»

Προς απόδειξη των σχετικών ισχυρισμών της - τους οποίους η παρεμβαίνουσα αποκρούει λέγοντας πως πρόκειται για *«απλό λάθος του λογιστικού φύλλου»* (βλ. σκέψη 48 της παρούσας Απόφασης), η προσφεύγουσα παραθέτει τον κάτωθι Πίνακα, στον οποίο αποτυπώνονται (συγκεντρωτικά) δίπλα σε κάθε επιμέρους Δομή, δύο στήλες (Στήλη 1. *«Υπόδειγμα πίνακα (άθροιση ποσών από α/α 1 έως α/α 6) και Στήλη 2. «Στοιχεία άρθρου 68 (άθροιση ποσών δ & ε)»*), τα ποσά των οποίων θα έπρεπε - κατά λογική αναγκαιότητα - να συμπίπτουν, αφού προσδιορίζουν το ίδιο οικονομικό στοιχείο. Στην προκείμενη, όμως, περίπτωση τα ποσά της στήλης 2 και της στήλης 3 δεν συμπίπτουν ως, άλλωστε, εμφανίζεται στον κάτωθι Πίνακα (σημειώνεται ότι τα οικονομικά στοιχεία των στηλών 2 και 3 του εν λόγω Πίνακα εξήχθησαν προς απόδειξη του συγκεκριμένου λόγου Προσφυγής από κάθε επιμέρους Πίνακα οικονομικής ανάλυσης ανά Δομή και γεωγραφική περιοχή, που υπέβαλε η καθής η Προσφυγή με την Προσφορά της).

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ	Υπόδειγμα πίνακα (άθροιση ποσών από α/α 1 έως α/α 6)	Στοιχεία άρθρου 68 (άθροιση ποσών δ & ε)
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	9.405,36 €	11.941,10 €
2. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ	1.128,72 €	1.433,00 €
3. Κ.Υ.	22.573,08 €	28.658,83 €
4. Κ.Υ.	26.335,32 €	33.435,32 €
5. ΙΑΤΡΕΙΑ	7.524,36 €	9.552,93 €
6. Κ.Υ.	18.810,96 €	23.882,36 €
7. Κ.Υ.	18.810,96 €	23.882,36 €
8. Κ.Υ.	19.804,20 €	25.143,46 €
9. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
10. Κ.Υ.	19.804,20 €	25.143,46 €
11. Κ.Υ.	18.863,76 €	23.949,42 €
12. Κ.Υ.	18.863,76 €	23.949,42 €
13. Κ.Υ.	5.421,36 €	6.882,98 €
14. Κ.Υ.	5.421,36 €	6.882,98 €
15.Κ.Υ.	16.982,64 €	21.561,17 €
16. Κ.Υ.	5.421,36 €	6.882,98 €
17. Κ.Υ.	7.191,48 €	9.130,34 €
18.Κ.Υ.	14.383,08 €	18.260,71 €

19. Κ.Υ.	13.442,52 €	17.066,66 €
20.Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
21. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
22. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
23Κ.Υ.	16.982,64 €	21.561,17 €
24. Κ.Υ.	11.286,60 €	14.329,42 €
25. Κ.Υ.	7.524,36 €	9.552,93 €
26. Κ.Υ.	7.524,36 €	9.552,93 €
27. Κ.Υ.	15.048,72 €	19.105,91 €
28. Κ.Υ.	15.048,72 €	19.105,91 €
29. Κ.Υ.	7.524,36 €	9.552,93 €
30. Κ.Υ.	7.524,36 €	9.552,93 €
31. ΙΑΤΡΕΙΑ	7.524,36 €	9.552,93 €
32. Κ.Υ.	5.421,36 €	6.882,98 €
33. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
34. Κ.Υ.	7.191,48 €	9.130,34 €
35. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €

Αριθμός απόφασης : 421-422/2020

36. Κ.Υ.	5.421,36 €	6.882,98 €
37.Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
38. Κ.Υ.	10.731,72 €	13.625,00 €
39. Κ.Υ.	10.731,72 €	13.625,00 €
40.Κ.Υ.	752,40 €	955,32 €
41. Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
42. Κ.Υ.	10.731,72 €	13.625,00 €
43.Κ.Υ.	10.731,72 €	13.625,00 €
44. Κ.Υ.	10.731,72 €	13.625,00 €
45.Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
46.Κ.Υ.	11.672,28 €	14.819,09 €
47. Κ.Υ.	21.685,44 €	27.531,86 €
48.	7.524,36 €	9.552,93 €
49.	5.643,36 €	7.164,81 €
50.	752,40 €	955,32 €
51.	5.643,36 €	7.164,81 €
52.	3.762,24 €	4.776,49 €
53.	5.643,36 €	7.164,81 €
54.	3.762,24 €	4.776,49 €
55.	3.762,24 €	4.776,49 €
56.	5.643,36 €	7.164,81 €
57.	9.405,36 €	11.941,10 €
58.	5.643,36 €	7.164,81 €
59.	5.643,36 €	7.164,81 €
60.	5.643,36 €	7.164,81 €

61.	5.643,36 €	7.164,81 €
62.	5.643,36 €	7.164,81 €
63.	5.643,36 €	7.164,81 €
64.	3.762,24 €	4.776,49 €
65.	3.762,24 €	4.776,49 €

Από την επισκόπηση του ανωτέρω Πίνακα προκύπτει σαφώς ότι υφίσταται διάσταση ανάμεσα στα ποσά της στήλης 2 και της στήλης 3, μολονότι αμφότερες οι στήλες αφορούν στο ίδιο οικονομικό στοιχείο του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010, δηλαδή στο σύνολο των πάσης φύσεως νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων, μαζί με τις ασφαλιστικές εισφορές του εργοδότη με βάση τα

προϋπολογισθέντα ποσά, με αποτέλεσμα η επίμαχη Προσφορά να καθίσταται ασαφής, πλημμελής και ως εκ τούτου ακυρωτέα, σύμφωνα με το άρθρο 2.4.4. στοιχ. β) της επίμαχης Διακήρυξης (αντίστοιχα, άρθρου 91 παρ. 1 στοιχ. β) του Ν. 4412/2016), όπου ορίζεται ότι οι Προσφορές στις οποίες δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, θα απορρίπτονται ως απαράδεκτες.

Μάλιστα και η ίδια παρεμβαίνουσα, υποστηρίζοντας στην Παρέμβασή της ότι: *«...στην ανάλυση του ετήσιου κόστους για κάθε μία αποκεντρωμένη δομή, εκ σφάλματος του υπολογιστικού φύλλου (excel), δεν προστέθηκε το επιπλέον κόστος για Κυριακές και αργίες από το συνολικό κόστος χωρίς ΦΠΑ, παρόλα αυτά αναγράφεται με σαφήνεια και αποτυπώνεται ορθά και το μηνιαίο κόστος για κάθε μία αποκεντρωμένη δομή ...»*, κατ' ουσίαν συνομολογεί την ύπαρξη ασάφειας/πλημμέλειας ως προς τα συγκεκριμένα ποσά, υπό την έννοια του άρθρου 2.4.4. στοιχ. β) της επίμαχης Διακήρυξης.

Με βάση τα προλεχθέντα και επειδή η οικονομική προσφορά της καθής η Προσφυγή μη νομίμως και αναίτιολογήτως κρίθηκε αποδεκτή με την προσβαλλόμενη Απόφαση της αναθέτουσας αρχής, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται βάσιμος και για τον λόγο αυτόν, πρέπει να γίνει δεκτός.

- Δήλωση περί απασχόλησης ενός (1) ατόμου σε Δομές, για τις οποίες εκ της Διακηρύξεως απαιτείται επταήμερη (7) εργασία την εβδομάδα (3^{ος} λόγος Προσφυγής)

Κατά την προσφεύγουσα, σύμφωνα με τους κανόνες της εργατικής νομοθεσίας δεν μπορεί να απασχολείται ένα (1) άτομο επτά ημέρες την εβδομάδα (υποχρεωτικό στοιχείο του άρθρου 68 Ν. 3863/2010) και προς απόδειξη του ισχυρισμού της, παραθέτει συγκεντρωτικό πίνακα, στον οποίο αναγράφονται τα κτίρια και τις Δομές στις οποίες θα εκτελεσθούν οι προκηρυσσόμενες εργασίες, καθώς και ο αριθμός των ατόμων, τα οποία δήλωσε η ως άνω εταιρία ότι θα απασχοληθούν (ανά περίπτωση).

Προς αντίκρουση του ανωτέρω ισχυρισμού, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι θα για την εκτέλεση των προς ανάθεση εργασιών θα διαθέσει 100

εργαζόμενους, ενώ ο αριθμός των απασχολούμενων που παρουσιάζεται στην Προσφορά της είναι τα άτομα ανά βάρδια. Συνεπώς, κατά την παρεμβαίνουσα, είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι το αυτό φυσικό πρόσωπο θα εργάζεται συνεχώς όλες τις ημέρες του έτους, καθόσον προσφέρει το ισοδύναμο των ανθρωποωρών απασχόλησης ενός εργαζομένου και όχι του ίδιου εργαζομένου (βλ. ΑΕΠΠ 1341/2019 σκέψη 62).

Από την επισκόπηση της επίμαχης Προσφοράς, ιδίως δε σε σύγκριση με τις λοιπές Προσφορές που υποβλήθηκαν στον εν λόγω Διαγωνισμό, προκύπτει ότι οι Προσφορές όλων των συμμετεχόντων έχουν συμπληρωθεί κατά τον ίδιο τρόπο ως προς το εξεταζόμενο ζήτημα και ότι η αναγραφή του αριθμού 1 στο σχετικό πεδίο, δεν συνεπάγεται ότι θα απασχοληθεί ένας μόνος εργαζόμενος όλες τις ημέρες της εβδομάδας, αλλά αποτυπώνει το ισοδύναμο των ανθρωποωρών ενός εργαζομένου, όπως βασίμως ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα.

Με βάση τα προλεχθέντα, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Γ) «» (6η σε σειρά κατάταξης)

• Ασάφεια της προσφερόμενης συνολικής δαπάνης (1ος λόγος Προσφυγής)

α) Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου: «ΟΙΚ. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ_signed» προκύπτει ότι, η ετήσια συνολική δαπάνη που δήλωσε η ως άνω εταιρία, ανέρχεται στο ποσό των 764.700,60 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α. Εντούτοις, από τους Πίνακες οικονομικής ανάλυσης που υπέβαλε για κάθε Δομή χωριστά (βλ. ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed»), προκύπτει - μετά το άθροισμα της κάθε επιμέρους ετήσιας δαπάνης ανά Δομή - ως ετήσια συνολική δαπάνη το ποσό των των 765.048.25 ευρώ χωρίς Φ.Π.Α.

Προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων, ως προς το ζήτημα αυτό ισχύουν mutatis mutandis όσα προαναφέρθηκαν στην παρούσα σκέψη για τις εταιρίες «» και «» και ως εκ τούτου, ο πρώτος

λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «» κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

- Μη δήλωση του αριθμού των προσώπων που θα απασχοληθούν στο έργο, ως απαιτεί η Διακήρυξη και το άρθρο 68 του Ν. 3862/2010 (2^{ος} λόγος Προσφυγής)

Κατά την προσφεύγουσα, η καθής η Προσφυγή δεν υπέβαλε ξεχωριστό έγγραφο ή - τέλος πάντως - δεν περιέλαβε στα υποβληθέντα ηλεκτρονικά αρχεία: «ΔΟΜΕΣ_signed», «ΔΟΜΕΣ_signed» και «_signed» ξεχωριστό Κεφάλαιο για τον αριθμό των απασχολούμενων στο προς ανάθεση έργο (απαράβατος όρος κατ' άρθρο 68 Ν. 3863/2010).

Όμως, από την επισκόπηση των ως άνω ηλεκτρονικών αρχείων, προκύπτει ότι υπάρχει σε αυτά ειδική μνεία ως προς τον αριθμό των απασχολούμενων, που αποτελεί υποχρεωτικό στοιχείο του άρθρου 68 του ως άνω νόμου (π.χ στο υποβληθέν ηλεκτρονικό αρχείο: «ΔΟΜΕΣ_signed», αναγράφονται τα εξής: «: «1 άτομο από Δευτέρα έως Παρασκευή – 5 ώρες ανά ημέρα στο κεντρικό κτίριο», « 1 άτομο 3 ώρες ανά βδομάδα», «ΚΥ 2 άτομα 5ωρης απασχόλησης από Δευτέρα έως Παρασκευή 10 ώρες ανά ημέρα» κοκ. Επίσης, στο υποβληθέν ηλεκτρονικό αρχείο: «ΔΟΜΕΣ_signed» αναγράφονται τα εξής: «ΚΥ1 άτομο για 8 ώρες ανά ημέρα από Δευτέρα έως Παρασκευή» κλπ. Με βάση τα προλεχθέντα, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής κρίνεται αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

- Τα άτομα και οι ώρες εργασίας που δήλωσε η καθής η Προσφυγή για το Κ.Υ. δεν πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις της Διακήρυξης (3^{ος} λόγος Προσφυγής)

Πιο συγκεκριμένα, η «» αναφέρει ότι, κατά παράβαση της αντίστοιχης τεχνικής προδιαγραφής, στο ηλεκτρονικό αρχείο: «ΔΟΜΕΣ_signed», δηλώθηκε ως προς τις παρεχόμενες ώρες εργασίας στο Κ.Υ. ότι: «1) Ο αριθμός των εργαζομένων- οι ημέρες και ώρες

εργασίας τους: Δευτέρα έως Παρασκευή 5 ώρες ανά ημέρα και Σ/Κ και Αργίες 3 ώρες ανά ημέρα».

Από την επισκόπηση του Παραρτήματος Ι («Αναλυτική Περιγραφή Φυσικού και Οικονομικού Αντικειμένου της Σύμβασης») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 42), προκύπτει ότι όσον αφορά στο , στη στήλη «ΩΡΕΣ ΑΝΑ//» ζητούνται τα κάτωθι: «*Δευτέρα έως Παρασκευή 8 ώρες ανά ημέρα και Σ/Κ και Αργίες 6 ώρες ανά ημέρα*». Περαιτέρω, από την επισκόπηση του υποβληθέντος ηλεκτρονικού αρχείου: «ΔΟΜΕΣ_signed», προκύπτει ότι πράγματι δηλώθηκαν ως προς το λιγότερες από τις ζητούμενες ώρες εργασίας (βλ. ανωτέρω) και συνεπώς, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

● Παράλειψη υπολογισμού εργοδοτικής εισφοράς υπέρ (4^{ος} λόγος Προσφυγής)

Από την επισκόπηση του ηλεκτρονικού αρχείου: «ΟΙΚ. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ_signed» προκύπτει ότι στο Κεφάλαιο: «Στοιχεία του άρθρου 68 Ν. 3863/2010» (σελ. 2 του σχετικού αρχείου), αναγράφεται ότι το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, η εισφορά υπέρ και τα λοιπά έξοδα ανέρχονται (συνολικά) στο ποσό των 2.949,98€ για 12 μήνες, χωρίς να διευκρινίζεται σαφώς το ακριβές ποσό της εισφοράς υπέρ που περιλαμβάνεται στο ανωτέρω ποσό.

Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει στην Προσφυγή της: «...*Ασχέτου εάν υπολόγισε την εισφορά υπέρ στο διοικητικό κόστος, η συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία δεν αναφέρει σε κανένα σημείο της οικονομικής της, το ύψος του ποσού που έχει υπολογίσει ως εισφορά ΕΛΠΚ, ως όφειλε, καθώς αποτελεί εργοδοτική εισφορά και στα στοιχεία του άρθρου 68 αναφέρεται σαφώς ότι πρέπει να δηλώνεται το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών.* Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, επειδή δεν αναφέρονται στην επίμαχη Προσφορά τα άτομα που θα απασχοληθούν ανά Δομή (βλ. ανωτέρω 2^{ος} λόγο Προσφυγής), δεν μπορεί να προκύψει το ποσό που αντιστοιχεί στην εισφορά υπέρ

Εντούτοις, ο ως άνω ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος, καθόσον η συμπλήρωση του με α/α 6 πεδίου - στο οποίο αναγράφεται *«το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών & η εισφορά υπέρ και τα λοιπά έξοδα ανέρχονται στο ποσό των: ...»* - του ηλεκτρονικού αρχείου «ΟΙΚ. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ_signed», πληροί τις απαιτήσεις του νόμου και της οικείας Διακήρυξης, αφής στιγμής η εισφορά υπέρ εντάσσεται στα ποσά που συνθέτουν το διοικητικό κόστος. Ουδεμία δε υποχρέωση και δη επί ποινή αποκλεισμού υφίσταται για ξεχωριστή μνεία του επίμαχου ποσού, καθώς η μόνη επί ποινή αποκλεισμού υποχρέωση που υφίσταται, βάσει του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 (αντίστοιχα άρθρου 2.4.4. της Διακήρυξης) αφορά σε αυτό καθαυτό το διοικητικό κόστος (βλ. άρθρο 68 του Ν. 3863/2010, ως ισχύει, όπου ορίζεται ότι: *«Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων.»*) ή σε αυτές καθαυτές τις ασφαλιστικές εισφορές (βλ. και υπ' αριθμ. 94/2019 Απόφαση 3^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 20).

Η μόνη υποχρέωση που υπέχει η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή είναι να ελέγξει εάν το (υποχρεωτικώς δηλούμενο στην Προσφορά) ποσό του διοικητικού κόστους είναι εύλογο και μπορεί να καλύψει τις ανάγκες ομαλής υλοποίησης του εκάστοτε συμβατικού αντικειμένου. Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 34 παρ. 6γ του Ν. 4144/2013, 89 περ. Γ' του Ν. 3996/2011 και της ΥΑ 23411/2131/30.12.2011, καθώς και της υπ' αριθμ. 63/2013 διευκρινιστικής Εγκυκλίου του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., η κράτηση υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων αποτελεί εργοδοτική εισφορά, ύψους 20 ευρώ ετησίως για κάθε εργαζόμενο, η οποία καταβάλλεται από τον εργοδότη και εισπράττεται από το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. ταυτόχρονα και παράλληλα με τις τακτικές εισφορές υπέρ του Οργανισμού Εργατικής Εστίας για τον μήνα Αύγουστο κάθε έτους. Σε κάθε περίπτωση, εάν η οικεία αναθέτουσα αρχή είχε αμφιβολία σχετικά με τη συμπερίληψη ή μη της εν λόγω κράτησης στο διοικητικό κόστος που δήλωσε η καθής η Προσφυγή, δεν θα μπορούσε να

απορρίψει την οικονομική της προσφορά, πριν την καλέσει να το αποσαφηνίσει, δυνάμει του άρθρου 102 παρ. 4 του Ν. 4412/2016.

Καταληκτικά, δεδομένου ότι δεν αποδεικνύεται παράλειψη υπολογισμού της εν λόγω κράτησης, ο τέταρτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής που αφορά στην εταιρία «», κρίνεται αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

• Τέλος επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα εταιρία «» στρέφεται με την υπό κρίση Προσφυγή της και κατά: α) της εταιρίας με την επωνυμία «» (προσωρινός μειοδότης), για τον λόγο ότι το δηλωθέν από αυτήν διοικητικό κόστος δεν είναι εύλογο και β) κατά της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία «» (2^η σε σειρά κατάταξης), για τον λόγο ότι υπάρχει ασάφεια ως προς την προσφερόμενη από αυτήν ετήσια δαπάνη. Επειδή, όμως, οι ανωτέρω (2) λόγοι Προσφυγής - που αφορούν στους προαναφερόμενους δύο (2) οικονομικούς φορείς λόγοι - έχουν ήδη κριθεί στο πλαίσιο εξέτασης της Προδικαστικής Προσφυγής της εταιρίας με τον δ.τ «», επισημαίνεται ότι ισχύουν για αυτούς *mutatis mutandis* όσα προαναφέρθηκαν στη σκέψη της παρούσας Απόφασης.

57. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση πρώτη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και η υπό κρίση δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή.

58. Επειδή, απορρίπτεται η πρώτη και η δεύτερη Παρέμβαση, που ασκήθηκαν από την εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «».

59. Επειδή, περαιτέρω, η ασκηθείσα τρίτη Παρέμβαση, που ασκήθηκε από την εταιρία «» σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «», απορρίπτεται ως απαράδεκτη, καθώς, ως προελέχθη στη σκέψη 5 της παρούσας Απόφασης, η Προσφυγή της «» ασκήθηκε άνευ εννόμου συμφέροντος κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Προσφοράς της «».

60. Επειδή, περαιτέρω, η τέταρτη (κοινή) Παρέμβαση, που ασκήθηκε από την εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «», σε σχέση τόσο με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «», όσο και σε σχέση με την Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας «» απορρίπτεται και στις δύο περιπτώσεις (βλ. αναλυτικότερα, σκέψη 11 της παρούσας Απόφασης).

61. Επειδή, η πέμπτη Παρέμβαση που ασκήθηκε από την εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «» γίνεται δεκτή.

62. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφούν τα Παράβολα που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή («»).

Δέχεται εν μέρει την δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή («»).

Απορρίπτει την πρώτη Παρέμβαση («»).

Απορρίπτει την δεύτερη Παρέμβαση («.....»).

Απορρίπτει την τρίτη Παρέμβαση («»), ως απαράδεκτη.

Απορρίπτει την τέταρτη κοινή Παρέμβαση της «» (ως απαράδεκτη κατά το ένα σκέλος της, βλ. σκέψη 11 της παρούσας και ως αβάσιμη κατά το άλλο σκέλος).

Δέχεται την πέμπτη Παρέμβαση («»).

Ακυρώνει την η υπ' αριθμ. 10861/04.02.2020 Απόφαση του Διοικητή της – κατ' αποδοχή των από 17.01.2020, 22.01.2020 και 29.01.2020 Πρακτικών ης Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «Παροχή Υπηρεσιών Καθαρισμού» για τις ανάγκες των και της της (υπ' αριθμ. Διακήρυξη), κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις οικονομικές προσφορές των οικονομικών φορέων: «», «», «.....», «» και «», σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας.

Διατάσσει την επιστροφή στις προσφεύγουσες των προσκομισθέντων Παραβόλων, ήτοι: α) την επιστροφή στην προσφεύγουσα με την επωνυμία: «» του ποσού των τριών χιλιάδων οχτακοσίων τριάντα ενός ευρώ 3.831,00€ και β) την επιστροφή στην προσφεύγουσα με την επωνυμία «» του ποσού των τριών χιλιάδων οχτακοσίων τριάντα ενός ευρώ 3.831,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 23 Μαρτίου 2020 και εκδόθηκε στις 13 Απριλίου 2020, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μιχαήλ Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη